

کۆمهله شاخى بهرز و گهردهنگهش

نووسینی : کهریم دانشیار

سوید - 1993

كۆمەلە شاخى بەرز و گەردەنگەش

نووسىنى : كەرىم دانشيار

سوید - 1993

www.gagesh.com

به يادی مامۆستا هيمن

ئەفسانە كۆنەكان دەلین: سولهيمان - ی په یامبەری خودا جه ژنیکی شاهانه ی تهرتیب دابوو . له جه ژنی شاهانه ی په یامنیری خودا دا، هەرچی گیان له بهره بانگه یشتی به زمه که کرابوو . میرووله یه کی وردیلانه قاچه کولله یه کی مه زنی بو به زمی شاهان به شانانه وه ده برد . سولهیمان له ریگه دا دیتی و لیی پرسی :

- میرووله! ئەوا بو کوئ ده چیت و ئەمه چییه به شانانه وه ده یه بیت؟
میرووله گوتی :

- بو به زمی شاهان بانگه یشت کراوم و ئەمه گرانبارترینی ده سکه وتی رهنجی رۆژانه مه و به شانانه وه ده یه بم و پیشکەشی شای هه موو ژینه وه رانی ده که م .

منیش ئەوا هەر وه ک میرووله وردیلانه که، ئەم چه ند پیت و له ته هه لده گرم و چه شنی قاچه کولله ی سه رشان ی میرو، به ره و به زمی خودا وه ندی ویژه و ئەده بی کورد، مامۆستا هيمن ده چم .

ئەفسانه ی سولهیمان و میرو ئەگەر چیروکیکی کونی ئایینییه، به لام ئەمه ی من و مامۆستا هيمن بابەتیکی راسته کییه . ئەو خودا وه ندی خاوه ن ده سه لات ی ئەده ب و ویژه یه و من میرووله یه کی کزۆلم و، ئەم به ره مه نه پوخته یه به شانانه وه ده به م و پیشکەشی یادی هيمنی مه زنی ده که م .

که ریم دانشیار

دهستی كيشا و كهسيتهكهی هه لگيراييه وه. پاش رامانيكي كورته دهه،
په نجهی به سهه دوگمهی ستريوكه داگرت و سهه له نوئ دهنگی به سوژی ماموستای
به ژووره كهی دا گه پانده وه:

[... كوومه له شاخه بهرز و گه رده نكهش ... ئاسمانی شینی گرتوته باوهش، ...]
دهنگی نه رمی گورانی هه ر ئه وه نده نه رم و نزم و هيدي بوو، كه له هوڊه دهرك
و په نجهه ره قه پاتكراوه كهيدا پونگی خوار دبووه و به هيچ لايه كدا پي ده رچوونی
نه بوو .

ديسان له جي ههستا و چه نده ههنگاويك به ژوور دا هات و چوو. به دهه هاتن و
چوونيشه وه، دهه رامانيكي له دو لا پچه بچكو لانه كه يه وه دهه هينا و چه نده قومياكي به
گه روو دا كرد. دوا به دوای دهه مان، چه نده مژي گه روو گري له جگه ره كهی دا و ديسان
روو به ديوار، له هه ميژي كانه په مهيله و ئاله كهيدا دانيشته وه. هه ره له ويوه
سه ريكي هه لبري و ئاره زوومه نده نه سهيريكي تابلوكاني سهه رسنگی ديوارى كرد.
تابلوكان، ويتهی گه و ره كراوه وهی چيا و به نده نی شانشين و قه ره چ دامانی
كويستانی چله مه بوون. ديمه نی دووره دهستی دو لا و دهه ری پر له دار و دهه نی
مه له بندي گه لواخی يشيان تيدا ده بيندرا.

له جي ههستا و ئارام به ره و په نجهه ره چوو. به سهه ری په نجه، تو زكاليك په ردهی
په نجهه ره كهی لادا و چاويكي وردی له نزيك و دوور كرد. له و ديوی په نجهه ره كه يه وه،
سهه يرانگه ی (سو ز و دلدارى) وهك له پي دهست له بهه نيگای چاويدا ديار بوو.
له ولا تريشه وه، سينگی شين و لووسى زرى، نه رم و نيان له پشتيندى شاخه سهه
سهه زه كانی لای روژ هه لات هالا بوو. داوي نی به شه پو ل بادراوی دهه ريا، هه تا نزيك به
سهه يرانگه ی سو ز و دلدارى داكشا بوو.

ژووره كهی به سهه ره موو پارک و شه قامدا دهی نواری و به شيكي هه ره زوری
زرييشی به بولوار و پارک و سهه يرانگای دهه ور و به ره وه و ، به هه رچی كه تيباندا
بوو، ليی ديار بوو.

چاويكي به سهه ره سنگی باريكه ريچكه رييه كانی نيوان روخی زرى و بولوار كه
دا خشانده و هاتن و چونی بي پسانه وهی ريوارانی سهه ير كرد. كه ناره ی زرييشی
ليواره و ليوار دايه بهه چاو. هه موو نيو مي رگ و زي ر سي به ره ی درهخت و ته نانه ت
باوشی رووته نی كه ناره كانی دهه ريش له كيژ و كورپی گه نچ و جوان ژاوه يان دهه ات.
له زي ر سي به ره ی دهه ون و دارگوله كانی سهه يرانگه ی سو ز و دلدارى دا، كورپه گه له ده گه ل
دهنكه شوخ و شهنگه كانیان گه رمی گه پ و گه مه بوون. ئه وهی كه له وه دهه دا له
كه لين په رده ی په نجهه ره كه يه وه ديار بوو، هه ره جوانی و پاراويی بوو ده بيندرا؛

کهسک و پرهش و زهره و سوور بوون ده بیندران؛ سوور و سپی و زهره و کهسک لیكدرا بوون و له جیهانی لاوانی ههساوهوی بیخه می سهیرانگه که دا ههرا بوو . له پشتی په نجه ره که یه وه تاویکی چاویکی ته واوی به سهر هه شیمه تی دانیشتووی سهیرانگه که دا خشانده و له ژیر لیوانه وه گوئی :

«... نه خیر ئیمروش نه هاتن!... ژوانگه که یان چۆله، به لام چ خه م نینه! ئه گهر ئه مروش نه یهن ... سبهی، دووی، سپی... پوژیک دادی و ئاخرسه ر دین. ئیره کونه چالی دلدارانی ئه م مه لبه نده یه و هه رچی دل به ر و دلداره، ئه گهر سه ریک لی ره هه ل نه هیئنه وه ناحه سیئنه وه... نه خیر په له ی پی ناوی... هیچ په له م نییه... پیویسته و ده بی پشووم له سه رخۆم بی. چه لی ئه وه هه ر سی مانگه ئه م هو دیه م ده ست که وتوو و مال و حاله که م راگوازتوو. هو ده که م سپیه و جی راوگه یه کی باشه. ئیتر نیچیری سه ره پووی بی ئوقره لی ره ناتوانی له چنگم ده ربجییت. له گه رمه ی گه رمای دلداریدا ده یگه مه سه ر و ساردی ده که مه وه...»

سهیریکی کاترمیره که ی کرد، یه کی پاش نیوه رو بوو. هیشتا سه عاتیکی مابوو به ره و کارگه بکه ویته ری. جاران، واته ئه و سه رده مه ی که ساخ و بی وه ی بوو، ئیشه که ی هه ر پازده پوژی مانگ له شه شی ئیواره وه ده ستی پی ده کرد و هه تا دووی شه وی ده خایاند. پازده پوژه ی تریش له هه شتی به یانانه وه له سه ر ئیش بوو و چواری پاش نیوه رو ده ستی له کار هه لده گرت. به لام ئیستی ناسازه و وه ک جاران نییه؛ ئیستی هه موو پوژی له دوو هه تا شه شی پاش نیوه رو له سه ر ئیشه و شه ش به ره و ماله .

په رده ی په نجه ره که ی دادایه وه و تفه نگه که ییشی له لاشانی په نجه ره هه لگرت و له ژیر قه ره ویله که دا خه وان دییه وه. ئه وسا له ژوور وه ده رکه وت. چه ندیک له شه قامی کریکار دا هات و چوو. به گویره ی زوربه ی پوژانیش سه ریکی له شه قامه که ی خواری هه لئینایه وه و هاتووچوی پیوارانی خسته ژیر چاو.

[زیده له سالیکی بهر له م پوژه، پاش نیوه رو په کی به تاو و ساوی مانگی پووشپه ر بوو که له دوو شه قام به ولاتره وه تی هه له نگووت. له و پوژه وه که له لای رویشتبوو و مالی چۆلی به سه ر دا جی هیشتبوو، ئه وه یه که م جار بوو ده ی دیته وه. ئه و پوژه، زور به هیوری خوئی دایه په نایه ک و نه ی هیشت ئه و بی بینیت. ئه وسا هه ر وه ک سیبه ر و سایه به شوین سه ری داها ت و شوینی هه لگرت.

ئه وی پوژی که تی هه له نگووت، کراسیکی ته خت سپی گول گولینی ده بهر دا بوو. کراسه که ی هه روه ک سایه ی ژنانی کورده واری ته واوبه ژن و که مه ته نگ بوو. کلوجه یه کی ره شی به زریوه چندراویشی له سه ر کراسه که مه رته نگه که یه وه له خوئی شه ته ک دابوو. کلوجه که هه ر هه تا ژیر که وانه ی قوتی سه رسنگی نه رمی داگرتبوو. که مه ره یه کی زیوانیشی به شل و ملی له ده وری که مه ر هالاند بوو. گشتی ئه مانه، به کراسی که مه رته نگ و کلوجه ی به زریوه چندراو و که مه ره ی

زيونانژنييهوه، هه مووی و هه مووی ويينه نوينيكي نهرم و نياني لاره و له ره ی سهرسنگ و خوار كه مهري بوون و شالای په پكه خوار دووی ناو دهروونی كچانه يانی ئاشكراتر ده خسته بهرچاو. قزی لوول هوندراوه وه كه ی جارانيشی كردبووه و دابوويه بهردهستی هه ناسه ی شنه بای كه زئی بزوينی ئیواره ده مان و ههروهك هه ودای ئاوريشمی خاو، به لاشان و سهر سنگی دا په خش و په ريشانی كردبوو.

دیتنه وه كه ی لهرز و موچووړكيكي توندی به له شی داهینا. هات ههر له و شوینه، له چه قی شه قامدا بيگرئ و كولی دلی پی بریژی، به لام كه وته وه خو و ددانی به جگهر داگرت و به دوايدا هات و، هات هه تا گه يشته ئهم سهيرانگا سهر سهوز و رهنگينه ی كه ههر ئیستا له پشتی په نجه ره وه تیي دهروانييت.

ئهو رۆژه، ئهو، ههروهك نهو بوو كيكي تازه دابه زیو، به سهد له نجه و لار و غه مزه و نازه وه به لاشانی چه پی سهيرانگا كه دا به ره و سهر هه لكشا و چند ههنگاو یك سهرتر، له ژیر سیبه ری توخی پوله گول هیرویه کی به ژن و بالآ بهرز، له سهر كورسی دانیشته. ئه میش ههروهك ئهو دم و سه ده مه ی كه وا له چولگه و چیاكانی نیوان (سووته و بستام)، له بهر تهق و رهوی ژاندارمان دا ههستیار و بو سه گیر راده وه سنا، به دلی پری دهر د و داخه وه له شانی راستی سهيرانگا كه، له په سیو دهرخت و ده وه نه گولی كه ناراندا دانیشته و به هه موو هیز و توانای چاوانه وه، چاوی به سهر ئهو و هه لس و كه وته كانی ئهو دا چر داگرت.

ئهو رۆژه، لهو ده مه دا، چركه ی زه مان بو ی به رامبه ی سده و هه زاره بوون و ههر ده میکی كه لی راده بووری، پیی وابوو شيله و ره و اقی هه موو دم و زه مه نی هه تا هه تایه یه و دی تییدا بتاویته وه. لای وابوو جیهان دی توژی ئاخیرینی بهاویژی و دهوران نوقمی نه مان ببیت. ئهو رۆژه، چاوهروانی به هه موو قورساییه كه یه وه به سه ریدا تیپه ری. هه تاوی ئیواره ده مان له پشت سه ریه وه ئاخ تیشه كانی له شه قام و پارک و زرئ ئه ستانده وه و خوړ به ره و ئاوابوون چوو. ههر له و شوینه جگه ره یه کی داگیراند. سه ریریکی كاتژمی ره كه یشی كرد، به ته و او ی رۆژی لی درهنگ بوو بوو و كاتی چوونه وه ی سهر ئیش و كاره كه یشی به سهر چوو بوو. به لای خو یه وه گوتی: «ئهو! ده با نۆش بیته سهر ده ... چ خه م!... لیبگه ری با ئیمرویش ههروه کی رۆژانی ترم به فیرو بجیت ... هه رچی ده بی، با بی! من ئه م باره گرانه م چیتر پی ناچی به ریدا؛ شانم هه لی ناگرئ ... قه تم پی هه لنا گیریت ... ئیتر هه تا نه زانم خه یالی ئه م كه نیشه كه یه م له چی به فاله، سه ره وت و سوكناییم نایه تی ... نه! ... ئه م باره شی او ی شان وملی من نییه. من گیانی ئازیزی سو ییه تيله كو ییم بو یه به دهستی خو م ئه ستاند و بو یه خو م به م دهرده برد و بو هه تا ماوم خو م یه خسیری كول و دهر د كرد، چونكه نه مده ویست و نه مده خواست بو ده میكیش شه ره فم بكه ویته بهردهستی ئه م و ئه و یك و شانمی پی كز ببیت ... نه خیر هه تا موو له ماست دهر نه كیشم و خو م یه كچاو نه كه م، دهستی لی هه لنا گرم. من ئه وا پتر له سالیکی

دوازده مانگیه به شوین ئەم گوم بووهم دا وهیلانی کوچه و کۆلانی ئەم شاره مهزنهم... ههتا نهزانم چی له دلدايه و چی له ژیر سهر دایه، دهس بهرداری نابم...
پووخاندوومی، دهیی پووخیئمهوه...»

بهدهم خو دواندنهوه، به ههستانی ئەو، ئەمیش له جی ههستا. ئەو به ئامیز و باوهشی ئاوالهیهوه بهرهو پیری کوره گهنجیکی بالابهزری قزکالهوه چوو. ئەمیش ههر وهک تاکه داری سهرمابردووی سهرکههه، رهپ و راست، لهسهرجی راوهستا و چاوی تی برین. ئەوان ههر دووک، بهجووت و هاوکات ئامیزیان بو یهکتر کردهوه و نهرم خزینه ناو ههمیزی گهرمی بهکترهوه و تاسهبارانه بهکتریان ههلمزی. ئەمیش میشکی ناو کهلهی گهرم داهات و لهشی له ناو قرچهی گهرمای توورهی دهروونی کوردانهیهوه دا برژا. ئارهق به دوولاجانگهکانی دا تکانهوه و له قولایی چالی چهناگهی دا بهکتریان گرتهوه. ئەوان دهس لهمل و لهش چهسپی بهک، هاتن و به دلخۆشی پویشن. ئەمیش وهک سیبهریکی پهڕیشان به شوین سهریان دا خزی. چهند جارن ویستی بویان بزویت و ههروهک ههلمهتی ژیر رهوهزه بهردهکانی کهلی شانشین، دووان بهیهکجی بنجنیت، بهلام ههلهچوونی ناو دلێ خسته ژیری و به شوینیان دا پویی. ئەوان دهس له مل و جارجار دهه له ناو دهه، دووشهقامیان بری و پیکهوه چوونه مهیخانهیهک. ئەمیش به دهه جگهرهکیشانهوه له دهروهی مهیگهدهکه دا چهندیک چاوهروانیان راوهستا. ههر هات و چوو. نیوسهعاتیکی خایاند ههتا هاتنه دهه. بهلام کاتی هاتنه دهریان نیوه مهست و گهرم و گردار هاتنه دهه. دهستی کوره به نیو قزی نهرمی کچه دا دهگهرا. کچهش ههروهک ماشقه مار لیی دههالا و لیی دهبووه، سهری دهخسته ژیربالی کوره و دهست و مهچهکانی رادهمووسی. به قاقا پیدهکهنی و دهتریاوه. بهکدهم سهروت و ئارامی نهبوو.

ئەوان بهم چهشن و بهم تهرتیبه هاتن و له شهقام پهڕینهوه. ئەمیش نهرم و هیدی شوین پیی ههلهگرتن و بهدوایاندا چوو. له ئەوبههه شهقامهکه، نزیک به چوار پیانی ئازادی، سهماگهی قینووس، که بو وهرگرتنی دلدارانی گهنج و لاو دهمی کردبووه، ئەوان و پولیکی تری وهک ئەوانی خسته ناو ههمیز و قووتی دان. ئەمیش به پهله به شوینان دا چوو، بهلام له بهر دههراگی سهماگهکه دهستیان به سنگهوهی نا و پییان گوت: «ئیره سهماگهی کچههه و کورگههلی گهنج و نهورهسه و جیی وهکی تۆمان نییه... سهماگهی پییان دوو شاقام خوارووتری ئیرهیه...»
به ناچار له بهر دههراگی سهماگهکه دا راوهستا. هات و چوو. لهبهه دههراگی پیشانگه و دووکانه داخراوهکاندا دانیشت و جگهرهی به با کرد. برسایهتی و دل دهبوورهوهچوونی به هیند نهگرت. شهکهتی و کههاسی نهیان بهزانده. نیگای چاوی دردۆنگانه و پولیسانهی ریوارانیش له پییان بهدهه نهکرد. تهناهت جوینی

پۆستال پۆشه سەرچهرمه ره گه زپهرسته ئەلمانیه کانیسی نه دیده گرت که به بهر ده میدا هاتن و شهرفروشانه بییان گوت و بییان گوتتهوه:

– ... که لله رەشی پیسی حیزی چه په لێ مشه خۆر، ئەلمان هی ئەلمانیه کانه... یاللا برۆ بۆ دەر هوه!... ئەلمان بۆ ئەلمانیه کان جی بهیله ئەهی لهش گرانی کار نه کهری مفته خۆر... یاللا بگه رپوه جه هه نده می باب و با پیرانت... له پاشان سروودی ژینه وهی ئەلمان به سهر دا خویندنه وه و دواییش تف پیدادان و گهف لیکردنی.

کات به قورسی هات و به هیواشی به سهریدا تیپه ری. هه ندیک له ولاتریه وه، له جه مسه ری چوار ریپانی ئازادی، سه عاتی گه وره ی سهر دهر گای کلئیسهی «یوحه نای پیروژ» تاک زهنگوله یه کی نه رمی لیدا و شهوی گه یانده یه کی نیوه ی شهو. له یه کیش لای دا و بوو به دووی نیوه شهو. به ره به ره، کورگه ل ده گه ل ده نکه نازداره کانیا ن مه ست و حه که دار و بیقه رار، پۆل پۆل له سه ماگه هاتنه دهر. ئەوانیش تیکه لێ پۆلیک له سه ماگه هاتنه دهر و سووکیک سواری تاکسی ره شکاری نیوه ی شهوان بوون و ئەویان له هه میزی ته نیایی دا جی هیشت و رۆیشتن.

چه ندیک به سهر لیشیواوی به شه قامه کان دا هات و چوو. له یه ک دوو مه یخانه ی نیوه ی شهوانیش دا ده م و لیویکی ته ر کرده وه و به شه قامه کاند خوالایه وه. له وه ده مه دا، به دل پیی خۆش بوو ره گه زپهرسته سهر چه ره مه کان به اتنایه و به ربینگیا ن پیی بگرتایه و یه کتریا ن به چه قو دادر دادر بکر دایه. ئاره زووی ده کرد که پۆلیسی شه و گه ر، به گومانی «بادر ماینه وف» ی بکه وتانایه شوینی و ده ستیا ن لئ وه شان دبا یه. به لام شهو دره نگانیک بوو و، جگه له پیاوه بی ئیشه دايم سهر خۆشه مال به کو له کانی کو لانگه ر که سی تر به دهر هوه نه ما بوو. ناچار به م شه قام دا هات و به وی تر دا تیپه ری هه تا گه یشته وه مال. ئەو ده م مال هکه ی دوور له شار و له مه لبه ندی کارگه و کارخانه کان بوو. کاتیک گه یشته وه مال، خه لک به ره به ره بۆ سهر ئیش و به ره و کار ده بزوتن؛ کاتر می ر پینجی به ره بیا ن بوو. دهنگی تهق و ترووقی شه مه نه فه ری باره هلگر، فیکه و هازه ی دوو که لکیشه مه زنه کانی کارخانه و پر مه و کوخه ی ریپوارانی به ره و کار، ته نیا دهنگیک بوون که بۆ نیشته جییا نی ئەم مه لبه نده کو نه ناسیا ویکی له میژینه بوون. گه یشته وه مال و روو به په نجه ره چه ور و دوو که لگرتو وه که ی دانیش ت. جگه ره به دوا ی جگه ره دا به با ی کرد. چه ند جارانیس به ئاوی سارد ده م و لیویکی ته ر کرده وه. له جی هه ستا. چه ندیک له ژوور دا هات و چوو. به ده م هاتن و چوونه وه ده فته ریکی پر له وینه ی له سه ر رفه ی کتییدا نی ژووری خه وه که ی هه لگرت و له بهر نه خته رونا کایی بهر په نجه ره ی چیشتخانه که ی دا دانیشته وه. یه ک یه کی وینه کانی خسته بهر رپوونا کایی و سهیری کردن. گه یشته وینه یه ک، به ده م زه رده یه کی خه مبارانه، وینه که ی له رپوونا کایی بهر په نجه ره نزیکتر کرده وه و ورد چاوی تی بری. وینه ی خوی و سوئیبه ی خیزانی بوو؛ وینه یه ک بوو که له رپوژی سی رپوژانه ی

زه ماوه نده که بیان دا کیشر بوو. ئه ویشی له سهر میزه که دانا و ئه وی تریانی چاو پیداخشانده؛ وینه ی سوپیه ی کورپه له باوهش بوو. وینه کانی خستنه سهریه ک و وازی سهیر کردنی وینه نه ما. له ژیر لیوانه وه گوتی :

«... نۆزده به هار پیشتەر، گیانی ئازیزتم به دهستی خۆم ئهستاند و خۆم بهم دهرده برد که وا ئیستی دهم بینی. ئیتر نه تۆم بو مایی و نه تاک یادگار کهی تۆیشم بو ڤاگیرا که بتوانم به ئاره زووی خۆم و خۆت پهروه رده ی بکه م... مالی ویرانم!... تۆیشم چووی و ئه ویشم چوو... ههرچی بووم ههر هه مووییم لی بوون به خهون و خه یال و چه شنی پۆرگی سهر ئاو لییم پووکانه وه و له کیسم چوون...»

نۆزده به هار پیشتەر بوو که فهخره بو سییه م جار که وته داوی ژاندارمه کانی بنکه ی (بستام) هوه - چۆن له داوکه وت و داوکه که به دهستی کی داندرا بووه ، نادیار بوو. ئه ری داوی کۆنه داواکاره که ی سوپیه بوو، یان داوی کوپخا دی؟ - کهس نه یزانی، به لام ئیتر ئه مجاره که (فهخره) وه ک دهستی راستی چه کداره کانی مال ئه و دیوی سنووران و وه ک قاچاخچی چه ک، ناوی که وته ناو دهفته ری ده ولت و ئه ژنوی ژاندارم به بیستنی ناوه که ی له رزی. ده سه سه ره بوونی ئه مجاره ی فهخره وه کی جارانی تر نه بوو. ڤاپۆرته که له گونده وه بو شار چوو بوو. به پیی ڤاپۆرته که، سه ره په رشتی بنکه ی بستامیش وه کوو شه ریکه تاوان و هاوکار و هاوبه شی چه کفرۆشتن، ناوی به هاوکار و هاودهستی فهخره ده رچوو بوو. ئیتر بو سه رخویندنه وه ی ئه مجاره که ی فهخره و بو موو له ماست ده رکیشانی که یین و به ینه که، سه روکی پایه به رزی ژاندارمانی له شار بو کیشرایه بنکه ی بستامه وه. فهخره و سه روکی پایه به رز له ژووری ده رگا داخراوی بنکه ی بستام روو به یه کتر دانیشتن. سه روک به دابی خوی، ماوه یه ک ده گه ل هه لدانه وه و خویندنه وه ی ڤاپۆرته کان، به ئه نقه ست کاته که ی به بیده نگی تیپه ر کرد. پاش ماوه یه ک بیده نگی، ئه مجار به شان و بالی خوی داها ت و به بافیش ده رکردن و گیرانه وه ی ڤاله وان بازیه کانی خوی له گۆره پانی سه ربازی دا، خوی هه لمساند. به لام ههر له یه که مین توقه و به یه که مین بینینی فهخره، ئیمانی خزی و ده روونی له تووره یی ئاخذرا. ته نانه ت له ده می بافیش ده رکردن و خو هه لدانه وه ی خویشی دا، به دل ئاواته خواز بوو ههرچی پله و پایه ی که هه یه تی پیشکه شی فهخره ی بکر دایه و چی فهخره له جوانی و به ژن و بالای ڤیکی دا هه بیوو، به وی دابایه. هه ربویه هاوده م ده گه ل هه لاگوتن به خوی دا، یه کده م چاوی له سهیر و روانینی به ژن و بالا و ئه ندامی خوش که شمی فهخره نه ده ترووکاند. دوو چاوی رهش و نیگای تیژی فهخره وه ک سه ره رمی تیژ ده گیانی ئه وه هه لده چه قین. سه روک به دل پیی خوش بوو توانیبایه ی لهش و لاری خوش قامه تی فهخره و دوو چاوه گۆشه داره کانی ئه وی قه پ پیداکرتبایه و سه د جار خراپتر له و، بستووی هه ره حه سته می چپای چله مه ی مال و مه کو بوایه و نیوبانگی یاخیکه ربیه که ی به هه موو دنیا دا بلاو بوویایه وه.

به ژن و بالاکه‌ی خو‌ی کورت و تیکس‌رماوه‌وه و بئ‌ی نموود بوو. ورگ و پشت مل و شان و شه‌پیلکی گوشتن و دووگه‌دار و هه‌لپزاو بوون. له ده‌ست ورگی زل و، به‌ز و چه‌ورایی ژیر چهنه و به‌رخه به‌به‌ی داچو‌راوی، دل‌ی خوینی لئ‌ی ده‌باری. له چنگ چاوه هه‌لمساوه گه‌وجانه‌که‌شی، که دوو ژیر پیلووه‌کانی به چه‌شنی گلووی تری پورگیان دابوو، که متر چاوی به‌رای پوانینی خو‌ی له ئاوینه دا ده‌کرد. چاوه‌کانی به‌دایم له گوین گومه خوین، سوور و هه‌میشه خه‌والوو بوون. له سه‌یری روخساری فه‌خره و هه‌لسه‌نگاندنی ده‌گه‌ل سهر و دیمه‌نه‌ی خویدا، پی‌ی حه‌یف و خه‌سار بوو کوردیکی کیویلکه خاوه‌نی ئەم شان و شه‌وکه‌ت و سهر و سیما ده‌لر‌فینه بیت و، ئەو خو‌ی له‌ههر چه‌شنه جوانی و نیشانه‌ی پیاوه‌تیه‌ک بی‌ه‌ری بیت. هه‌ربویه، به‌دل‌ه‌ز و ئاره‌زووی بوو که به بئ‌ی سه‌رخویندنه‌وه و لیکو‌لینه‌وه‌ی فایل‌ی ژیرده‌ستی، ده‌ست بکیشت و به ههر دووک ده‌مانچه‌کانی لاکه‌له‌کی و ژیرباخه‌لی، سهر و ده‌م و چاوه پیاوانه‌که‌ی فه‌خره گوله‌بیژ بکات و له‌سهر ئەم دنیا‌یه‌ی نه‌هیئت. به‌لام سوور ده‌یزانی به کردنی ئەم کاره‌ش، هیچ سوودیکی له جوانیی فه‌خره پی‌ نابریت. ناچار خو‌ی خسته ناو‌خانه‌ی ساخته‌چی‌تی و به زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی دروین، فیلبازانه جه‌نجالی ده‌روونی خو‌ی له ژیر په‌رده‌ی دوستان‌ی دا شارده‌وه و به پیکه‌نین و لاواندنه‌وه یه‌کی سه‌رزاره‌کی، ده‌ستی پیکرد:

- ... ئی! ... فه‌خره! ... بئ‌ی به‌لابی... تو... تو نه‌دانسته خو‌ت تووشی قه‌رقه‌شیکی ئالوز کردوو و فایل‌یکت خستوت به‌رده‌می ده‌زگای ده‌سه‌لات، که ئەگه‌ر دوستانیکی وه‌کی من به هاناته‌وه نه‌گه‌یشتبایه، خودا خو‌ی ده‌یزانی داهاتوت به کوی ده‌گه‌یی. به‌لام ئیستا چ خه‌م نینه و من و تو وه‌ک دوو دوست و براده‌ری نمه‌ک که‌رده، هه‌رچی راپورت و فایل‌ی زه‌ره‌مه‌نده ده‌ی سووتینین و ئاسه‌واری ناهیلین... فه‌خره ده‌مه‌وده‌ست له نیازی سه‌روک گه‌یشت و زانی هه‌رچی هه‌یه پییان راکه‌یه‌ندراوه و له سهری بووه‌ته مال. به‌لام بویرانه قسه‌ی له ده‌می دا بری و لی‌ی پرس‌ی:

- من تئ‌ی ناگه‌م!... تو باسی راپورت و فایل‌یک ده‌که‌یت که بو من تیکه‌وه پیچراوه، به‌لام له باب‌ه‌ت ناوه‌روکی راپورتی ژیر ده‌ستت چی به من نالی!... - سه‌برت بئ‌ی فه‌خره!... په‌له مه‌که براگیان!... راپورت و فایل وه‌کی بلقی سهر ئاون و به پتیکی سه‌رپه‌نجه‌کانی من ده‌پووکینه‌وه. ئەوان گرنگ نین. ئەوه‌ی که یه‌کجار زور گرنگه، دوستانیه‌تی تویه بو من... من ناخوازم ئەم دوستانیه‌تییه‌ی تو به هیچ له‌وئیک له کیس بده‌م. ههر بویه ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر نه‌دانسته هاوکاری چه‌ته‌کانت کردوو، ئەگه‌ر چه‌ک و چو‌لت بو کرپون، ئەگه‌ر پیتاک و ده‌رمان و خو‌راکت بو بردوون و ئەگه‌ر برینداریت بو راکو‌استوونه ئەم دیوه‌ی سنوور و بو‌یانت ده‌رمان کردوو، گشتی به فیدای چاوه‌کانی فه‌خره بن... ئەوانه په‌له‌ی سهر ناوی تون له ده‌فته‌ری ده‌وله‌ت دا. ده‌فته‌ری ده‌وله‌تیش وا له ژیر ده‌ست و مستی من دایه

و چی ئاره زووم بئ ئەو دەسهلمییت و هی تر نه خشی سهر ئاون... تیگه یشتی
فه خره؟!... تۆ پروات به کاکای خۆت هه بییت و بزانه له سهرووی ده زگای ده سه لاتی
ده ولتهت دا کاکاییکی وه کی منت هه یه...»

- سپاس بۆ سه روک، به لام ...

- به لامی چی فه خره؟ بۆچ بیده نگ مایه؟ ...

- من ده گهل هیچ چه ته و به دکاریک هاوړی و هاوکار نیم و، دۆستایه تیی چه ته و
رپیگرا نیشم پی شووره ییه...

- به لئ ده زانم ... ده زانم که تۆ نه دانسته و بئ نه نقه ست ده ستی یارمه تیدانی

چه کدارانی ئەو دیوی سنوورت گرتوو. ئەم کارهت ئەگه رچی بۆ ئەهوه نیی ولات
زه ره رمه نده و ئاسایشی ولات ده شیوینی، به لام بۆ تویه ک که دۆستیکی وه کی منت
هه یه، پشتت قایمه و هیچ جیی ترس و دلەراوکی نییه... من ئەگه ر هه ر بزانه
چه کی پیویستی ئەوانت له کوئ کرپوه و له م کرپین و فرۆشتنه دا کی یاریکارت بووه،
قه له می لیبوردن به سه ر راپۆرته که دا ده کیشم و هه ر وه ک ئاوی شه و پاک
ده بیته وه... من ده خلم به چه ته و چه کداره کانی ئەو دیوی سنوورانه وه نییه و پیم
خۆش نییه هه ر ناوه که یان به زماندا بگه رپینم... چه ته کان بۆ تۆ و، کانگای چه ک
کرپنه کانت بۆ من...

- من پیم گوئی و دیسان دووپاتی ده که مه وه که من له و دیوی سنوورانه وه
هیچ چه ته یه ک نانس و قهت هاوکاریی چه ته م نه کردوو و نایکه م. بگه ر به هه موو
توانایشمه وه له رپیگ و دز و ده ستبران بیزاراوم و شه رپیان له دژ دا ده که م...

- ئەهی کرپین و راکوازتنی چه ک و چۆلت له چیه باوکه که ی باوکه م؟!... پیاوی

هیم و هیدی چه کی بۆ چیه؟!... چه ک کرپنه که ت هیچ قهیدی نییه، به س پیمی
بیژه چه ک به چی ده کری، له کیی ده کری و بۆ کیی ده کری؟!...

- چه کم له ناوه وهی هه موو کوردستان کرپوه. به پارهی ده سه که وتی ره نجی شانی
خۆم و هی وه کی خۆم کرپوه. له هی وه کی تۆم کرپوه و بۆ پیشمه رگه م کرپوه... تی
گه یشتی؟!...

- مه به ست له ناوه وهی کوردستان، کوئییه؟!... ئەم ناوه وهی کوردستانه کامه شار و
کیه گوند و ئاویی ده گریته وه؟

- هه ر شوین و جی و مه کوئییه کی که کوردی تییدا ده ژی، پیم کوردستانه. پییدا
ده گه رپیم و فیشه ک فیشه ک لیی کۆده که مه وه و ده یان خه مه ناو فیشه کخۆری چه کی
ده ستی پیشمه رگه و...

- ئەو پیشمه رگانه ی که وا تۆ کوپی چیا یان پیی ده بیژی و چه ک و فیشه کیان بۆ
کۆده که یته وه، کورده چیا نشینه کانی به ری خۆمان نین. ئەوان هی ئەو دیوی
سنوورن. گه ر ده ولتهت به پیویستی بزانییت، ئەوان هه میشه ئاماده ن ده ستیان بگراین؛
هه ر نه ک له چه ک دا، به لکوو له پیتاک و پاره و کارناس و ده رمان و هه رچی

که لوپه لی تری که پیویستیانه. ئیمه گه لی جارن ئهمه مان له گه ل دا کردوون و دهستان گرتوون و دهستیتمان به سهر دا کیشاون... به لام فهخره! ... به لام تو هیچ دهزانی که هاتووچوی تو بو ئه و دیوی سنوور، لادان له یاسای گشتیی ولاته که مانه و به پیی دهستووری ولات، سزای گرانت له سهره؟! ... به لام سهره رای ئهم سنوور به زانن و سهره رۆبیانه ت، دهولت باوکه و تو رۆله ی ئه و باوکه ی. گه لی جارن رۆله تووشی هه له دیت و پی له به ره ی یاسا ده باته دهر، به لام به ختیارانه باوکی تو دلی پر له به زهیی و میهره بانیه و چاو له تاوانه کانی تو ده پوشتیت. به تایهت که تو له دهزگای دهسه لاتدا براده ریکی وه کی منت هه یه، ئیتر چ خه م؟! ... ئه وا ههر له ئیستیکه وه من دهستی دۆستایه تی هه تا هه تایهت بو دریز ده که م و چی له دهستم بییت، بو تی ده که م. زورم پی خوش ده بییت که تویش به چاوی باوکی سهری من بکه ییت و چیم لی نه شاریه وه. ئه گه ر ئاوی براده ری و دهسته برایه تی من و تو به جو باریکی نه رم و نیان دا تیپه ر بییت، ئه وا ده توانین کۆسپی گه لیگ گرانی ناو کۆمه لگا که مان له سهر ری وه لابه رین...

- نه خیر!... نه تو بو من به باوک ده شی و نه منیش ئه و کورهم که ئهم بایانه م به گویدا بچته خوار... من و تو له یه ک جس نین و له یه ک میشک دا نارین... سهرۆک غه زری. هه م له ئاکار و شیوه وتنه که ی فهخره دهره له بوو، هه میش له چه شنی دانیشتن و دهست و بال راتله کاندنه که ی خوینی له ره گو له دا مه یی. به لام ئه وه ی که وه ک سهره رمب له جگه ری که ریگه ر بوو، ئه و ئالوگوره دلّه نگیوه بوو که له کاتی ئاخافتندا خانه نشینی سهر روخساری پیاوانه ی ئه و ده بوون. فهخره له م حاله دا سیمای پیاوانی ئه فسانه یی له بهر دل و دیده ی سهرۆک دا ره سم ده کرد. سهرۆک خو یه کی چه پ و چیر کرد و دهستیکی خیرای به ره و باخه ل برد، به لام زور زوو به سهر خویدا هاته وه و دهستیکی هینا و برد و گو تی: - هیچ دهزانی وته کانتیم له سهر کاسیت تو مار کردوو و له مه حکه مه ی نیزامیی شاریش دا ده بی وه لامده ری ههر ئهم پرسیارانه ببییت؟! ... به لام ئیتر له مه حکه مه ی ئه ویدا میهره بانی و نه رم و نیانی غه یب و ونه و... - چش!... هرچی ده بی، بلا با ببییت... من خو م باش ده زانم که ئه مجاره گه لیگ خهستم بو تی چیندراوه، به لام ئیتر ئیوه ییش ده بی بزنان که کارتانه واوه و تاوتان له ئاوا بوونه...

سهرۆک پیکه نی. دهنگی قاقای پیکه نینه که ی له ژووره که دا دهنگی دایه وه. پاش ده میک پیکه نین و دهست پیداهینیانی سهر ههر دووک ده مانچه کانی، گو تی: - فهخره گو ی بگره باوان! ... من ئه رکیکی گران ناخه مه سهر شانت. هه رهس پیم بیزه چه ک له کی ده کپی. ناوی فروشیاره کانمان پی بلی... ئه ری خو ئه مه هیچ گه زه نده و ئازاریکت پی ناگه یه نییت باوکم... بلی بزنام ئه و که سانه ی که

تو چه کیان لئ ده کریت، کین و چکاره و چ که سانیکن... ههر بهس ناویان و شوینیان... تیگه یشتی براگیان؟! ناوه کانیان بو ئیمه پیویستن...
- ههر گیز!

سه روک تووره بوو. هه وای دهنگی گوپردرا و به دهنگی بهرتر تی پراخوری:
- هیچ ده زانی نه و که سانهی که وا هاوړی و هاودهستی ئیمه نین و له ژیر سیبهری یاسای ئیمه دا ناگونجین، بویان نییه چه کدار بن و چه کیان له مالدا هه بیته؟! تویش نه گهر هاودهست و هاوړیشتی ئیمه نه بیته، له مه ولا بوت نییه دهست بو چهک بهریت.
- به لئ، به لام که سیک که دهست و دلئ چهک هه لگرتنی هه بیته، کوا له سزای ئیوه و له سهر و مال ده ترسیت!...
- نه و تفهنگه برنه وهی که له مالتان دا دوزراو ته وه، له کیت کریوه و بو کیت کریوه؟

- راست نابیزئی!... مال کهم له بهر یهک هه لته کیئی، قاوغه فیشه کیکیشت دهست ناکه ویت... من قهت چهک له مال دانانیم...
- گوئ بگره باوکه کهی باوکم... سهرسهختی و گوئگرانی به زیانی خوته و ههر خوته تووشی کلوی و چاره رهشی ده بیت... هوشی خوته بگره وه باوکی من. تو ژن و مندالت هه یه... تو گهنج و لای... من پیم خه ساریکی له راده به دهر مه زن ده بیت نه گهر نه جوانی و به ده ماریهت له سووچی به ندیخانه دا برزینی... یان خوای ناکه رده...

فه خره تووره بوو. له سهر کورسیه که یه وه به ژنی راست کرده وه و چاو ده چاوی سه روک بری و به هه و دهنگی کر و تووره گرماندی:
- هیچ پیویست ناکات خه م بو من و بو ژن و مندالی من دابگری. تافی گهنجی و لایویشم له ههر جییهک بتوینمه وه، بو ولاته کهم و له ری خه لکه که می دا ده توینمه وه و پیی سهرخوش و سهر به رزم... په کم به هیچ ناکه ویت... به ندیخانه بی، مردن بی، ههر چی ده بی با بیته...

سه روک به ده م پیکه نیینیکی سارده وه گوتی:
- فه خره!... وه ره دهست بده دهستم و چیت گهره که له منی بخوازه. وه ره پیمی بلئ له م سات و سه و دایهت دا... له م چهک کرین و چهک بردن و چهک فروشینهت دا چیت دهست ده که ویت و چه ندهت پی ده بری؛ شهرته گهر دهستی دوستایه تیم بهر په رچ نه ده یته وه و پشتم بگری، من ده نه وه ندهت پیشکesh ده کهم... تو نه گهر بخوازی، من ده توانم مانگانهت بو بپر مه وه... ههر نهک مووچه ی مانگانه، بگره ته نانهت چهکی حوکماتیشته ده شان ده کهم. نه ودهم ئیتر هه م خاوه ن مال ده بیت و هه میش خاوه ن ده سه لات... له مه زیتر چیت گهره که و چی ده خوازی هه تیو؟ ها...!...
چی زیاترت ده وی پیمی بلئ!...

فەخرە پېی پیکەنی. بەسەری دا ھاتەو و بە توندی گوتی :

- لەم گەردەو و کۆشییەم دا کە تۆ ناوی سات و سەودات چەکی بە بەژن دەبری، من بەس شەرف و شانازیم پێ دەبری. من وەک ھیندە خۆخوایکی خۆفرۆشی درۆزن فییری خواردنی نانی فیشەک نەبووم و نای خۆم. ئەم خەلاتە ی کە دەتەوئ بە بەژنی منی ھەلبدووری، بۆ لەش و لاری من و کەژ و چیاکانی کوردستان گەلیک تەسکە. ئەوانە ی تۆ بۆ منیان دەبیژی، خەونی بەتالی پڕ ھاشە و پاشەن و قەت زیندە جلکی راستەکی دەبەر ناکەن... تیگەیشتی سەرۆک؟!...

- من پەلەم نییە فەخرە... تۆ دەتوانی بە دوو رۆژ و سێ رۆژ بییری لی بکە یەو و ھەر دووک لایان ھەلسەنگینی؛ ھەر لایەکت گرت، خۆت چارەنووسی خۆت دیاری کردوو و ھیچ کەسی تر تێیدا تاوانبار نییە... بەلای ئیمەو و ئەو لایەمان پێ خۆشە کە تۆ لە دەست نەچیت. زۆرمان پێخۆشە لیڕە لە گوندەکە ی خۆتاندا بەلای ژن و منداڵە کە نازدارە کەت دا بۆمینیتەو و تووشی شار و مەحکەمە ی نیزامی و چارەنووسی نادیار نەبیت... فەخرە ئەمەش لەمنەو و ببیسە کە لەو جۆرە شوینانە دا بەزەیی کەمە و مرۆ بە سەمەرگی دەگۆژن. من ھەتا سێ رۆژی تر لیڕە، لە گوندەکە ی ئیو دا میوانم و لەم سێ رۆژە دا چاوەروانی جوابی تۆ دەکەم. بە ئا، یان بە نا... بەلام دیسان دووپاتی دەکەمەو و دەلیم کە دەولەت باوکیکە دلی پری بەزەیی و میھرەبانییە و دەتوانی لە ھەلە ی رۆلەکانی خۆش بییت. ئیمە چ شتیکی گەورە و گرانمان لە تۆ ناوی. ھەربەس ناوی فرۆشیاران ی چەک و کانگاکانیمان بەلای گەرنگە. ئەگەر ئەم کارەمان لە گەلدا بکەیت، لەوانە یە چەک و فیشەکیشت پێ بدەین کە زۆر بە راشکاوی و بەبێ مەترسی، بۆ کورەکانی ئەو بەری سنووری...»

- ترحیو!... خەیاڵیکی سەیر خاوت لە کەللە دا دەگەریت سەرۆک!...

.....

ھەر ئەو شەو، نیوہی شەو، پەنجەرۆکە ی زیندانی فەخرە لە دەرەو و پرا بە ئەسپایی کرایەو و دوو کەس سەریان لە زارکی پەنجەرە کە ھینایە ژوور و یەکیک لە دووہکان بە چرپە یەکی نەرم بانگی کرد:

- فەخرە!... فەخرە ھەستە باوکم وەرە دەر... وەرە دەر و برۆ!... ھەستە ھەتا نیوہی شەو و ریگا و بان ئەھوون و بی ھاتووچۆیە، خۆت دەر باز بکە و برۆ!... سبە ی دوای قاوہ لۆتوونان قەرارە ئەو مەلەوونە پەتت بکات و دەگەل خۆیدا بەرەو شار و بەندیخانە ی شارت رەکیش بکات... ئەو بتبات، ئیتر گەر پانەوہت بە دوا دا نایە و تێدا دەچی... وەرە دەر و برۆ، بەلام بە وریایی و بە بی دەنگی. خشیپت نەبی!

وریابه، دهنگت لی نهیهته دهری. ئیشکچییهکانی پیش ئیمه هر ئیستاکه شهرتیان په‌ریوه و بو خه‌وتن چوون؛ بی‌توو خشپه و هه‌رایه‌ک بکه‌یت له‌وانه‌یه ئه‌وان به ئاگا بی‌نه‌وه و خه‌به‌ر به سه‌ران بگاته‌وه ئه‌وده‌م ئیتر نه تو ده‌مینیت و نه ئیمه. ئیمه‌ش له‌رپی به‌زه‌ی مرؤ‌ق‌ایه‌تییه‌وه ده‌رگای رزگاریت بو ده‌که‌ینه‌وه... وه‌ره‌ ده‌ر و سه‌ر هه‌لگره و برؤ... به‌لام مه‌ردی خودای به و ئه‌م رازه به لای که‌سه‌وه مه‌درکینه، چونکه قسه بکه‌ویته زاریکه‌وه، ده‌که‌ویته شاریک... وه‌ره‌ ده‌ر و برؤ...»

فه‌خره هه‌ستی بزووت که ئه‌م ده‌رگا‌کردنه‌وه‌یه تامی به‌زه‌ی مرؤ‌ق‌ایه‌تی و چاکه‌خوازی لی نایه و به راست بو رزگارکردنی ئه‌و نا‌کریته‌وه. به‌لکوو شانۆیه‌که دیته سه‌ر په‌رده و، به هه‌لاتنیکي ئه‌و و ده‌سرپزیکي ئه‌وان و کوژرانیک کو‌تایی پیدیت و کرپین و فرؤشتنی چه‌کی پی ده‌شاردریته‌وه.

فه‌خره سه‌رده‌سته‌ی ژاندارمی بنکه‌ی (بستام)ی باش ده‌ناسی و دیزانی چوون جانه‌وه‌ریکه و بو خو رزگارکردن له‌رپو‌داوی پر مه‌ترسی، چلوون داو داده‌نیته‌وه و چلوون خو‌ی له‌قه‌رقه‌ش ده‌رباز ده‌کات. به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش، گورجیک هه‌ستا و خو‌ی کو‌کرده‌وه و به شینه‌یی له‌په‌نجه‌رؤ‌که‌که‌وه هاته‌وه‌ر.

ژاندارمه ئیشکچییه‌کان دوو که‌س بوون. له‌شانی یه‌کیاندا، لووله‌ی برنه‌ویکی دریز له‌به‌ر شه‌وقی مانگدا جارجاره تروسکه‌یه‌کی پیداده‌گه‌را. ئه‌وی تریان تفه‌نگی (ئیم یه‌ک)ی به‌ده‌سته‌وه بوو؛ تفه‌نگه‌که‌ی به‌جو‌ریک به‌هه‌ر دووک په‌نجان به‌سنگه‌وه ده‌گوشی، که ده‌تگوت له‌هه‌ر چوار که‌نارانه‌وه دوشمن به‌سه‌ری وه‌ربووه. برنه‌و به‌شانه‌که‌گوتی:

- هه‌تا له‌بنکه‌ده‌چینه‌ده‌ر، به‌ژیر سیبه‌ری دیواری بنکه‌دا ده‌رپوین. له‌ده‌ره‌وه‌ی گوندیشه‌وه خو‌مان رپیه‌کت بو دیاری ده‌که‌ین و به‌فه‌رمانی ئیمه‌تی ده‌قووچینی و راده‌که‌ی...

پیکه‌وه هاتنه‌ده‌ر. فه‌خره له‌به‌ره‌وه ده‌رپویشته و دوو ژاندارمه‌کان له‌دواوه‌ی ده‌هاتن. دنیا چو‌ل و هی‌دی و بی‌ده‌نگ بوو. به‌ئاسمانه‌وه، مانگه شه‌ویکی بی‌هه‌ور و هی‌ل و سه‌یوانیکی پرپی ئه‌ستیره و خیه‌تی پونا‌کاییان به‌سه‌ر گونده‌که‌دا کیشابوو. گوند به‌هه‌رچی که‌تییدا‌بوو، له‌ژیر خیه‌ته‌پوونه‌ی هه‌یف دا به‌هیوری پشووی قورسی نیوه‌شه‌وی ده‌دا. له‌دی‌دا هه‌ر ئه‌م سی‌جووله‌وه‌ره به‌ده‌ره‌وه بوون. ئه‌م سی‌که‌سه‌ش به‌په‌ساری سیبه‌ری دیواری دوور و دریزی بنکه‌دا سه‌ر به‌شوین یه‌کتر دا به‌ره‌ژوور شو‌ر ببوونه‌وه. هه‌رکه له‌حه‌وشه‌ی بنکه‌هاتنه‌ده‌ر، یه‌کیان هاته‌لای راستی و ئه‌وی تریان شانی چه‌پی گرت و به‌ره‌و کویره‌رپی کونه‌ئاشه‌که‌ی خوار دی‌داکشان. رپیگا و بانی گوند و ده‌ره‌وه‌ی گوند له‌ده‌ریای مه‌نگ و ماتی مانگه‌شه‌و دا مه‌له‌یان ده‌کرد. کویره‌رپی به‌ر ئاشان وه‌ک له‌پی ده‌ست له‌به‌ر ده‌میان دا دیار بوو. هه‌ر به‌س به‌نداوی پر له‌قه‌وزه و جه‌گه‌ن و قامیشه‌لانی ئاشه‌که‌بوو که به‌هوی زه‌مه‌ند بوونی، زور بزوین و تاریک و نادیار بوو. به‌نداوه‌که، شانه و شان به‌

سەر دۆلئیکی قوولئی پړ دار و دهوهن دا دهپروانی. دوو داوینئی دۆلهکه به هوی لیژایی و هه‌لدیر بوونیان، مه‌گهر بۆ دار برین و ئیشکه‌ل کۆکردنه‌وه، ئه‌گینا کهم کهس خوی لی دهدان و ههمیشه چۆل و بی هاموشۆکه‌ر بوون. دوور و نزیکئی کۆنه ئاش، برناو به شانکه‌که فه‌رمانی راوه‌ستانی دا و ههر سیکیان راوه‌ستان. برناو به شان پرووی ده‌می ده فه‌خره کرد و گوتی :

- ... به‌هه‌موو باوی هه‌نگاوت سنگی ئه‌م راسته‌ رپییه بگره و به ههرچی هیژی که ده قاچ و قولانت دایه، راکه و برۆ... مه‌ترسه!... ئییه چه‌ند جارانت به سهر دا ده‌شریخینین... ده‌نگت ده‌دهین و فه‌رمانی راوه‌ستان پی ده‌دهین، به‌لام تۆ گوویی مه‌ده‌ری و رامه‌وه‌سته. ئه‌م راسته‌ رپییه بگره و خۆت ده‌ربازکه و برۆ... ئییه به دوات دا نایه‌ین، به‌لام وه‌ک زیندانیه‌کی له به‌ند راکردوو چه‌ند فیه‌سه‌کیت به سهر دا هه‌لده‌تۆقینین، تۆ به هیندی مه‌گره و راکه و برۆ... سه‌ری خۆت هه‌لگره و په‌نا بۆ خزمه‌گه‌رمینییه‌کانت به‌وه. نه‌که‌ی نه‌فامی بکه‌یت و ههر له‌م هه‌ریمان دا بمینیته‌وه... بیته و بتگره‌وه، لیته راناوه‌ستن و ده‌مه‌وده‌ست له دارت ده‌دهن... تیگه‌یشتی فه‌خره!... ده‌ی ئیستا راکه!... ههر به‌سه‌ر سنگی ئه‌م رپیگه‌یه‌دا راکه... نه‌که‌ی راسته‌ رپییه‌که بگوپیت... ده‌ی!...

فه‌خره هه‌ناسه‌یه‌کی برده‌وه به‌ر. چاویکی وردی له سنگی ته‌سکی کویره رپییه‌کی به‌ر کۆنه‌ئاشه‌که کرد. شانی راستی کویره رپییه‌که، له سه‌ره‌وه‌ی گونده‌وه هه‌تا به‌شی هه‌ره خوارووی کۆنه‌ئاشه‌که، به‌نداویکی پړ له قه‌وزه و جه‌گه‌ن و قامیشی ده‌گه‌ل راکشا بوو. نیوان خۆیان و ئاشه‌که‌ش، ههر راست له په‌نا رپیگه‌وه پۆله شیلان و یه‌خته شوپه‌ بییه‌کی کۆنه‌سال سیبه‌ریکی ته‌واویان به‌سه‌ر کویره رپییه‌که دا رشتبوو. به‌لای خۆیه‌وه گوتی: لی‌ره‌وه هه‌تا ئه‌م پۆله شیلان و یه‌خته بییه، مه‌ودایه‌کی بیست میتره‌مان نیوانه. من به‌ پازده هه‌نگاوی به‌ په‌له خۆمیان ده‌گه‌یه‌نمی؛ هه‌تا ئه‌م پازده هه‌نگاوانه ته‌قه‌م لی نه‌که‌ن و نه‌م پیکن، ئیتر ته‌واوه و ئاسمانیش ده‌ستی پیم راناگاته‌وه... هه‌تا ئه‌م پۆله شیلان و...» ژاندارمه‌کان تینیان دا و پییان گوت:

- ده یه‌للا ببزوو!... شه‌وت به‌ رۆژ بگات، ده‌ دۆرپیته‌وه و ده‌تگرن... ئه‌مه‌جاره‌که بتگرن، ئیتر ئاسمان به‌ چاوی خۆت نابینیته‌وه... ده‌ی ببزوو!»

فه‌خره ههر وه‌ک به‌وری چیا خۆی له‌به‌ر یه‌ک کیشایه‌وه و به‌ژنی به‌رزی که‌می‌ک کوور کرده‌وه. چاویکیشی له ههر دوو ژاندارمه‌کان کرد. دوو چاوه ره‌شه‌گه‌شه‌کانی ترووسکه‌یان پیدا گه‌را. ژاندارمه‌کان لیی ترسان و هه‌نگاویکی لی کشانه‌وه. دیسان پییان گوت:

- ئه‌م راسته‌ رپییه بگره به‌ر و راکه!... ئه‌م رپییه ده‌ت گه‌یه‌نیته‌ خوار دول و ده‌ره‌ی ژيرو، له‌وه‌یشه‌وه خۆت ده‌زانی بۆ کوئی ده‌چیت. به‌لام هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی نه‌گه‌یشتوو یه به‌ر کۆنه‌ئاشه‌که، سنگی راسته‌ رپییه‌که ناگوپیت و ئییه‌ش هیچ ده‌نگیک ناکه‌ین،

به لَام هه ركه گه يشتتته شويني مه به ست، ئيمه لي ره وه سي جار ان فه رمانى
 راپوه ستانت پي ده ده ين و چهند فيشه كت به سهر دا هه لده توقينين. تو گويي خوت
 له م هه يت و هوته ي ئيمه قه پات بكه و برؤ... ده ي ئيستا راکه!
 فه خره هه ناسه يه كى قوولى برده وه و ئاورپكى له گونده كه يان دايه وه و سه يريكي
 ژاندارمه كانيشى كرد، ئه مجار به هه رچى توانه ي كه هه يبوو، گورج رايكرد. دوو
 ژاندارمه كانيش خيرا بوى دامه زران؛ يه كيان له به ره وه ي كویره رپگاكه چوكى بو
 دادا و ئه وي برنه و به ده ستيش له سه ره وه قيت راپوه ستا. ئه وه ي خواره وه ي رپگاكه
 له پشتين به ره و ژوورى فه خره ي به نيشانه هه لگرت و ئه وه ي برنه و به ده ستيش چاو
 به سه ر تيزكه ي تفه نگه كه يه وه به شوين نيوشانى فه خره دا ده گه را. فه خره
 گه يشته پولى شيلان و يه خته بيه كه و له پر خوى حه وا دا و به نيوانى شيلان و
 پرچى داچوپراوى شوره بيه كه دا خوى له به نداو هاويشت و به شلپه شلپ و چوپره
 چوپرى ئاوه وه، به نيو ده وه ن و كه ند و له ندان دا به ره و دؤل و ده ره ي خواروو خزى.
 جووته ي ژاندارمان بو كورته ده ميگ سام گرتنى. هه ستى خويريابه تى و ده ست و پي
 سپيلكه يي له ئاست كورديكى كيوى له لايه ك و، له به ريكي تره وه ترس له توندى و
 تيزي سه روكى دل بريندارى بنكه، گازه راي پشتيانى چه مانده وه. له پر هه ردووك
 پيكه وه، به هه موو تواناى هه ناويانه وه، پر به دؤلى كپ و خاموش هاواريان كرد:
 - راپوه سته!... راپوه سته!... دوا به دواى هاواري ژاندارمان، ده نكي چه ق و لوورى
 سه گى دئ و له پاشان شريخه و فيزه ي تفه نگ و فيشه ك و دواييش بيده نكي. به
 ده نكي شريخه ي گولله و چه ق و لوورى سه گى دئ، چى پي نه چوو بنكه ي ژاندارمان
 ورووژا و هه والي راکردنى فه خره به ندى جه رگى پساندن. سه رپه لى بنكه په ريشتانتر
 له هه مووان، فه رمانى سه ر دؤل و ژير دؤل گرتن و كيومال كردنى ده ور و به رى دئي
 پيكه وه راگه ياند. لاپال و خر و دؤل و ديبه رى گونديان به رد به به ردو ده وه ن به
 ده وه ن پشكنى. سه رپه ل هه رخود بوخوى ده گه ل چه ند ژاندارميگ، نيومال و هوّل و
 پشتير و جي دانگه ي ئازهلان و ته نانه ت ده وه لان و نيو ته ندوورى مالانيشيان سه ر
 پي داگرت. به لَام فه خره ي كوپى چيا له نزمائى ده رچوو بوو و تيكله ل به ره وه ز و
 تاويره به ردى زه رد و ماهان ببوو؛ فه خره له قه دى شاخى دابوو، هه ربويه
 ئاسمانيش بوى نه دوزرايه وه.

به م راکردنه، سه روكى پايه به رزى له شار هاتوويش تاسا و ته مى ترس له دلي
 نيشت. سه روكى پايه به رز به بي فوو له دو كردن فه رمانى ده ست به سه ر كردنى
 خيزانه كه ي (فه خره ي) ده رکرد. ئيستىك بوو خوره تاو سه ر كه لى ئه نگاوتبوو، كه
 سويبه ي كورپه له باوه شيان هينايه بنكه و له ژير چاوه دييري توندا دا رايان گرت.
 به گوندنشينان و هه موو خه لكى ده ور و به ريشيان راگه ياند كه هه تا ده سته سه ر
 كردنى شووه كه ي، سويبه تيله كووي له ژير چاوه دييري بنكه دا ده مينيتته وه و هه ركه

فهخره گيرا يان خوۍ رادهستی بنکه کردهوه، سوښهش رښگای چوونهوهی مالی بو
والا دهکریتهوه.

دوو پوژ بهسهر شرت و گومبوونی فهخره دا رابهرد بوو. هیزی خوشبهزی ژاندارم
هموو خر و دوئی کهژ و چپای بستم و دهور و بهریان کیومال کرد، بهلام فهخره نه
دوژرایهوه. لهدمی نیواری پوژی سییهمدما بوو که دوّل و دهره قهرهچ دامان دهنگی
تفهنگی پیدا گهرا و دوو چهک و دوو چهکدار له هیزی ژاندارم کهم بوونهوه. هر بو
سبهی بهیانی، نهکهروژ و کهلیخانیش ههژان و له سهقز و بانهوه هیزیان بو دهنگ
دا.

هفتهیهک بهسهر ئەم تهق و رهوه دا تیپهپی و چوّل و چپای مهلبهند ئەهوهن
بوونهوه. له گوندهکانی ئەم مهلبهنده نیمچه ئەهوهندهدا گهلیک بهگ و کوپخا و
میرزا و مهلا بهنهینی رپی شاریان خرایه بهر. له شاریشهوه چهرچی و تهنهکهچی
و قاچاچی بهرهو ویندهری بهری کران. نیتر لهو سهروبهنده دا چاوپک بوو به دوو،
دوو بوو به چوار و هر هامووشویهک ده راپورت کرا و به سهر و ژیران گهیشتهوه.
ههنده راپورتیکیش که له دی بهرهو شار بهری دهکران، ههوالی گهلی ناخوشیان
تیدا دهپچرایهوه. ههوالهکان دهیانگوت که:... فهخره تهنیا نییه و هیزیکی یهکجار
زور مهزنی له کورهکانی چپای ئەم دیو، ئەو دیوی سنوورانی دهگل کهوتوو...
دهگوترا که ئەگهههتا زوو خاشهبر نهکرین، مهزن و مهزنتر دهبن و ئەگهههست
له سهر دهست دابنن، نیتر واوهیلایه و ههیهاتی گههکه... دهگوترا ئەگهههر
نیستایش بخوازن ناسهواریان بسرنهوه، به سهت و دوو سهت ژاندارمان چاریان
ناکریت و ئەشی هیزیکی مهزنیان بو تهرخان بکریت و...

له مهربوانهوه هیزیکی مهزنی ژاندارم سنوورا و سنوور بهرهو بانه هاتن. له
شاری بانهشهوه هیزی کوماندوی شهپانی بهرهو مهربوان کهوتنه ری. هیزهکان له
چپای سهر سنووران دا یهکتریان گرتوه و به هموو بهرزاییهکانی ئەو مهلبهنده
دا بلاو بوونهوه. لیڤه و لهوئی و له هر شوینیکی که پییان باش بوو بنکه و مهقهپی
شهرگیان کردهوه.

ده پوژ پاش ئەم ههرايه، لهسهقهزهوه بو بنکهی بستم له(تهل) درا و راگهیهندرا
که پییان باشه خیزانهکهی فهخره رهوانهی شار بکریت. کورپهی شیرهخورهی
سوښهیان هر له بستم به دایهن سپارد و له ژیر چاوهدیڤی بنکه دا رایان گرت.
سوښهیان به تهنیایی له بنکهی بستم هینایه دهر و رایان گواست. بهلام ئەو پوژه،
باران و تهپی و تووشی رپی به ترؤمبیلی ژاندارمان نهدا که سوښه له گوندی
(سووته) ژيرووتر رابگوازریت. دوو پوژ له سووته مانهوه. سیلاو له خرپو دوّلهکاندا
کولهی هات و رښگای بری. فهخرهش له دهرهوهی مالاندا له سیلاو بهتین و تاوتر،
به تهنیایی بوسهی گرت و چاوهروانی دهرکهوتنی کاروانی ژاندارمان راوهستا.
ئهگههرچی دوو شهو بوو سواره و پیاده به رښگادا هاتبوو، باران خووساندبووی و با و

باگزه وشکیان کردبووه، به دزه رپی دوور له ئاوه دانیان دا هاتبوو و له هیچ مالیک لای نه دابوو، که متر له هه موو شهوانی ژینی خه و به چاوانی دا هاتبوو، به لام وهک هیچ پرووی نه دابی، ژیرانه رپی رزگاریی سوئییهی گرتبوویه بهر.

دوای دوو رپوژ شهسته باران، رپوژه سبیه م نه رمه نه رمه له نگیزه ی نه هوه نتر کرده وه و کردی به ورده باران، ورده بارانیش بهر بهر کزی کرد و بوو به نه رمه خوناوکه یه کی جار به جار و ئاخرسه ر له سووچی ئاسمانی سووته و بستامه وه په لکه زیړینه نه خشی گرت و خوړ سه ری هینا یه ده ر. فه خرهش له سووچی ته ق ته ق و به رده لانی گردولکه که ی خوار مالاندا بی سه برانه چاوه پروان بوو. هه ر له ویوه، ته و او جاده ی سووته و ده ور و به ری گونده که ییشی له بهر چاو دا دیار بوو. دوو پیچ خوراتریش، واته له شوینه ی که ئیتر مال هکانی سووته له بهر چاوی جاده نه دیو ده بوون، پانایی جاده که ی به گاشه بهر د گرتبوو.

هه تاو، به تاوی توند و تیزییه وه هه لم و هالاوی له سه ر زه وی کو ده کرده وه و به ره و سه ر تیی هه لده برده وه. په له هه وره کانیش وهک په له وه ری ره تاو، به له ز به ئاسمان دا ده خوشین. گوندی سووته به هه موو بهر ده رگا و هه وش و کو لان و سه ربان و دانگه و گوړه پانه کانیه وه هه لمی لی هه لده ستا.

دوو ترپومبیلی (رپوی) ژاندارمان له گوړه پانه که ی بهر مزگه وت راگیرابوو. له بهر بیلا و بهر هه یوانی هه نده مالانیکیش دا، ژانده رمه، یهک یهک و دوو دوو به ده م سرت و خورته وه خه ریکی جگه ره کی شان و هاتوو چو بوون. چه ندیکیش له بهر دوکانوچکه که ی بهر مزگه وت سه رگه رمی شت کرین و چه نه لی دان بوون. به ره به ره پو لی ژانده رمان له مالی خانه خوئیانی دلپری دلبریندار هاتنه ده ر و له گوړه پانی دی دا لیك کو بوونه وه. ئاخر پو لی شهش که سه ی ژاندارمان له مالیکی نیوپاره ی گوند هاتنه ده ر. هه ر شهش ژانده رم وهک خه رمانه له چوار دهوری سوئییه تیله کوئی هالا بوون و ده یان برد. ئافره تانی گوندی سووته، به ژهنگ و ژاره وه سووکه سهیریکی سه رپییان ده کردن و راده بردن. ژانده رم به وریایی له ترپومبیله کانیان خزینه وه و ئاماده ی رپویشن، دانیشن. هه ر ترپومبیله ی هه شت ژانده رمی له کابینی ژیرخیوه تی دا شارده وه. ترپومبیلی به ره وه یان جگه له شو فی ری ماشین، کو نه داواکاره که ی سوئییه و ژاندارمیك، ئه وه ی دواتریش سوئییه و خالوی کو نه داواکاره که ی سوئییه ی له ژووری شو فی ر دا جی کرده وه و هه ر دووک ترپومبیله کان به دهوری مزگه وتدا و هرسووپرانه وه و به هه ورازی بهر مالاندا رپیان گرت بهر و رپویشن.

فه خرهش له قه لشی مه ته ری زی ده سکردی چیاوه سه ریکی هه لبر ی و سهیریکی گوند و خه لکی گوندی کرد. ره شاش کلاشینکو فیه که ی ده ست دایه و روو به جاده ی خوار دی دای مه زراند. چی بی نه چوو، هه ر دوو ترپومبیل دوا به دوا ی یهک، له دوو پیچی جاده و هرسووپرانه وه و روو به لیژیایی جاده ی به گابه رد گیراو هاتن. هه رکه جاده یان گیراویان بینی، رپوژی روونیان لی بوو به شه وه زهنگ. ترپومبیلی به ره وه یان له پر

پایگرت و به هموو تواناوه بهره و پاش وه سووراپیه وه، به لام جاده ی تهسک و نیوه تهر، بواری به شوفییری ماشینه که نه دا که تهسهل وهری سوورپینیتته وه، هه ربویه له یه کهم هه ل دا تایه ری پاشه وه ی ترؤمبیلله که کهوته نیو ئاودرگه ی په نا جاده و له ویدا چهقی. به فه رمانی سه رکرده، ژانده رم له ژیر خیه وتان ده رپه رین و له جوگه و ئاودرگه ی پر له قور و لیته دا روو به گردی سه رووی جاده دامه زران. به فه رمانی سه رکرده تفه نگه کانیا ن هینایه سه ری و هاوکات بیتله ی ئار. پی. سی له جاننا هاته ده ر و بو بنکه ی بستام و چه ند بنکه ی دیکه له ته ل درا و هاواری: (کوره بگه نی) یان بو سه ر و ژیران نارد. فه رمانده ری ده سته ی ژانده رمان لی یه قین بوو که به رد به به ردی گرد و ته پکی ده ور و به ریا ن گیراوه و پیشمه رگه کانی دوو به ری سنووران ری ها تووچویان لی بریون. فه رمانده به هاواریکی کز و لاوازه وه قاوی کرد:

– فه خره! ده ست هه لگره لالو!... وه ره خو ت به ده ستانه وه بده با کی شه که مان هینده ی تر قوول نه بیتته وه. نه م ئاگره ی که به ده سته ی خو ت ده ی گری نی، هه ر خو تی تی دا ده سووتیی... ده ست هه لگره و خو ت به ده سته وه بده باو کم!... شریخه یه ک به دو ل دا گه را و نه سه د قه ره چه لی، کو نه داوا کاره که ی سو یبه، که سی نووچکه به رد هه وراز هه لکشابوو، له ژیر تاته به ردی داوینی گرده که تیک هالا و به چه که وه کهوته خوار. فه رمانه ی ده سته هاواری کرد:

– فه خره ده ست راگره لالو!... کوره گو ر له خو ت ته نگه بهر مه که ره وه باو کم. نی مه لالی تو هیچ شه ر و کی شه یه کمان نییه... لی مان گه ری ن با ری خومان بگری ن و برؤین...

خالوی نه سه د قه ره چه لی له ناو قه ناو ده رپه ری و گوران دی:

– هو ی فه خره ی دایک حیز ئیتر گیانی کزه لوکت بو کو ی ده به ی دووزام! نه وا من خاوه نی خوینی خوارزاه و له بری خوینی خوارزام، سو یبه ی بالابه رزت لی ده ستینم و به کویری ای دوو چاوانت هه موو شه وان هه وت جاران ی ده گه وزینم و...»

فه رمانده هاوی لی هه ستا :

– یه ده!... یه ده ی مال کاول! بوچ فه خره مان لی تیژ ده که بیتته وه و شه رمان بو ده کری... ده خیرا قاوی بکه با ده ستمان لی هه لبگری ت... پی ی بیژه نی مه ئی شمان پی نیه و نه وانیش ئیشیا ن پی مان نه بیت. نه گینا نی مه ش ناچارین سو یبه ی لی بکه ی نه قه لغان و به سو یبه وه بچینه سه ریا ن... پی ی بیژه با خو ی و هاواری یانی گو رپان چو ل بکه ن و بکشینه وه...

یه ده قه ره چه لی لالبالی سو یبه ی گرت و به ریچکه ری لاشانی گرده که دا هه لکشا. سربوه له دار و به رد برا. نه له ژیر تیژه به رده کانی سه ر داوینانه وه ته قه یه ک هات و نه له قه ناوه که ی ژیر گردیش جو له یه ک کرا. یه ده قه ره چه لی دوو گره به ردی تریش به داوین گه رده که دا هه لکشا. سه رکرده ی ژانده رمانیش پو لیکی به شوین

یهده قهره چهلی دا سهرخست و خویشی هاوړی پۆلیکی ده کهسی به لاشانی چهپی
گرده که دا پی هه لاجوون.

دوو شریخه دوا به دوا یه کدا له دۆلدا دهنگیان دایه وه و دوو تایه ری به ره وه
ریوی له کهند گیارویان پوچانده وه. ترۆمبیله که له چهقی جاده دا چۆکی دادا و به
تهوای ریگی هاتن و چوونی بهست. به دهسپریژیکش که به سهر فه رمانده ی دهسته
و هاوړیانی دا کرا، ژاندهرم خویمان نهگرت و داگه رانه وه خوار. به لام یه ده قهره
چهلی ههر وا ژیر بالی سویی دهگوشی و، ره وه ی ژاندارمیش به دوا یه وه، به ره و
سهر پی هه لاده چوون. سویی ش ههر وه کاته ی که بو فه خره به بووک ده چوو،
سووک و قیت و له بار، به ره وه فه خره ده چوو. فه خره له سووچی نووچکه به ردا نه وه
ئه قیندارانه سهیری به ژن و بالای شل و ملی سویی کرد و ئه وه دم و کاته ی
هاته وه بیر که له یه کهم خوازینی سویی، باوکی سویی و لامی «نا» ی بو نار دبووه.
ههر ئه و پوژه، له ده می چیشته نگاواندا له ژوانگه دا پی گوتبوو: حه یاته کهم،
بمنده نی هی تومه و ههر بو تو ده ژیم. نه شمت ده نی ههر هی تومه و ههر بو تو
ده مرم. گهر بزیم هی تومه حه یات، بیشرم بو تو ده مرم و له و دنیا ش ههر بو تو
هه لده ستمه وه و ههر بو تو دیمه وه!...

له بهری دی سووته وه دهنگی ترۆمبیلی ژاندهرمان به نیو دیدا گه را. له م
به ره شه وه، ژاندهرمی له قور و لیته خوساوی نیو قه ناوان، به هاتنی هیزی تازه
پشوو زیندوو بوونه وه و به دوو لاشانی گرده که دا پی هه لاجوون. یه ده قهره چه لیش
باوی هه نگاوی دلیرانه تر کرد و روودا مالوا نه تر گازی کرد:

– ده وه ره فه خره ی خه یانی ترسنوک... ده وه ره ئه گهر پیای و شیر ی خاوینت به
گه روو دا چوو، وه ره دهستی کچی سه یفه تیله کویم له چنگ بستینه وه!...
سویی خویه کی راپسکاند و ههر له و حاله دا به رکۆزه ی کراسه که ی گرت و به ههر
دوو چنگ دای دری. هاوکاتیش ههر ئه و دهنگ و ئاوازه ی به ده ر و دۆل دا گه راند،
که وا جارانی جار له ژوانگه ی ژیر سییه ی په لک و سپیداره کانی خوار دی دا پی
گوتبوو. دوا به دوا ی دهنگ و ئاوازی سویی، شریخه یه که به دلی چۆلگه دا گه را و له
نیوان گری به رکۆزه ی کراسی گول ههر می سویی تیله کویمه وه خوینی گه ش به گور
فیچقه ی کرد. به ته فه یه کی تر، لاشه ویلکه ی یه ده قهره چه لی له بهر یه که هه لوه شا
و له خاک و خول دا گه وزی. فه خره چه کی هه لگرت و به دۆل دا هه لکشا.

خرمژنی دهسپریژی ژاندهرمی تازه دابه زیو دۆل و ده ریه یان پتر هه ژاند. ده وری
دی و چوار بهری گرد و هه موو نیو خر و دۆلی ده ور و به ریه یان گرت و له هه موو
لایه که وه گردی رووته نیان به گولله دابیژا. به ره به ره بازنه ی گه مارویان توندتر و
ته نگتر کرد و لای تاو په رانیکی درهنگ وه ختی ئالای سه رکه وتنیان له سهر تر وپکی
گرده که دا چه قاند، به لام سه رگردیکی مهنگی چۆلی بیدهنگ؛ نه له فه خره نیشانیک
دیار بوو و نه له شیره کوره کانی چیای دوو بهری سنووران شوینه واریک.

پوڙ هات و پوڙ چوو. ههفته و مانگ و وهرز به سهر شهرهكهي سووته دا تيپهري، بهلام نه ژاندهرم شويني فهخره پي زاني و نه دهست و پيوهند و چاو و گوويهكاني سهر به ئهوانيش وزه لیکولینه وهيه کيان هه بوو که له بری مووچهی مانگانه یان هه والیک به دهولت رابگه یه نن. به ره به ره مانگانهی جیره خوږه کان وشکاوی هات و ژاوهی ژاندهرمیش له مهلبندی شهر دا ئه هوه نتر بووه. له فهخره ته نی هه ناریکی وردیلانهی نه شمیلانه جیما، که ئه ویش له مالی باوه گه وره ی و له ژیر چاوه دیری پینج خالویانی دا مایه وه.

پاشی کاره سات، فهخره دهستیکی به حه شارگه کانی چپای چلچمه دا هینا و چی چهک و چولی که هه بیووی، کوئی کردنه وه و به یارمه تیی خاصه ناسیاوان به قاچاخه ریگاکانی ریگای سهرسنووران دا هه لکشا و گه یشته لای شیره کوره کانی چپای ئه و دیوی سنووران. له پیشه وه و بهر له هه ر شتیک، بو بینینی ئه و که سه ی که وا ده بوو ببینی و پیوه ندی پیوه بگریت، سه ریکی له شاخه کانی ده ور و بهری تووژهل هه لینیاه وه و له شوینگه ی هاوړی نازدی پرسی. گوتیان که هاوړی نازاد له جهوله دایه و جهوله که ی مانگیک ده خایه نی. فهخره له ماوه ی ئه و یه ک مانگه دا چه ند جارن به نیازی چوونی سهره وه و بینینی سهر کردایه تی هه ولی دا، به لام بوئی نه کرا. ناچار له نیوانی تووژهل و شینی دا به لای کونه برادر و هاوړیانی قه دیمه ی دا چاوه پروان مایه وه.

دوو مانگ به سهر شهره کهی سووته دا تیپه ری بوو. فهخره بو دیتنی هاوړی نازاد هه ر له نیوانی تووژهل و شینی دا مایه وه و له جی نه جمی. تاسه ی بینینی هه نار و خه می قورسی له دهست دانی سوپیه، ئارامیان پی نه هیشتبوو. بو ده میک گهرمی و وه فای دلوقانانه ی سوپیه ی بو له بیر نه ده کرا و به دایم له بهر دیده ی خه یالی دا بوو. دووری له هه ناریش ده ردیکی قورسی سهرباری هه موو دهردانی بوو. به لام بو بینینی هاوړی نازاد و، دیتنه وه ی چاره نووسی دواپی، هه موو خه مه کانی به گیان وه رگرت و و چاوه پروان مایه وه. ده یه ه ویست نازاد ببینی و خوئی یه کچاو بکا، سا ئه وده م سه ریک له ولا هه لبینیته وه و چاو یک به دیتنی هه نار پوون بکاته وه. سی مانگ به سه ر جهوله که ی نازاد دا تیپه ری و ئاخری هاوین گه رایه وه.

خه بهری کاره ساتی سووته و به سه ره اته خه مباره که ی فهخره وه ک به مب له قه ره داخ دا ته قیبووه و هه ر له وی به گوئی هاوړی نازاد گه یشتبووه. هه ر بویه هیشتا نازاد به ته واوی توژی ریگای له پیتاو نه ته کاند بوو که هه والی فهخره ی پرسی و ناردی به شوینی دا. نازاد و فهخره له ده می پیک گه یشتن دا هه ر وه ک گیانی شیرین یه کتریان گرت ه باوه ش و کورته ده میک بیده نگ له هه میزی یه کتر دا مانه وه. نازد چاوی ته ری به دهست ئه سرینه وه و گوتی :

– فهخره گیان! چ زمانیکی ئه وتوم له ده ما ناگه ری که توانای ده ربړینی په ژاره ی ناو دلمی هه بیٹ. هه ر به س ئه وه نده م له لا دهست ده که ویٹ که بتوانم بیلیم و

دهیلیم که منیش هه لگری باری خه مانتم و چهندی خه مبار، منیش هه ر وه تۆم بۆ
تۆ...

– ئازادگیان، لیٹ دلنیام و ده زانم که ئه وهی تۆ به ده م دیبیریت، به ئیمانیش
باوه رت پیی هه یه؛ هه ربویه سۆز و په یمانت بۆ من وهک نه خشی سه ر به رده نووسن
و له دلّم دا جی ده گرن. من، تۆ به هاوبه شیکی دل و ده روون هه راوی په ژاره کانم
ده زانم و هه تا تۆم هه بی، خۆم به بی ده ست نابینم. به م به شهی که له لای تۆم
هه یه، سه ری شانازی بۆ داده نوینم و پیی دلخۆشم ئازادگیان...
– دهی فه خره پیم بیژه بزانه هه ناره که ت له چی دایه و لای کییه؟... له که یه وه
هاتوویته لمان و له م ماوه یه دا کییت دیوه و چ ئیش و کاریکیان پی ئه سپاردوو؟
– هه ناره که م لای باوه گه وره یه تی و جگه له تاسه ی بینینی نه بی، له لای ئه وه وه
دلنیام. به لام ئه وا سی مانگه هاتوومه ته لاتان و له م ماوه یه شدا قورسای به ریچونم
هه ر به ئه ستوی دۆست و ناسیاوانم دا بووه و جگه له خواردن و خه وتن چی تریان
به به ژن نه بریوم... چاوه پروانی هاتنه وهی تۆم ده کرد که بیته وه و رییه کم بنیته
پیش... ئاخر پیم وایه ئه وه هه ر تۆی که من ده ناسی و ئه وانی تر هه ر له دووره وه
ده نگ و نیوبانگی منیان به گوئ گه یشتوو؛ ده ترسم ده نگی ئه م ده هۆله هه ر له
دووره وه به گوئی هه ندیک خۆش بیٹ و له نزیکه وه هیچ که یفیک نه بزوینی...
– نا وانیه فه خره گیان! هی وه کی تۆمان که متر بۆ هه لکه وتوو و زوریش به
ده گمه ن هه لده که وئ... له چاومان دایه باپیره که م له چ رۆژگاریکدا شانت خسته
ژیر باری شوړشه وه... قه تمان له بیر ناچیت و هه رگیز له بیری ناکه یین. تۆ ئه مه گت
به ئه ستوی شوړشه وه یه... تۆ کوری شوړشی. تۆ هه ر ئه و زرییه ی که ماسیلکه کانی
شوړش به بی تۆ و هی وه کی تۆ بی ئاون و ناژین. گوړه پانی شوړش مالی هه لالی
تویه. ئه گه ر له ژن و مال و له مندا ل بوویت، ئه گه ر لیٹ قه و ماوه و ته رکه وه تن
بوویت، لیقه و ماویکی شان که چی روو زه ردی شه رمه زار نیی، سه رت به رزه وه ک
شوړش. گوړه پانی شوړش مالی هه لالی تویه. من سبه ی له سه ری قه راری دانیشتم
هه یه. تۆیش له گه ل خۆمدا ده به م و هه ر له وئ هه موو شتیکت بۆ دیاری ده کریت...
– ئازادگیان! ئه وا سی مانگه هاتوومه ته ئیره و له ماوه ی ئه م سی مانگه دا هه ر
شه ویک که سه رم ناوه ته سه ر سه رین و هه ر به یانیه ک چاوم له خه و کردۆته وه،
باوه رت بی، ژانی ژینی سه رباری وه ک تیژه دلوی ئاسن له گوشتی جه رگم
هه لچه قیوه و جه رگ و دلمی پیکه وه دادریوه... من قه ت به ده سنده خوری
لاورگه یی به خیو نه کراوم و نانم هه میشه له ته به کی کار و تیکۆشانم دا دیوه...
– نا فه خره گیان ئه مه مه بیژه باوان گیان! هیچ پیم خۆش نییه بیری نزم
خانه نشینی میشکی به توانای تۆ بیٹ. شوړش مالی هه لالی تویه... هه ر سبه ی
به یانی پیکه وه ده چین و هه موو شتیکت بۆ دیاری ده کریت... هه ر سبه ی به یانی...

سبەى بەيانی ئازاد جانناکەيى دەست دایە و دەگەل فەخرە بەرەو سەر
رۆیشتن. فەخرە لە بنکەيەکی خوارتر دا مایەو و ئازاد بو پيشکەش کردنی راپورتی
جەولەى سى مانگەى بەرەو سەرتر هەلکشا.

لە دانیشتنەکەياندا، فەخرە هەرچى بوو، لە راپورتى چالاکی ریکخراوہى نەينیى
گوندەکانەوہ بگرە هەتا داھات و دەسکەوتى ئابوورى و وردە شتى تریشى پيشکەش
کردن. تەنانەت دەربارەى بەسەرھاتە تالەکەى فەخرەش باسیکی خستە بەردەمیان
، بەلام دیار بوو ئەوانیش باسى کارەساتەکەى ئەو دیوى سنووریان بە گوئ
گەيشتبووہ. وا دیار بوو لە بەرەنگار بوونەوہى فەخرە و ژاندەرم گوزتەکەى قەلس
و توورە بوون و پيیان خوڤ نەبوو خو لە قەرەى باسەکە بەدن. ئەوان بەتیکرا
ژاندەرم گوزتەيان پى باش نەبوو. پيیان وابوو کردەوہى ئەوتو گونگەلى بە شوين دا
دیت و لەوانەيە ئەولا داواى گرتن و رادەست کردنەوہى بکەن. ئەودەم ئیتر ناتوانن
کەسیک بخەنە ژیر سایەبانى پاراستن کە دوژمنتاش و مافەتەھینەر بیت. پيیان
وابوو تاکە کەسیک ئەمە نەينیت کە دوژمن و دوژمنایەتییەکی مەزن و بەھیزی بو
وہ ئەستو بگرن. بەتایبەت کە ئەوان پيیان وابوو شوڤش (گا) نییە لە پيشتیک دا پير
ببیت و هەر لە سەر یەک بار و دوخ دا بمينیتەوہ. هەر بۆیە بە تیکرا گوتيان کە
ئەوہ هات و شوڤشەکەيان پان و بەرينتر بۆوہ و گەرووی گەياندنى بزىوى ژيانى
شوڤش بەو دیوى سنوور دا کرایەوہ، ئەى ئەو دەم ناكریت لە بو خاترى تاکەکەس و
چەند کەسان گەرووی شوڤشەکەيان ببەستن.

ئازاد بیدەنگ دانەنیشت و لییان هاتە دەنگ و گوتى :

– ... بەلام ئیمە خویمان پاش هەرەس، گەرووی گەياندنى بزىوى ئەوتومان بە

چەوت زانى و بە قسە و بە نووسراوہ ترۆمان کرد. ئیمە پیمان وابوو بیتوہ هیزی
گەل باش ریکبخریت، هەر بەس ئەو دەتوانی پشت و پەناى شوڤش بیت. ئیستایش
ئەوہ هیزی گەلە کە چاوساغانە، رى و جى دابینکەرمانە و دنەدەر و بزىودەرمانە.
هەر تەنانەت ئیمە بۆیە خەلکمان دوو لەت کرد و بۆیە خویمان بە هەلۆى لوتکەى
قەندیل قەبلاند، کە پیمان وابوو گیانى بزووتنەوہ کەمانمان خستۆتە دەمارى گیانى
کەسانى وەک فەخرەکان و ئیتر دوژمن کارى تەواوہ؛ ئەوہ تا جەماوریش هەر بەم
دەنگ و نیوبانگەوہ رەگەلمان کەوتنەوہ و بوونە لایەنگر و دنەدەرمان. وە ئیمەیش
هەر بەم لایەنگرى و بە دەنگەوہ هاتنى ئەو خەلکانە بوو کە باوەرمان هینا و
دەستمان لە مل دا و گوتمان کە هیزی رەسەن ئەو هیزەيە، باوهرى بە خەلکە... کە
ماسى ناو زریى خەلکە... ئەو دەرختەى کە رەگ و ریشەى لە ناو جەماوہر
دانەکوئابیت، رەگ و ریشالى لە خاک دەرکەوتووہ و چارەنووسى ناچار بە وشک
بوونە... کەوايە دەبى هی خەلک بین و بو خەلک بین... زور شتى تریشمان گوت.
ئیستاش فەخرە و دەیان فەخرەى ترن کە نە شەویان شەوہ و نە رۆژیان رۆژ...
فیداکار و گیانبەختکەرى شوڤش و...

له ولامدا پښيان گوته وه :

- نهوانه ی گوته، گوته ن و گوتراون. نئستی تو کاکه نازاد پیمان بلئ نئمه چی بیته هه لوښتمان بو ره هاگردنی هم گرفته؟! نازاد گوتی :

- به پروای من نئمه هیچ گرفتیکمان له بهر پیدا نییه که ره هاگردنیکی پیویست بیته. فهخره هی خوځمانه و گوږه پانی شوږش مالی هه لالی هم فهخره و دهیان و سه دان فهخره کانی هم گه له یه. گوتیان:

- کاکه نازاد نئستایش هه ر گه نجه و نه سپی خه یالی هیستایش هه ر به گوږ و تین و تاوه. فسه و بوچوون و فاکته ره کانی هه ر وه ک شیعر و هوڼراوه ده کار ده کات و هیچ چاویک به داها تووی شوږش نیگه ران ناکات. هیچ سه رنجیک ناداته سه ر بال و باسکه کانی شوږش که روژ ده گهل روژ له پهل و پو هاویشتن و ره گاژویی دایه. هیچ بیریش له مه ناکاته وه که شوږشه که مان دريژخایه نه و چه کی سه رده ستمان بو سبه ی داها توومان نیگه رانی هه ژاری جبه خانه که مانه... شوږشی دريژخایه نه که ره سه و تفاق ی زیده له مه ی که نئستا کاکه نازاد له گونده کان بو مان کو ده کاته وه، پیویست ده بیته. له وانه شه سبه ی به یانی هم هه رزانی و فه رغانه یه ی که کاکه نازد له ناوا ییه کانی کو ده کاته وه، وشکاویان بیته ؛ ده ی نه وده م چ که رده ن و ده ست به ریش و کلکی کیوه بگرین!...

نازد په نجه ی نایه سه ر قه ول و به لینه کانی پيشوویان و گوتی :

- ئی ئی ! برا!... نه وه هه ر خوځتان نه بوون که دلتن به م که ژ و کیوانه وه گه رم بوو؟ نه وه هه ر خوځتان نه بوون که جارانی جار گوتتان و گوتتانه وه گه ر نئمه ییش تیدا بچین و نه مینین، پاش نئمه ییش هه لده که وئ تاکه که سیکی تر بیته و له م که ژانه دا به چه پره که چه کیک ته قه یه ک بکات و خه لک بهه ژینیت؟!... نه وه هه ر خوځمان نه بووین که مه رچی سه رکه و تنمان به پروا و باوه ر به خه لک و ولاته که مان به سته وه؟!... نه رئ نه وه هه ر خوځمان نه بووین که هه ره س هی نانی بزووتنه که ی پيشوومان به لادان له خه لک و، باور به دژمن نه به سته وه؟ نه ی چی لیته ات؟!... ته نانه ت له هه لسه نگانندی شوږشی خه لکی (فلسنتین) یش دا هه ر به م قه ناعه ته به جییه نه گه یشتین که ده زگای ربه رایه تیی شوږشی نه وانیش له بری وه رگرتنی ده ستی دو ستایه تیی گه لانی عه رب، بوونه پیواونی ده سه لاتدارانی جیهانی عه رب ... مه گه ر نئمه پیمان وانه بوو و نه مانگوت نه وانیش هه ر به م ده رده ده چن که بزووتنه وه که ی خوځمانی پی چوون؟!... نه رئ نئمه ی هه لوئی لوتکه کانی چیای قه ندیل، چ تاییه تمه ندی و چ جیاوازییه کمان له گهل بزووتنه وه ی پيشوومان دا هه یه؟!...

نه رئ نئمه ییش لاپه ره تاله کانی میژوو به پروی خوځمان دا هه لناده یینه وه و له یه که م ته قه ماندا نالای خو به ده سته وادان هه لناده یین و خه لکان تووشی مالویرانی ناکه یین؟

... من پېموايه ئەگەر جاريكى تر و سەدان جاري تر ببينهوه كورپه رووته له برسپيه كانى داوینى قەندیل و، ئاسمان و هەرد پیکهوه تەماحى نەبوونمان لى بکەن، هەتا ئەوئ روژئى كە دەمارى لەشمان تیکه لاوى جوڤارى خوینى فەخرەکانە، نەبەزیوین و نەدوڤراوین، تەنانەت ئەگەر سەدان جاريش بمرین، هەر نەبەزیوین. لادان لەم باور و لەم سوژ و پەیمانەش هەر ئەمە دەگەیه نیت كە ئیمە برۆمان بە جەماوهر نیه. هەق وایه گەل و هوژیش برۆا و بەقايان بە ئیمە نەبیت...

گوتهيان :

— كاكە ئازاد گیان! ئەم قسە گەوهەر بارانەت لە دەمى كوڤوونەوه دەگەل ھاوړپيانی ریکخراوهى گونده كان دا ببیژیت باشتره. ئیمە لیت ناگرین، خوینت گەرمە و كەللەت پر... ئیمەیش لە تەمەنى لاوى و هەرزەكاریمان دا هەر وهكى تۆ گرکانى ئاگر بووین و كەس خوى لەبەر رانەدەگرتین... بەلام كەسى كاكى پیت وانەبى كە ئیمەیش لە ئازایەتى و كەرامەتى لایهنگرانى خۆمان بیخەبەرىن، نەخیر!... كەس نەزانیت ئیمە باش دەزانین كە كورپه رووته له برسپيه كانى داوینى قەندیل ئەودەم كە نانیان بە خەو دەبینى، دەیانى وهكى فەخرە بە دەست و باوهرى پر لە بزىووه بو مان هاتن. ئەوان ئاردیان بو هینان، دەوا و دەرمان، خپوت و باتانى و پارە و دراویان بو هینان. بو چەكە بى فیشەكەکانمان فیشەك و گوللە و دەرمانیان هینا. بەلام كاكى برا ئەودەم ئەودەم بوو، ئیستا ئیستایه...

تیگەیشتى باوكەكەى باوكم!؟

— ئا!... بەلى تیدەگەم، بەلام ئیمە بە هەموو ناشكواییمانەوه چەندین بنكەمان بو جەماعەتى ئوپوزسیۆنى ئەم لا و ئەولا كردۆتەوه و نان و خوان و چەك و فیشەکیان پى دەدەین. تەنانەت پاریزگاریشیان لى دەكەین و تەر و وشكیشیان دەكەینهوه. ئەرى بلى سبەى روژئى هەر ئەمانە لیمان نەبنە داسى پمانە و ...

— كاكە ئازاد!... گوئ بگره باوكم!... گوئ بگره و بزانه كە ئوپوزسیۆنەكان تاكە كەس نین، نوینه رانى بیری سیاسین... بەلام ئەمەیان تاكە كەسە و گىچەلشی بە پاشەوهیه. پى بلى بچتە شوینیک و سەرگەرمى كار و كسبیک ببى باشتره.

هەفتە بە سەر هەفتەدا تیپهړى و مانگی نوئ كوڤ بووه و وهرزى سالیان بە سەر دا هات. فەخرە هەر وا لەم دوڤ بو ئەو دوڤ، شهویك لەلای ئەو كوڤه ھاوړى و روژیک دەگەل ئەم برادەرەى رابوارد. ماوهیه كیش لە ناوچەى هەلشۆ بەلای خزم و كەسانیهوه مایهوه و سەرگەرمى كړین و فرۆشتنى چەك و چوڤ بوو. لەم سات و سەودایەش دا هەر وهك جاران دەستى راستى شوړش و پيشمه رگه بوو. زورجارانیش لە تەق و رەوى هەلمەتى شهوانهى شارى سلیمانیدا، پى بە پى پيشمه رگه ژهنگى دلى خوى و چەكەكەى دەتواندەوه. لە شین و شایى و شەر و هەلات هەلاتەکانیان، لە راگواستن و هینان و بردنەکانیاندا قەت خوى نەبوارد و هەتا پای ملان تیدا بوو.

ههروا ئهفیدارانه و وهک جاران، بو شوپش و بو پرزگاری سهر له سهر پری و گیان له سهر دهستان بوو.

سال به لهز هاتن و به پهله پویشتن. ده سال به سهر شهپهکهی سووته دا تیپهپی و بههاتن و تیپهپینی ئهم مانگ و وهرز و سالانه، توژی فهرامووشی و بیرچوونهوهیهکی قورس به سهر دهفتهری کرداری فهخره دا باری و ناوی فهخره له دهفتهری دهولت دا کهوته بهشی ههره تاریکی کارهساتهکانی دژی پژی و نامهی کرداری بهسترا. چی پی نهچوو لهو دیوی سنووریش دهوور گوپردرا و کوتوپر بوو به ههرا. بهدهم ئهم ههرا و ئالوگوپهشهوه، پشتیندی دهسهلاتی ژاندهرم له دهوری گوند و شارهکان شل بوونهوه و چی بنکه و سهربازگهی سهر سنووران بوون، به ههرچی چهک و چولی که تییاندنا بوو، به دانسته و به مهبهستیکی پر تایبته خراکه بهر دهستی چهک خوشهویستانهوه و شارهزایانه قهلهمی ئهژنوی زانایی و پامیارییان پی شکاند.

ئازاد تازه له جهوله گهرا بووهوه، که له سهراکهوه ناردیان به شوینیدا و پییان گوت دهرخهمی هسانهوه نهبیته و گورجیک بجیته دیوی روژههلاتی کوردستان و ههرچی هاوری و دوست و لایهنگره بهسهریان بکاتهوه و دهستی که به سهر بهرههمی باهیناو دا بخشینیته و ئهم دیویان بکات. ئازاد ناردی به شوین فهخره و پیی گوت: ... دهلین لهو دیو ههرایه، کهر توپیوه و گفتهکهی بهلاشه... دهلین کهم کهس ههیه له بهشهگوشتهکهی ئهو دیو بیبهری و بیبهش مابوو بیتهوه... دهلین لهو دیو کهر نهماوه باری چهکی به کوئهوه نهبی و، ههر باری کهرانه چهک به ههموو لایهک دا دهچی... دهلین ههرچی بارهبهری ئهم دیو ئهودیوانه له من و له تو ماندوووترن و ئهشی من و تویش به هیمدادیانهوه بجین و کهموسکهیهک له باری گرانیان سووک بکهینهوه ...

ئازاد تاویک له وتن راوهستا و سهیریکی فهخره کرد. فهخره پیکهنی و گوتی: - ئازاد گیان مهبهستت لهم دهلین، دهلینانه چییه؟ تو خوت دهلیی چی و چ دهخوازی، من سهرم ده پری دایه.

ئازاد دهستیکی هاویشته سهرشانی فهخره و گوتی: - فهخره گیان ئهگه قسهی راستت گههک بی، دهبی بلیم دیسان ئیشمان پیتانه و چاومان له دهست و مستی ئیوهیه؛ سا نازانم رووی سهرههلیانمان ههبی رووتان تیکهینهوه یان سهر دابنهوینین و چی نهلین!

فهخره گوتی:

- ئازاد گیان تو گیانهکهی من بخوازه، ئهگه پيشکهشت نهکهم، مهیلت دهگهلهما نهمیئی و پیی خوشهویستیم لی بگره!

- فهخره گیان، داوایان لیکردووم دوستانی شوپش لهو دیو کو بکهمهوه و به ههروهزیکی تیکرایی، ئهوهی چهکی بهردهستانه کویان بکهینهوه و رایان گوپزینه

ئەم ديوە. خۆت دەزانی كە منیش... منیش، ھەر بەس ئەتۆ دەناسم و ئەوا بۆ ئەم سەفەرەش ھەر رۆوم لە خۆت ھەلاویشتووھ... نازانم راي خۆت چيیە فەخرە گیان!
- لەگەلتم نازاد... ھەتا ملان... ھەتا پای مردن دەگەلتم گیانە!

ئەمجارەیش فەردە چەك لەو دیو بۆ ئەم دیو داگیران و لە چیاکاندا گالەیان ھات. بەلام چەکی ئەمجارەیان دەسکەوتی لایەنگرانی خەباتی داسی سوور بوون، كە بە دانستە بۆ شێرە كۆرەکانی چیاى ئەم دیو داگیران و بە نازاد و فەخرەکاندا ئاودیو کران. چەکی ئەمجارە سنوریان بری و، چەم و رۆبار لە رەوت و رۆی سروشتی دا چەندە نازاد و سەربەستن، خەلكیش لە ساي ئەم چەك و چۆلەو ھەر ھاتن و رۆیشتن و بەریان پی نەگیرا.

شۆرش لە ھەر دووك دیواندا گیانی ھاتەو ھەر. خەلكی چەكدار لە ساي چەكدا خرۆشین و بەم خرۆشین و ھەژانەشەو ھەسەلاتدارانی ولاتانی ھەریم ترسیان لی نیشت. لە نیویاندا، تاران و بەغدا، كە ماوہیەك بوو لە ساي بەرھەمی گیلگە نەوتییەکانیانەو لە گۆرەپانی (ئۆپەك) دا ھەوھەویان دەھات و زۆر سەرەپۆیانە كەرویشکیان بە عەرابە دەگرت، كاتی ئەوھیان ھاتبوو تۆزیکیان تی بسرەویندری و لە ھارەبەدانی و سەرەپۆیی دابەزیندرین. چونكە سەرەپۆیی و كەللە سەختیی لەمە زیاتریان، نەزمی دارپێژراوی بەرھەم و مەسرفی دەشیواند و رۆژئاوای تووشی قەیرانی دوایی دەکرد. كە واتە پشیوی و ئالۆزی و خرۆشینیی كە چەكدارانە لە مەلەبەندی نیوان سی سنووران كاتی بەجیی ھاتبوو.

دەسەلاتدارانی ولاتانی ھەریم بە خۆیاندا ھاتنەو ھەر دە قات زیاتر لە جاران خۆیان لە چەك و چۆلی نویدا خنكاند. پرۆژەى نيزامى نویتریان لە خوداوەندانی خاوەن ھیزەو ھەپێ گەییشت. تیپژانی چەکی نوئ و پرۆژەى نوئ، میزان و تەرازووی جەخانەى رۆژھەلاتی ناوہراستی تووشی لاسەنگی کرد؛ تیكچوونی لەنگەر و پارالیلی پرۆژە و چەکی نوئ لە مەلەبەند دا، بە قازانجی خوداوەندانی سەرمايە بنەى تازەى دامەزراند و لە مالى ھەژارانی مالویرانی دوو دراوسی دا شەپریكى پر لە توندی و تیژی ھەلایبساند. شەپری چەکی نوئ بەرە بەرە گۆرەپانی شۆرشى نەتەوہى دابەشکراوی تەسك و تەنگەبەر کردەو ھەر و خەلك لییان قەوما. لە بەرى رۆژھەلاتەو ھیزی سیاسی و خەلكی ئاسایی رۆویان کردە دیوی گەرمین؛ شۆرشى دیوی گەرمین راکردووانی بە پانەو ھەر گرتە ھەمیز، بەلام بۆ ھەندە كەسانیک كە دەگوترا تاكە كەسن، ھەمیزی گەرمتر و نەرمتر و پر لە ھەسانەو ھەترى بە رۆو دا كەردنەو. بەم ئالوگۆر و ھاتن و چوونە كوتوپرەى كە بەسەر گۆرەپانی شۆرش داھات ، سەر و میشكى یاران و ئەقیندارانی قەدیمەى شۆرشى كراوہتر و ئاوالەتر بۆوہو. سەر و میشك كراوہو ھەكان گەلی سەرى تیڤاچوویان بە چاو بینی كە كلاوگەلى زۆر فش و فۆلیان كرابووہ سەر. گەلیك قینگی بە گۆنگەلشیان بەچاوی سەر دیت كە خاوەنەکانیان نە قەت ریکخراوہ بوون و نە قەتیش ئۆپۆزیسیون، بەلام چونكە

ئەستىرەى بەختيان لە سەرانبەو دەگەل ئەستىرەى سەرداران ھاوجووت بوو، يەكجى لە سەراندە جىيان بو دابىن كرا و كەوچكى ھەرە مەزنى دەسلەتتىشان درايە دەست.

دەگەل ئەم ئالوگۆرە، ھەلس و كەوتەكانىش بەرەو گۆران چوون و پلە و پايە و دەستەك و بەستەكەكانىش رەنگ و نمووديان گۆردرا. لە دەقى شۆرشدا ھەلكشان و چوونە سەرى نوئ سەريان لە ھىلكە ھىنايە دەر و، داكشان و تىكشانى تازەش توپلكيان ھاويشت. گۆرەپانى شۆرش لە ئاكامى وەرچەرخانىكى ناگەھانى و بەھوى نەبوونى بەرنامە، توخمىكى لەمىژ خەوتووى تىدا بە ئاگا ھاتەو و بىرىكى پزى تىدا گورا.

ھاو شان دەگەل ئەم ئالوگۆرە بى پپۆسەيە، كەسانى وەك فەخرە و ئازاد ، بەچاوى ھەندە بەدگومانىكەو تۆزىك نائاسايى دەھاتنە بەرچاو. ھەر چرپە و سرت و خورتىكى شەوانە و دانىشتنىكى پۆزانەيان، لەم گوى بو ئەو گوى دەچوو و بە سەران دەگەبىشتەو. ھەستى دۆنگانە، لەم بو ئەو تەشەنای دەكرد و گەلىك كورپى پۆزى لى لەدايك زان.

ھەرچەند كە دەنگى نەين و شاراوە بە گشتى ئاشكرا بوون و بە تىكرا لە دەورى رەنجى ژىرۆك و گەنجى سەرۆكان خولى دەخواردەو، بەلام بە باوهرى كورپانى پۆز، ئەم چەشنە سرت و خورتانە خسلەت و ئاكارى كەسانى ناشۆرشگىرن كە بو ھەلاتن و دەرەبازبوون، كەلكى لىوہردەگىرئ. كورپانى پۆز پىيان وابوو كەسانى سرت و خورتكەر ، ماندووى كەمبوونەو ھىمكەنىياتى شۆرشن و ئىتر بويان نالوى لە تەرى بخۆن و لە وشكى بوى وەرکەون، كەواتە پردەبازى دەرچوونيان پىويستە و دەبئ دەرچن !

زورى نەخاياند لە سەرانبەو بە ئازاد رەگەياندرا كە بو جەولەيەكى چەند مانگە دەبئ خوى تەيار بكات و بەرەو مەلبەندەكانى ژىروو برؤا. ھەر ئەو دەم كە ئازاد و فەخرە دەستەملانى كاتى مالاوايى كردن بوون، فەخرە پىي گوت :

- كئ بزائى بەختى يەكتەر دىتنەو ھەمان يار دەبئ يان نا ، بەلام بزانه لە ھەر جئ بى و لە ھەر كوى بم، دوانەيەكىن و لە يەك ئاو و گل دارژاوين. من ھەرگىز لەبىرت ناکەم...

- فەخرە! ... بە زمانم دانايە ئەو ھى دە دلمايە... بەلام منىش ھەر ئەو ھەم كە تۆ خۆت گوتت... منىش دەلىم جىھانى شۆرش بە ھى وەكى تۆ ئاوەدانە و بەبئ ئيوە وەجاخى كويرە...

ئازاد پۆيشت. بەلام ھىشتا چەند پۆزىك لە جەولەكەى رانەبواردبوو كە ناخۆش خەوهرى شەھىدبوونى ئازاد و ھاوپیانى، كۆنەبرىنى جەرگى فەخرەكانيان وەسو ھىنايەو. خەبەر ھات كە ئازاد و چەند پىشمەرگە و پۆلىك ھاوپیى رنجبەرى لادىيى كەوتوونەتە بەر پمى (مىگ) و سەريان لە رىي ئاواتيان داناو.

مانگ هات و چوو. گهړ و سوړی زهوی وهرز و سال و سالهای بهسهر دانیشتونوانی زهویدا باراند. بهدهم هاتن و رویشتنی وهرز و سالهکانیشدا، خهلکی ئەم سهر و ئەو پهړی دنیا ههگبهیان له ئەزموون ئاخنی و ئەزموونهکانیان کرده زانست و پیی بهختهوهر بوون. چوارچیوهی بچکۆلانهای کۆنه شوړشی ناو شاخ و تهلانیش که بهپیی بهرژهوهندی و مهبهستیکی پرتایبته بهرفرهوانتر و زلتر کرابوویهوه، گهرووی گهیانندی بزیهوهکهی بهو دیوی سنوور دا کرایهوه. گهرووی ئەمجارهی شوړش وهکی گهرووگهی جاران نهبوو. به گهرووی جاراندا هه بهس چهک و چۆل دههات و له گهرمهی شهر دا هیزی سهکهوتووی پیشمه رگه دهکیشرایهوه دواوه و لهو دیو نهرم دهکرانهوه و سارد و خاو دهکرانهوه. جارجاریش بهههلهکوت و زۆر به نهیئی، یهک دوو سیخوړی پیس دهگهل چهک دههاتن و ژههریان دهچاند و دهگهپانهوه. بهلام به گهرووگهی ئەمجارهکهدا چهکداری تیسکن، به ئاشکرا به رهوه لوور بوونه ژوور و له گهرووی شوړش دا گهرايان بو داهاتوویهکی دووریش دانا.

پان و بهرین بوونهوهی گوړهپانی کارهسات، مهیدانی هاتن و چوون و مانهوهی له فخرهکان دابری و دهستیانی له تهخته بهست. یارانی راستهقینهی جاران وهک ئامرازیکی بهکارنههاتوویان لی بهسهر هات و نهمانیان له مانیان به سوودتر کرا. فخرهش ئەمانهه ههست پییده کرد و دهگهل بوچوونهکانی ئازاد ههلی دهسهنگاندن؛ ههمووی ههلوپیسته تازهکان ئەوتو دهگیران و برپارهکان چهشنیک ساغ دهبوونهوه، که ئازاد لیکی دابوویهوه. ئالوزه بازار بهره بهره سوژی مانهوهی له دلی فخره و یارانی ئەو دا کالتر کردهوه و سههه نجام به نابه دلی چهکیانی پی کرده شانیان و ناچار به رویشتنی کردن. ئەودهم که فخرهکان له سهر رویشتن بوون، کهس پیی نهزانی. گوړهپانی خهبات زۆر زل ببووهوه و ههقیش وابوو له مهیدانی فرت و فرهوان کراوهوه دا کهس به چوون و لاچوونی ئامرازه بچکۆلهکان نهزانی.

فخره چهکهکهی کرده شانی و رویشت. چهکی فخره، چهکی خووی بوو. ههردی بهرین مهکووی هاتوچووی و ئاسمانی بی جهمسهری بان سهریشی سایه بانی بان سهری بوو. دهیتوانی بو ههموو لایهک برپا و به ههموو شوینیکی ولاتا بخولیتهوه. بهلام دهگهل رهوتی روژ ههر ئەمهی یهک نهدههاتهوه، که ئەو تهنیا و سهربهخو بوو؛ نه بهفهرمانی کهس چاوهکانی دهکهوتنه سهر تیزکهی تفهنگ و نه به فهرمانی کهسیش، کهسیک له کهسانی خوویی له خاک و خوۆل دهگهوزاند. پهزی گوۆ داغکراوی هیچ مهزن و میر و بهگ و بهگلهریک نهبوو. سهگی سهولهخوۆری بهر دهرگای هیچ کۆنه چهکه رهقیکیش نهبوو که به فهرمانیان بههپی؛ گورگ بوو، گورگیکی هاری دژ به ههلهپه رستی.

چهک بهشان و تهنیا مانهوهی ههتاسهری بو نهدهگونجا. بهبی چهک بوونیشی بو نهدهکرا، چونکه برا و مام و ئاموزاکانی ئەسهده قهرهچهلی، که جاران چهکداری بنکهی ژاندارم بوون، هیستایش ههر چهکدار بوون، بهلام ئەمجاره چهکی شوړشیان

به‌شانانه‌وه بوو. هیچ مه‌کوویه‌کی ئارامی ئه‌وتۆشی شک نه‌ده‌برد که بکری به‌پیی و ته‌کانی ئازاد، چه‌ک له‌شان دابمالیت و قه‌له‌م بداته ده‌ست هه‌ناری کچی و هه‌موو هه‌ول و تواناکه‌ی له‌و ریگا پیروژه‌دا بو بتوینیتته‌وه که ئازاد به‌رهمزی سه‌رکه‌وتنی ده‌زانی. ماوه‌یه‌ک له‌م شار بو ئه‌و شار چوو. مال به‌کوئی و ژینی نزمی کوچه‌ری و هه‌رده‌م له‌ شوینیکیشی به‌دل نه‌بوو. ناچار و به‌ناچاری، ده‌ستی هه‌ناری سی‌زده سالانه‌ی گرت و ده‌گه‌ل چه‌ک و چیا و نیشتمان‌که‌ی مالاوایی کرد و تیکه‌ل به‌جه‌ماعه‌تیک که‌وت که هه‌موو یه‌ک توخمه‌ی هاوولاتی، به‌لام هه‌زار ره‌نگه‌ بوون. هه‌موویان پیکه‌وه ریی ده‌ره‌وه‌ی ولاتیان گرت به‌ر و رویشتن. فه‌خره و کچه‌که‌ی دوا‌ی چه‌ندی که گه‌یشته ئه‌لمانیا، له‌یه‌که‌م یه‌ساو‌لخانه‌ی پۆلیسدا گرتیانن. چه‌ند جارانیان سه‌رخوینده‌وه. فه‌خره‌یان گرت و هه‌لیان پیچا و لییان پرسی و لییان پرسیه‌وه که کییه و له‌کویره هاتوو، بوچی له‌روژه‌ه‌لاته‌وه په‌نای بو روژئاوا هیئاوه؟ له‌ولاته‌که‌ی خویدا چکاره‌بووه؟ له‌ئالمانیا کی ده‌ناسی؟ له‌ولاته‌که‌ی خویدا چکاره‌بووه و چ ئیش و کاریک ده‌زانی؟ جگه‌له‌هه‌نار چه‌ند مندالی تری هه‌یه و دایکی هه‌نار له‌کویره و بوچ ده‌گه‌لیان نییه و... فه‌خره‌ش چی به‌سه‌ر هاتوو، لیی نه‌شاردنه‌وه و پیی گوتن. هه‌ر ئه‌وده‌م هه‌ره‌شه‌یان لیکرد و پییان گوت که ئه‌وان ولاته‌که‌ی خویان به‌وه‌رگرتن و راگرتنی پیاوگوزان پیس ناکهن و ده‌ری ده‌کهن. فه‌خره‌گوره و هه‌ره‌شه و بافیشه‌کانیانی به‌هیند نه‌گرت و به‌ده‌میان داهاته‌وه.

ماوه‌یه‌ک له‌م قه‌رو‌لخانه‌ی پۆلیس و ده‌میک له‌و ژووره‌ته‌نگ و تاریکانه‌دا ده‌سه‌سه‌ریان هیشته‌وه. دیسان گوئی لی خه‌واندن و ملی دانه‌نواند. سه‌ره‌نجام و ئاخرسه‌ر، ره‌وانه‌ی شوینیکی دووریان کرد و خستیانه (هایم)یکه‌وه. له‌وینده‌ریش، ئه‌گه‌رچی ژیانیکی تال و گرانیان هه‌بوو، سال و نیویک دانیشتن و له‌جی نه‌جمین. له‌لای پۆلیس و دام و ده‌زگاکه‌یان هه‌توندی و تیزی و له‌فه‌خره‌شه‌وه بی قیدی و خوین ساردی و هیمنایه‌تییه‌کی به‌زیبک و زاوون؛ ئاخرسه‌ر رییان پیدان و په‌نایان دان و بوون به‌په‌نابه‌ر. هه‌ر ئه‌ورپۆژه‌ی که هه‌نار پیی ده‌نایه‌ته‌مه‌نی شازده‌سالی، له‌هایم رایانگواستن و له‌شاری (مونیخ)دا مالیکی دوو ژووره‌یان پیدان. مال‌که‌یان کۆنه‌ساز بوو. گه‌ره‌ک و کۆلان و شه‌قام و مه‌لبه‌نده‌که‌شیان کۆن و قه‌دیمه‌بوو. دار و دیوار، سواله‌تی سه‌ربان و ته‌نانه‌ت دار و دره‌ختی شه‌قام و پارکه‌کانیشی به‌دووکه‌لی کارگه و فابریک و به‌گازی ترۆمبیل و شه‌مه‌ندۆفیره بارکیشه‌کان ره‌ش هه‌لگه‌رابوون. ده‌نگی گرمه‌ی که‌لله‌تاسینی کارگه و فابریکه‌کان، فیکه و جیکه‌ی لۆکۆمۆتیف و هازهی بارکیشه‌قورسه‌کان، ته‌نیا ده‌نگیک بوون که هاوونشینی و هاوده‌می هه‌میشه‌یی خه‌لکی گه‌ره‌ک و کۆلان بوون. فرخره و هه‌ناریش زۆری نه‌خایاند به‌وه‌هوایه‌راهاتن.

هەر له و پۆژوهه که له ئالمانيا دا نيشتهجی ببوون، هه‌نار له هه‌يم و له هه‌ر شويينيکی که لێی مابووبنه‌وه، به گويگرتن و هه‌ست پراگرتن و قسه‌کردن، زمانه‌که‌ی وه‌گه‌ر خستبوو و ده‌گه‌ل ئالمانييه‌کان، بێ گری ئالمانيایي ده‌گوته‌وه. فه‌خره‌ش سه‌ر و گوييه‌کی لێ ده‌شکاند و کورد گوته‌نی (به‌ره‌ی خو‌ی له ده‌م لافاو ده‌گرته‌وه). هه‌ربو‌يه، هه‌رکه له شاری مونيخ ماليان پي‌درا و نيشتهجی بوون، هه‌نار له فيرگه‌ دا وه‌رگه‌را و له بواری خو‌يندن دا که‌وته سه‌ر شاپرگه‌ و دلی پي‌ی شاد بوو؛ فه‌خره‌ش به‌م ده‌سکه‌وته‌ی هه‌نار قه‌ندی خو‌شچاليی له دلدا توایه‌وه و خه‌ميکی گرانی له کو‌ل دابه‌زی. ده‌گه‌ل چوونی هه‌نار بو‌ فيرگه‌ و دامه‌زرانی له خو‌يندن دا، فه‌خره‌ش هه‌ر به‌و که‌تکه‌ زمانه‌ی که به‌بی مه‌کته‌ب و مه‌درسه‌ فيری ببوو، له کارگایه‌کی ميکانیکی ده‌ره‌وه‌ی شار دا ئيشیکی گرته‌ ده‌ست و خو‌ی پي‌وه سه‌رگه‌رم کرد. له پۆژ دا هه‌شت سه‌عات ئيشی ده‌کرد. به‌رنامه‌ی ئيشه‌که‌ی هه‌ر پانزده‌ پۆژی مانگ له شه‌شی ئيواره‌وه ده‌ستی پي‌ده‌کرد و هه‌تا دووی نيوه‌ شه‌و له‌سه‌ر ئيش بوو؛ پانزده‌ پۆژه‌که‌ی تر له هه‌شتی به‌يانانه‌وه ده‌ست به‌کار ده‌بوو و چواری پاش نيوه‌پۆ ده‌ستی له کار هه‌لده‌گرت و ده‌گه‌رايه‌وه مال.

ئيشه‌که‌ی گران و له‌ش تاوین بوو؛ کاتی ده‌ست هه‌لگرتن و گه‌رانه‌وه‌ی مال، له‌شيکی شه‌که‌ت و کو‌تراوه‌وه‌ی ده‌کيشايه‌وه مال. کاری قورس و گران له‌لايه‌ک و له به‌ريکی تره‌وه غه‌ريبي و دووره‌ وه‌ته‌نی، جه‌سته و گيانيان پي‌که‌وه ده‌ئه‌نجنی. له هه‌ر چوارکه‌نارانيشيه‌وه ره‌نجه‌رۆبی له بازاری سياسه‌ت دا، وه‌ک خو‌رکه‌ ده‌ گيانی به‌ربوو و يه‌کده‌ميش ده‌ست به‌رداری نه‌ده‌بوو. به‌لام ميهره‌بانييه‌کانی هه‌نار و به‌ ده‌ور و به‌ر داهاتن و دلدا نه‌وه‌کانی ئه‌و، هه‌رچی ده‌رد و مه‌راق و شه‌که‌تی که باوک له ژيانی دا چه‌شتبووی و ده‌ی چه‌شت، کچ له بیری ده‌برده‌وه. فه‌خره‌ش هه‌تا گه‌شه و پي‌شوه‌چوونی هه‌ناری له ده‌رس و فيرگه‌ دا ده‌بینی، له ئاوي‌نه‌ی خه‌يالیدا سيمای ئارام و ره‌زامه‌ندی هاو‌پۆ ئازاد - ی ده‌هاته‌وه به‌رچاو.

هه‌نار بو‌ فه‌خره‌ يادگاری شیرين و به‌نرخي سو‌يبه‌ بوو، هاوده‌نگ و بناوان و گه‌رم و گو‌ریی مال‌ه‌که‌ی و، سه‌رووتریش، تاکانه‌ په‌ريزيکی نه‌رم و نيان بوو که ئازاد پي‌ی وابوو ده‌بی ئه‌وتۆ زانایانه‌ گو‌ش بکری‌ن و په‌روه‌رده بکری‌ن و دابچي‌ندری‌ن، که ئيتر وه‌ک مه‌زرای داچي‌ندراوی باب و باپيران، به‌ درکه‌چار ده‌رنه‌چن و به‌بی به‌ره‌می له کيس نه‌دری‌ن. پۆله‌يه‌ک بن کو‌يرانه‌ پي‌ نه‌نینه‌ جي‌ پي‌ قافل‌ه‌سالارانی ده‌لب و مي‌شک به‌تال و، چيتر به‌ قه‌لبه‌ و داوی داچي‌ندراو دا نه‌که‌ون.

هه‌نار ئه‌قیندارانه‌ دلی به‌ ده‌رس و فيرگه‌ دابوو. دل‌ه‌ ئاره‌زوومه‌نده‌که‌ی هه‌ر به‌س به‌ کتیب و فير‌بوون ده‌کرایه‌وه. باوکيشی به‌م عه‌شقه‌وه ده‌که‌وته سه‌ر هه‌وا و له ده‌می هه‌ر سه‌رکه‌وتنیکی هه‌نار دا، ئازاده‌ جوانه‌مه‌رگه‌که‌ی له خه‌رمانه‌ی ئه‌م عه‌شقه‌ پي‌رۆزه‌دا بو‌ زيندوو ده‌بو‌وه‌وه.

گەرمەى گەماى مانگى جۆ زەردان بوو. فيرگەكان ئاخىر پوژەكانى سالى خويندنيان دەبرده سەر. هەناريش چەند پوژيكي مابوو كە هەم سالى خويندن بە ئاخىر بگەيه نييت و هەميش شانزده سال له تەمەن پىر بگات و پيى بنيتە يەكەم پوژى تەمەنى حەقدە سالى.

پوژى شەممە بوو. فەخرە و هەنار بو پشوودان و پياسە و گەپان، پيکەوہ لە مال دەرکەوتبوون. ماوہ يەك لە پارک و شەقام و بازارە پوژەكاندا هاتن و چوون. نانى نيوہ پوژيشيان لە چيشتخانە يەكى پوخي زى خوارد. ئيوارە، دەرنگ وەختانيك بە گەشت و گەپان بەرەو مال داگەپانەوہ. بە دەم پيگاوه هەنار پووى كرده باوكى و گوتى :

– باوكە گيانەكەم ! پوژى چوارشەمەى داھاتوو دەبيى بنيتە فيرگەكەم، چونكە مەدرەسەكان بەبوئەى بەسەرچوونى سالى خويندن و بە نيازى مالاوايى، كوړپيكي جەژن و ئاھەنگيكي مەزنيان بو تەرتيب داوين. ھەر لەم جەژن و پيورەسمە دا بپيارە من لە بارەى كوردستانەكەمان دا بو ماموستا و قوتاببيەكان بدويم ... ھەر وہا تويش وەك باشترين باوكى سەر ئەم جياھانە بە ھاوال و ماموستايان بناسينم... پەنگە ھەر لەو جەژنەدا چەند ھەوالى لە دلان خوشت بە گوى بگات ...

فەخرە گوتى :

– ھەنارى گيانەكەم ! ھەرچەند كە ھيشتا چوارشەمە دانەھاتووہ و منيش پيم نەئاوئەتە ئەو جەژن و پيورەسمەوہ، بەلام خوشت خەبەرى دەمى ماموستاكانتم لە پيى چاوہ جوانەكانتەوہ پيى گەبيشتووہ و دەزانم ماموستاكانت خەريكن توى ئازيزەكەى دلى خوتم وەك باشترين كيژ، زاناترين قوتابى و پوخت و پاراوترين كەنيشكى مەدرەسە پيى بناسين... من بەم بەشەى كە پيم بپراوہ، شانازى پيدەكەم و سەرمى بو دادەنەوینم و سەرم بوى لە پيدايە... بەلى ديم ھەنارەكەى دلەم... ديم و بەسەر ھەر دوو ديدەكانم ، ديم.

– باوكە گيان ! با ئەمەشت لى نەشارمەوہ و پيى بليم كە بە يارمەتیی كەتەريناي دەستەخوشكم ، بو دوو مانگەى ھاوين ئيشيكم دەست كەوتووہ. ئيتروەك ھاوينى پيشوو دەست لە سەر دەست دانانيم. خوٹ گوتت كە دايكە پيرەكەى مامە ئازادم تەنيا كەوتوتەوہ و بارى گرانى بەپيچوونى پيى ناچي بەپيدا؛ پارەى مانگيكمان بو ئەو ...

– ھەنار چيت پيى بليم گيانە!... چى بليم ، كە توانايى ھيچم نييە بليم پيت! ھەر بەس دەليم ھەنار... دەليم تو ھەموو شتى... ھەموو كەسى... داھاتووى پوون و پووناكى ھوميدى. تو وينەيەك لەو ھەزارانەى كە مامە ئازادەكەت لە مەدرەسەى ميشكيدا وەك بەردى بناغە بو دامەزراندنى كوئەلگايەكى پىر لە كەسايەتى

پهروه ردهی ده کردن. من هه موو که سم له تو دا ده بینم هه نار!... سو بیه که م ،
 نازده که م ، ولاته که م... تو گشت که سمی هه نار گیان!
 که چوار شه مه داهات و هه نار له پشت تریبونی مه دره سه وه دهنگی هه لبری،
 هه ر ده تگوت نازده و له جهوله کانیدا روو به خه لک قسه ده کا. فه خره به دیتنی
 نه و شیوه پوخساره و نه و شیرن وتاره، میشکی ناو که للهی گهرم داهات. فه خره له و
 ده مه دا جگه له نازاد و هه نار، که سی تری به چاوی سهر نه ده دیت. پیی وابوو
 ره شایی هه نار که وتوته سهر تارمایی نازاد و هه ر دوو به یه کده م و له یه ک ده م دا
 یه ک شت ده لینه وه. فه خره، هه ر نه وه ده مه به دل ئاواته خواز بوو له بری هه نار یک،
 هه زاران و هه زاران هه نار یان بوویایه و باغی هومیدیان به م هه نارانه وه بهر
 هاتبایه.

هه ر نه وه ده م، سهر په رشتی فی رگه که ملوانکهی به گول چن دراوی ده ملی هه نار
 کرد و باوکی هه ناری به باشتترین باوکی په نابهرانی نیشته جیی ئالمانیا ناو برد.
 نه و روژه، دواي کوتایی جه ژن و سرودی قوتابییان و ده سته ملان بوونی خویندکار و
 ماموستاکان، لیک هه لبران و فی رگه کان به بو نهی پشووی هاوین داخران.
 هاوین داهات. هه نار له سو په رمارکه تی کدا ده ستهی به کار کرد و مزه و مافی
 یه که م مانگی شی بو دایه پی ره که ی مامه نازاد نارده وه. دوو ه مین مانگی هاوین داهات
 و روخ و داوینی گهرم و نه رمی ده ریاکانی ده ور و بهری سو په رماکه ته که، به لی شاو
 سه برکه ر و گه شتیارو کوچه ری تی رژان. گه شت و پیاسه و ژیانی بهر هه تاوی داوینی
 ده ریا ش گهرمه بازاری سو په رمارکه ته که ی گهر متر کرد. هه ربو یه، به ری وه به رایه تی
 هه موو هو تیل و سو په رمارکه ته کان بو باشت به ری وه چوونی کار و باری روژانه یان،
 چه ندین گه نج و لاوی توند و تولی تریان له شوینی تر وه رگرت و کاریان پی
 سپاردن.

تازه وه رگی راوه کان له یه که مین هه فته ی مانگی دووی هاویندا هاتن و دواي دانیشن
 و وه رگرتنی زانیاری گشتی و پی ک ناساندنیان، ئیش و کاریان بو دیاریکرا و ده کار
 کران.

هه نار و کوره گه نجیکی ئالمانیایی که وتنه هو ده یه ک و ئیشی چاودیری و
 ئاگاداریی مه لبه ندی سو په رماکه ته که یان خرایه سهر شان. هه ر له یه که مین توقه و
 قسه دا، کوره ئالمانیایی که ده ستهی دریز کرد و گوتی :
 - روژ باش!... من هه لموت - م ناوه... تو چی ؟
 - ژیان باش!... منیش هه نار - م ناوه.
 - له کو یوه هاتوویت ؟
 - له کوردستانه وه هاتووم.

– من له ره گه زپه رسته کان نیم، به لām هه ربهس ده مهوئ بزانه چونه و بوچی هاتوویته ولاتی من و که به نیازی بگه رپیته وه ماله که ی خوت؟... ده مهوری که پرسیاره که م توژیکیش ئامال پو لیسانه یه ...!

– ولاته که ی من داگرته یه و خه لکه که مان ژیرده سته نه. داگیرکه ره دلره که کانمان به هه رچی چهک و چو لی که تو دهیناسی، پیمان داده دن و به نیازی توناکردن و تواندنه وه مان، له هیچ چه شنه شهر و گوشتاریک چاومان لی ناپوشن ...

– که واته ، داگیرکه رانی ولاته که ی ئیوه له باری پیشه سازی و ته کنولوزیای نیزامی ده بی گه لیک پیشکه وتوو بن ... وایه ؟!

– نه خیر وانیه و به پیچه وانیه. به لām هه رچی چهکی که ئیوه دای ده ریزن و ده یخه نه بازار ی فرو شه وه، داگیرکه رانی ولاته که مان به پاره و سامانی میلی، له ئیوه ی ده کړن و له جهرگی دابراوی ئیمه ی ده دن. ئیمه ییش گه لیک جار ناچار ده بین ره هه نده ی ولاتانی ده ره وه بین و په نا بو ...

– ناچارن په نا بو تاوانباره چه کفر و شه کان بهینن !... وایه ؟!

– ئه مه نه کهین، ئه ی چی بکهین و په نا بو کوئ به رین ؟

– ئیوه ییش چهک هه لگر و چهک به دهستن ؟

– ئا ... پیمان ... چه کمان پییه، به لām چ چه کیک؟ چهکی ئیمه هه ر بهس ناوی چه که، چونکه سه رچاوه ی فیشهک و که ره سه ی تری شهر له ژیر چوکی خو مان دا نین و بو هه موو شتیک ده سه تالین جگه له خواست و ویستی ده روونیمان ...

– ئه مه نه باشه ... چهکی بی فیشهک و گولله و ده رمان، به لایه ... ده با واز بینین و سه ری خو مان به م باسه توند و تیژانه نه خهینه ژان ... به لām هه نار! ... تو ... تو گه لیک جوان و شیرن و له بهر دلانی ... زور شیرینی هه ر وهک خورمای عه ره ب، به لکه شیرین تریشی ! ...

– سپاس هه لموت! به لām ئه گه ر جوان بم و شیرین، ده بی بلئی جوانی هه روهک گولی کوردستان ... من هی عه ره ب نیم، هی خاکی پاکی کوردستانم ...

ده رۆژ به سه ر ئاشنایه تی هه نار و هه لموت دا تیپه ری. ئیواره ی رۆژی هه یینی بوو. ئه و رۆژه، پاش کو تایی ئیشی رۆژانه، هه لموت داوای له هه نار کرد که ده میک له ده ر پیکه وه بن و له سه یرانگا کانی که نار ه ی زری دا پیاسه یه ک بکه ن و ئه گه ر به دلی بیت، لیوکیکیش ته ر که نه وه. به لām هه نار به بیانوی بوونی ئیشیکی تابهت داواکه ی وه رنه گرت و خو ی بو رۆیشتن ئاماده کرد. هه لموت لیی سارد نه بو وه وه و ئه مجار لیی ویست هیچ نه بی ری پیدات به ماشینه که ی خو ی هه تا مال بیاته وه. دیسان هه نار سپاسیکی سه ر زمانی لیکرد و رۆیشت، به لām هه ر ئه وده م هه سته به نیازیکی خه وتووی ناو ده روونی کرد، ته زوو یه کی گه رم و تیندارانه ی پر له چه ز و خو زیایشی به نیو ده مار هکانی دا هات. له ریگه ی چوونه وه ی مالیشدا، به پیچه وانیه رۆژانی دی، که دایم بیری له باوکی و خه م و خواسته کانی ئه و ده کرده وه، بیریکی

کیشهرتر دههات له میشکیدا مال بگریت و خوئی بهسهر خهونهکانی دا بکیشیت. ههتا له مال نزیکتر دهبووهوه، ئهوه وهسوسه تازهیه ههنگاوهکانی شلتر دهکردهوه. رۆژانه، ههتا ههنار دهگهراپهوه مال و ههتا فهخره لهمال دهبوو، له لای یهکتر دادهنیشتن و دوینی و ئهمرۆیان تیگ دهخستهوهو لهههموو بار و بابهتیکهوه ددوان. باوک وهک مؤمیک خوئی لهپیناو رۆلهدا دهتواندهوه و ئهوهی دهیزانی و ههرچی بهسهری هاتبوو، بوئی دهگپراپهوه. ئهوهندهی لهتوانای دابوو، دهیهویست له نیوانی ههناری ئاوارهی ههنهران و ولاته دووره دهستهکهیاندا پهیههنندییهک ساز بکات. بهدوای رپگایهکدا دهگهرا، بهلکو له شهپی نیوان دوو کولتور و دوو شیوه خهبات دا رهنگی ئهولا بالاتر و رهنگی ئهملایه کالتر بنوینییت.

وینهی کویتانی چلچمه و سهرزه مینی تیلهکو و ههموو مهلبهندی گهلواخی بو کردبوویه تابلو و له ژووری خهوتن دا بوئی ههلواسیوو. جلک و بهرگی بهری ئافرهتانی ولاتی کوردانی بو ساز کردبوو، خوڕاکی خوئالیی فیڕ کردبوو، زور جارانی که دادهنیشتن، سهنگینی و وهفا و کهرامهتی ئافرهتانی وهلاتهکایهنی وهک سهرمهشق بو دهگوتهوه. ههر ئهوه شهوهش که هاتنهوه مال و پیک گهیشتنهوه، فهخره دیسان یادی سوپیهی زیندوو کردهوه و بو ههناری گپراپهوه که سهرهتای بینین و یهکتر ناسینیان چلون بووه و چون ئهفیندارانه شیت و شهیدا و بیقه راری یهکتر بوون... که باوکی سوپیه چیهی دهرد و زوخاو به دهمی داگردوون و چلون دهستی (نا) به سنگی خوازبینیه کهیهوه ناوه... که سوپیه ههر ئهوه رۆژه له ژوانگه دا چلون ئهفیندارانی پیی گوتبوو: ... حهیاتهکه، بمت دهنی ههر هی تومه و نهشمته دهنی ههر هی تومه... گهر بزیم لاهه ههر بو تو دهژیم، له مهرگ و نهمانیش دا ههر بهیادی تو دهمرم و لهو دنیاش ههر بو تو ههلهدهستمهوه و ههر بوت دیمهوه! ئهم وتهیه چهند جارانی تریش به گوئی ههنار دا خویندرا بوو. ههموو جاریکیش پله و پایهی وهفای ئافرهتانی کوردهواری به گوئی میشکی دا خویندرا بوو. بهلام تامی ئهم جارهی ئهم وتهیه له گیانی ههنار دا وهکی جارانی نهبوو. تام و کیش و هز و خوژیای ئهمجارهی له گیانان خوشترو به تامتر بوو. نهویست و نهخواست، لهش و لاری بهرزی ههلموت و نیگای تیژی دوو چاوه شینهکانی ئهوی هاتهوه بهر چاوی. بهدهم بیری ههلموتهوه دهماری ئازای ئهندامی تامهزرۆیانه ده میان کردهوه و گهزۆی خهست و شیرینی ئهم وتهیان ههتا قولایی گیان برده سهر. سهری ههلبری و هات روو به ههلموت ههر ئهوه رستهیه دووپات بکاتهوه، بهلام لهپه هاتهوه هوش و دهمی پیکدا تهپی.

ههفتهیهکی تر تیپهپی و ئیوارهی رۆژی ههینی داهاتهوه. کاتی مالوایی کردن، دیسان ههلموت داوای له ههنار کرد که شهو له سهماگهیهک دا پیکهوه راییوین. ههنار به نیازی هیئانهوهی بیانوویهک ویستی خوئی لی دهرهاویژی، بهلام ههلموت رپی لی بری و دهستی خسته ناو دهستی و گوتی:

– هه نار خوښم دهوږی! ... عاشقتم! ...

هه نار له رزی. موچورکيکي چه شنی ته زووی کاره بای به ته قی سه ری داها ت و هه تا نووکی په نجهی پږی چوو. په نجهی شووشی هه نار له ناو دهستی هه لموت دا ئاره قه بیکی ساردی ده رکرد. زمانه ی گر و گهرمایه کی تیژ و باریک به نیو دهماره کانیدا گه را و له شی وهک له شی تیډاران گهرمای دهردا و ئاره قه ی ساردی رشت. ده تگوت له مابهینی خه و و شیاری دایه و خه ریکه دهرگای بینینی خه ونیکی خووشی بو ده کریته وه. نه یده ویست و نه یده خواست له م خه وه شیرینه به ئاگا بیته وه ... ئه مه یه که مجار بوو، یه که م که پرت بوو که رسته یه کی گیان بلاوینی وه های له ده می لاویکه وه پږی ده گه بیشت. قه ت زه مزه مه یه کی وه ها ئارزووبزوینی به گوږی گیانه که یدا نه خویندرابوو. پږی خوښ بوو ئه م رسته یه هه زاران و هه زاران جاری لی دووباره بکرا بایه وه. هیواخواز بوو ئه م نه وا و ئه م هه وایه به بی پسانه وه به جو باری ره گی خوینیدا هه لکشابایه و ده گه ل سه مفونیا ی ترپه ی نا ئارامی دل ی یه کترین بگرتایا یه وه.

گولنمی ئاره قه، گهرده ن و گونا که یی ته ر کردبوو. لووته قیته خوښ که شمه که ی رږی هاتووچو ی هه ناسه ی لی ته نگ ببوو وه و پشووی کورت و توند و په سا په سای به ناو ده مه بچکو لانه که یدا ده هات و ده چوو. چاوه گوشه داره کانی، مه ست و خه والوو له هه ر دم و کاتیک، له ژیر دوو ریزی مه خمه ری برژانگه ره ش هه لگه راوه وه کانی دا تامه زرؤیانه به سه ر یه کدا کشابوون؛ له م حاله دا و به م دیمه نه جوانه یه وه دل و دیده ی تاسه دار و ئاره زومه ندانی بو سه یر و روانین بانگیشت ده کرد. که وانه ی سه ر سنگی به ده م هه ناسه سواری، له نگر و پاژانیکی لاوکواژانه ی گرتبوویه به ر. هه لموت دیسان گوتی :

– هه نار! ... خوښم دهوږی! ... زورم خوښ دهوږی... ئاشقتم... پږم خوښه چه ند شه ویک پیکه وه را یبویرین هه نار! ...

هه نار له رزی. دل ی پراو پری هه ستيک بوو که نه یده زانی ئه وه چپیه و له کو ی هه ستاوه و چپی لی ده ویت. ته نانه ت توانای گوتن و دم کردنه وه و دهر برپینیشی لی پرابوو. هه ر ئه وه نده ی لی به ئاگا بوو که له قولایي نه ینخانه ی دهر وونیدا ستيک ده یه ه ویت بپشکویت؛ ئه و شته سه یره تامی ته م و خه م و خو شیه کی خنکاوی لی ده هات. ده تگوت کو نه برینیکی تازه سا رپژ بووه وه ی له دل دایه و، ئه و زامه قوله داوای مالین و دامالینکی نه رم و نیانی ده کات. له ش و لاری له ناوده می چه زیایه کی تیډارانه دا ده کولی و ئاره قه ی دهرشت. برژانگه کانی به سه ر دوو دیده مه سته کانی دا قورساییان ده کرد و خه ویکي ئاره زومه ندانی بانگی ده هیشت. به دل پږی خوښ بوو ئه م بار و دوخه ئه به د زه مان و به ر و بوو درپژ بمابایه وه و زه مزه مه دل نه وازه ی ده نگی هه لموت قه ت له بن گوچکه ی نه بریت.

په‌نجه‌کانی هه‌لموت به بهر شلکه‌ی نیوقه‌دی هه‌نار دا خزی و به‌ره‌و سهر چوو. هه‌ر له‌م حاله‌شدا به‌گوئی دا چرپاند:

– هه‌نار ئاشقتم! خوشم ده‌ویئی!... تو بۆچ ده‌نگ ناکه‌یت هه‌نار؟!... بۆچ وا سپ و بی هه‌ستی!

– به‌سکه هه‌لموت!... به‌سکه گیانه! تا به ئیستا کهس ئه‌مه‌ی پی نه‌گوتوم ... ئه‌مه یه‌که‌م جارمه هه‌لموت...

هه‌لموت توندتری گرت هه‌میژ و ده‌می بۆ ژیر گه‌رده‌ن و گۆناکه‌یی برد و به هه‌وا ده‌نگیکی چه‌شنی نه‌رمه شه‌پۆل، ورینگه‌ی هات:

– هه‌نار ده‌مه‌ویئی... خوشم ده‌ویئی... ئاشقتم!

هه‌نار چاوه‌کانی خسته سه‌ریه‌ک و ته‌رایی و نمی ئه‌سرینیان تیگه‌را. ده‌می کرده‌وه و به ده‌نگیکی کیشداری ناسک، وه‌رامی دایه‌وه:

– هه‌لموت! خوشم ده‌ویئی... ده‌ت په‌رستم وه‌ک خودا... وه‌ک سه‌نه‌م... پی‌م خوشه

له‌ناو هه‌میژه گه‌رم و گرده‌که‌ت دا بتاویمه‌وه و نه‌می‌نم...

هه‌لموت باوشی پیداکرت و هه‌لی مژی. هه‌نار له‌باوش هه‌لموت دا توایه‌وه. له‌

سهر په‌نجه‌ی پی تۆزکالییک هه‌ستا و ده‌ستی هاویشته ده‌وری ملی و، ئه‌ویش توندتر و تاسه‌دارانه‌تر له هه‌لموت، هه‌لی مژی. هه‌لموت ده‌ستی هه‌ناری گرت و که‌وته ری.

هه‌نار وه‌ک ده‌خه‌وکه‌راویکی ژیر حوکه‌ی مغناتیسی، تینی له‌فه‌رمانی هه‌نگاونانی

هه‌لموت وه‌رده‌گرت و به‌ریدا ده‌پۆیی. شه‌قامیکیان بری، له‌جه‌مسهری شه‌قامی

دووهم، هه‌لموت له‌په‌سیویک دا ده‌رگای ماشینه‌که‌یی بۆ کرده‌وه و هه‌ناری سوار

کرد و که‌وته ری. هه‌نار وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی داتا‌شراوی زیوین، به‌پواله‌ت مات و

بی‌ده‌نگ پالی دابۆوه‌وه. له‌په‌ر فرمیسک به‌سهر پوو‌مه‌ت و ده‌میدا تکانه‌وه و دواییش

به‌کول گریا. هه‌لموت له‌گۆشه‌یه‌کی شه‌قامدا رایگرت و سه‌رسورپاوانه سه‌یریکی

هه‌ناری کرد و گوتی:

– ئه‌وه چته هه‌نار!... بۆچی ده‌گری؟ ژانت هه‌یه؟... ناسازی؟

– نا، هه‌لموت هیچ نییه و چ نه‌قه‌وماوه... من... خو‌م... هه‌ر بۆ خو‌م ده‌گریم.

– سه‌یره! زۆر سه‌یره... ده‌ته‌وئ چی بکه‌ین و بو کوئ بچین؟ دلئ تو چ ده‌خوازیت

هه‌نار؟ هه‌رچی تو ده‌یخوازی پی‌م بلئ... من ده‌گه‌لتم و ئاماده‌م بۆ کردنی...

– پی‌مخۆشه بچمه‌وه مال هه‌لموت...

– مالی من، یان مالی خۆتان؟

– مالی خۆمان.

هه‌لموت له‌شه‌قامه‌که وه‌رسوو‌رپایه‌وه و به‌دوو شه‌قام ئه‌ولاتردا رپی مالی هه‌ناری

گرت به‌ر. له‌گۆره‌پانه‌که‌ی به‌رمالی هه‌نار دا رایگرت و له‌ماشین دابه‌زین.

هه‌لموت باوه‌شی پیداکرت و ده‌می بۆ ژیر گه‌رده‌ن و گۆنای هه‌نار برد، به‌لام هه‌نار

نهیهشت و به توندی له کهمندی ههمیزی ههموت دهرپه‌ری و به‌دهم ههنیسکانه‌وه رپی مالی گرتنه بهر.

ههنار به دلپری و په‌ریشانحالی گه‌یشته‌وه مال. ههرکه دهرگای ژووری مالی کرده‌وه، له بهر دهرگاوه له پرهمی گریانی دا و به‌هموو تواناوه گریا. چ ماوه‌یه‌ک گریاو چه‌نده گریا، نه‌یزانی. ههر به‌دهم ههنیسکدانه‌وه خه‌و بریدییه‌وه. له خه‌ویشدا گیانه‌که‌ی ئالۆز و خه‌ونه‌کانی پر له هاشه و پاشه بوون. یه‌ک دوو جارانیس به ورپینه‌ی په‌ریشانه‌وه له خه‌و خه‌به‌ری بووه‌وه. ههنار له مالدا ته‌نیا بوو. باوکی به‌پیی به‌رنامه‌ی کاری مانگانه‌ی له شیفتی دوو دا کاری ده‌کرد و دره‌نگ وه‌ختانی‌ک ده‌گه‌رایه‌وه مال.

سبه‌ی به‌یانی، به‌په‌چه‌وانه‌ی رپوژانی تر، زووتر له خه‌و هه‌ستا. ئاویکی به‌خویدا کرد و ده‌ستیکی به‌خویدا هیئا. زوریشی هه‌ول دا خه‌می دوو شه‌و له بیر بکات، به‌لام نه‌یتوانی و نه‌کرا وه‌ک جارن لیو به‌بزه و دم به‌ قاقای پیکه‌نینه‌وه بو باوکی بجیت. باوکی هیستا له خه‌و هه‌لنه‌ستا بوو. دیار بو ده‌سته‌ملانی خه‌ویکی قورسی دوا‌ی ئیشه و ئه‌گه‌ر لیی گه‌رین، به‌و زوانه به‌ ئاگا نایه‌ته‌وه. به‌لام ده‌نگی هاتن و چوونی ههنار و ته‌ق و ترۆقی نیو چیشتخانه، خه‌وه‌که‌ی مقه‌ست بر کرد و له خه‌و خه‌به‌ری کرده‌وه.

هاتن و هه‌روه‌ک هه‌میشه بو خواردنی به‌رچایی رپو به‌یه‌کتر دانیشنن. له دانیشنن و خواردنه‌که‌شی دا، ههنار وه‌ک جارن به‌گوفت و گو و دم پری پرسیا و وه‌لام نه‌بوو. شه‌که‌ت و په‌س و بی حال ده‌هاته به‌ر چاو. دل‌ی فرخه‌ش به‌ بینینی ئه‌م گرتی و دژییه‌ی ههنار، خه‌می لی نیشته. فه‌خره هیدیانه لیی پرسی :

– ههناره‌که‌م!... به‌هاره‌که‌م چیه‌ی، چیه‌ته؟ بوچ ئیمرو به‌هاره‌که‌ی من ماته و زهرده‌ی به‌ده‌مدا نایه؟ پیم بل‌ی بزانه ههناره‌که‌م، ئه‌گه‌ر ناسازی، ئه‌گه‌ر حالت باش نییه، له مال بمینه‌وه با من له ده‌وری سه‌رت بگه‌ریم و نه‌هیلم ناسازی په‌ل و پالی من بشه‌مزینی...

– نا، باوکه‌گیان ئیستا باشم و ته‌واوم. دوو شه‌و شان و ملم ژانیکی هه‌بوو که ئه‌ویشم به‌ خه‌وتنیک دهرمان کرد و ئیستا که باشم.

فه‌خره ههناری گرتنه هامیز. یه‌کتریان ماچ کرد و ههنار به‌ره‌و کار له مال هاته دهر. له مال هاته دهر، به‌لام باوی هه‌نگاوی بو ئیش نه‌ده‌چوو. پیی خوش بوو شوینیکی دوور له ئاوه‌دانی بو هه‌لکه‌وتبایه و کولی دل‌ی تیدا رشتبا. به‌ده‌م شه‌ری ده‌روونه‌وه خوی هاویشته ناو پاسی ژماره 147ه‌وه و به‌ ته‌نیایی دانیشته. له دل‌دا که‌وته خو دواندن: باوکم له هه‌موو که‌سیک ئازیزتره بووم. هیچ خوشی و هه‌سانه‌وه و تام و چیژیکی له‌م ژیانه پی نه‌بپراوه. له‌سه‌ر ئه‌م کاوله دنیا‌یه‌دا به‌شی ئه‌و ههر دهرد و داخ و هه‌سره‌ت بووه. ئاواتی وه‌دی نه‌هاتووی زورن؛ وه‌دی هیئانی هه‌موو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانیشی خستوته سه‌ر شانی من و، گشتی به‌من ئه‌سپاردوون. من

چاکی ھەموو نەزر و نیازەکانی ئەوم و پریسکەیی ھومیڤدەکانی خۆی بە منەو ھەلئاسیون. دەزانم نیازی دلئیشی چەندە پیروۆزن و چەندە بەرپۆزن. ئەو ھەرچی دەیخوازێ و ھەرچی لە کانگای دلئی دا خەوتوون، ھەموو لە ئەوپەری پیروۆزی دان. سەرچەمیان خەونی بەختیاری و ئاواتی سەرکەوتنی گەلەکەییەتی. ئەو بۆیە بۆتە دنەدەری من و بۆیە خۆی دەبەر من دەمرینئ، کە خۆی دەرفەتی گەشە و دەرتانی خۆیندنی لئ براوہ. باوکم چەندە بەلای منەو ئازیزە، ئاوات و ئارەزووہکانی سەد چەندان بۆ من بەرز و پیروۆزن... بەلام ھەلموت؟... ئەی ھاوار ھەلموت! ئەی کە شوخ و دلگری ھەلموت!... ئەی ھاوار کە شەشدانگی مەلبەندی دلئی منت پەر کردووہ و پری ھەلاتنت لئ بریوم.. توچ نەمامیک بووی کە لە بەر دەمم روای و بۆچی پەرگ و پنجت لە ناخی خۆشەویستیم گیرکرد؟ خۆزگە قەتم نەدیتباییە و قەت دەنگت پیم رانەگەیشتباییە. دەنگەکەت دلئ دەبا، شیت و ھارم دەکا. دەستەکانت ھەتوانیان پیوہیە و زامی ھەرە قولئ دلئەکەمی پئی سارپۆز دەبی. وہی ژیان چەندە تال و تفتی! خۆزگە پری ئەم ولاتەمان قەت نەھاتباییە بەر... خەلکی ئەم ولاتە چەندە بی خەم و خەیان، ھەردەلئی ژینەوہری کیوین؛ نە باوک بۆ پۆلە دەگری و نە پۆلە بۆ باوک. ھەرکەس بۆ خۆیەتی و کەس بۆ کەسی تر ناژی... بەلام ئیمە وانین؛ من بۆ خۆم و بۆ باوک و دایکم دەگریم، بۆ خزم و کەسی دوور و نزیکم دەگریم، بۆ ولات و کۆلان و گوند و بیستانەکەشمان دەگریم. ئیمە لەمیژە دەگرین، بەلام سەیرە!... زۆر سەیرە!... لەمیژە دەگرین کەچی بە ھەموو گریانی لەمیژینەیی پۆزگارنمان ھیچ دەرد و مەرگیگمان پئی چارەسەر نەکراوہ. ھەردەلئی ئەسرینەکانمان زنەیی درۆزنەن و لە کەندی ولاتی بی بەھار دینە دەری... چاوەکانمان وەک قاپۆری ھەلۆن، ئاو بۆ دەر و دراوسی دەردەدەن و خۆیان بۆ خۆیان بی خیرن... نەخیر من ھەر بۆ باوکم بە پەرۆشم. من دەگەل خەمی باوکم و ولاتەکەم ناسیاوترم و باشتریان پئی دەچاریم... من دلئی خۆم دەگورم. من پئی دەخەمە سەر ویستی دەروونم و بیچوولەیی ھەوہس لە ژیر پیمدا دەپلئیشینمەوہ... ھەلموت!... ئەی ھاوار لەم ھەلموتە مالویرانەش!!... ھەنار ھیشتا لە زۆرانبازی و شەری دەروونی بەلایەکدا نەکەوتبوو، کە پاسەکە لە گۆرەپانی بەر سوپەرمارکەتەکەدا راوہستاو زۆربەیی دانیشتوان لئی دابەزین. ھەناریش لە خەستایی شەری دەروون جیا بۆوہ و لە پاس دابەزی. لە ھۆلی کاریش دا دواي توقەییەکی کورتی عادەتی دەگەل ھاوکارەکانی، بەرەو ھۆدەیی کارەکەیی چوو. لە چوونی ژوور دا، وەک قورسەکیکی گرانیان بە پەرەیی دلئیوہ ھەلئاسیبت، توانای ھەناسەکیشان و پئی پۆیشتنی نەبوو. لە ھەناسەکیشان دا، خەم وەک ناسۆریکی قورس، قورگی دەگوشی. لینگیشی بە ئاھەنگی دلئی دەلەرزی. بەم حالە بیحالیەییوہ دەرگای ژووری کاری کردوہ و بە ئاسپایی گوتی:

– پۆزباش ھەلموت!

ههلموت وهك قهتي نه ناسيبي، بهبي سهر ههلبرين و سهيركردني، سارد و
هاكهزايي وهرامي دايهوه :
- رۆزباش ههنار !

... ههه هاوار و ههه داد! ههلموت بۆچه وايه؟ دهليي لييم لالووته !... خو هيچ
نامدويئي و پروويه كيشم تي ناكات... دهليي لييم نه بانه !
له پشتي ميژه كهه دانيشت. دهفتهر و قهلهم و كهلوپه لي بهردهستي ريك و پيك
كردهوه و له زيير چاوانيشييه وه سهيريكي ههلموتي كرد. ههلموت سهرگه رمي
نووسيني بهرنامه ي ناوه وه ي سوپه رماركه ته كه بوو. ههر له ويوه، بهبي هيچ
سهرهلبرين و سهيركردنيك گوتي :
- دوي شهو خاس خهوتي ههنار ؟
- زور باش !

- بهلام پيت نه گوتم دوييني چيت بوو ههنار! بۆچي له پر گوراي و تووشي نهو په زاره
و خهفته بوويت و...؟!
- بو گوتن نابي ههلموت !

- سهيره!... زور سهيره! ئيوه ي رۆزه لاتي سروشت و تهبياتيكي فره تايبه تيتان
ههيه. خودا كه شتان ده گهل خوداي رۆزئاوايييه كان يهك نايه ته وه...
- راسته ههلموت، راسته!... ئيوه و ئيمه نابينه يهك. ئاو و گلي ئيمه خاكه ي
خه مي تيكراره و ههوييري ئيوه ي بهخته وه ر به ئاوي بهختياري گيراوه ته وه. ئيمه دوو
تهوني ليك جياين. رايهل و پو و ته نانه ت داره نه و كهلكيت و نهخش و رهنگ و
نيگه ره كانيشمان ليك جيانه... نه خير... نه خير! ئيوه ته ونيكن له ميژه چوارچيوه ي
داره نه كه تان فر ي دراوه. ئيوه دانه دانه و يه كا يه كتان به پيي توانا و به گويره ي
پييزي كارامه بيتان گه شه ده كهن. هيچ له مپهر و ئاستهنگ و كهند و لهنديكتان له
بهر پي دا نيبه. لهش و لارتان به تهلبه ندي هيچ سنوور و كهوشه ن و له مپه ريكه وه
چوله پيچه گري نه دراوه. ئيوه ئازادن وهك شنه، وهك ههور، وهك دلوبي باران.
بهلام ئيمه چي ههلموت؟!... ئيمه به ستر اوينه ته وه. من به ستر او مه ته وه، باوكم
به ستر او ته وه و نيشتمان و دار و بهرد و جر و جانه وه راته كانيشمان به ستر او نه ته وه
و هيچ كهس و هيچ شتيكمان ئازاد و سهر به ست نيبه و نين...

- من نازانم... من ئەمانه ي كه تو ده يان بيژي، تيبان ناگه م؛ نايش خوازم ميشكي
خوم بهم گرفتانه وه گرفتار بكه م. ئەوانه ي ههنار گوتي، گرفت و كيشه ي خويانه و
خويان دهبي چاره سهريان بكهن. باوكي من مه يخور و دايم سه رخوشيكي مالويرانه
و قهت نازاني كي كار به دهسته و كي له سه ر كاره. به يانان كه هه لده ستيت، ههرچي
ديته بهردهستي و ههرچي ده ي دريئي، دهيدا به ئارهق و خوي پي سه رخوش ده كا.
نهو خوي بوخوي ئەم به زمه ي به سه ر خوي هيناوه و دهبي خوي پي بسووتيت. بهلام
من وا نيم و نهو ئاكاره م پي چهوته و نايكه م. ههريويه به دووسال و سي ساليش

باوکی خۆم نه بینم، هیچ خه میکی دلم ناگهزیت. ئیوهیش له کومه لگاکی خۆتاندا رهنگه گه لیک ژان و برک و ئیش و ئازاری وههاتان هه بییت، که ئیمه لی بیخه بهر ماوین. به لام ئیستی تو له باوهش ولاتیکی ئازاد و ئاواله و دیموکرات دا ده زیت. گهر تویش خۆت بیخوازی، ده توانی به ندو به ست و کوۆت و به نده کان له ده ست و پهل و ئه ستوی خۆت دابمالیت و خۆت یهک لایه نه بکه یته وه. له ولاتی مندا هه رچی له یاسا و قانون دا نوسرابیت، به کرده وهش ده کری و موی لی لارنا بیته وه. هه ر به پپی ئه و یاسایه ش تو وهک تاکیک بوۆت هه یه شیوه ی ژیا نی خۆت دستنیشان بکه ییت و ئازادیه کانی خۆت وه رگریه وه.

هه نار خۆی خو ارده وه. سه ری به سه ر ئیش و کاره که ی دا گرت و بیده نگ دانیش ت. له باره گای می شک و ئه ندیشی دا هه موو رابوردوی له خه م خه وتووی باوکی هی نایه بهرچا و. له م یاده وه رییه دا، شان به شانی ئه و، خه رمانه ی ئاواتی وه دی نه هاتووی مامه ئازادی جوانه مه رگی شی په پکه یه کی خه مناکانه ی دیار بوو. له دلدا گو تی: ... نه خیر! ... هه زاری وهک هه لموت و هه زاران مه یل و ئاره زووی گه رم و گر داری نا و دلم ده بهر ئاواته پیروۆزه کانی نا و می شکی که لله ی باو کم ده مرینم. ئیتر هیچ شتی ک ناتوانی له ری دا لارم بکاته وه و ئاواته کانم له دل بستیی ت. من ئیوه ده که م به فیدای خوا ست و ویستی پیروۆزی مامه ئازاد م ... هه لموت تو چ ده توانی ری م لی بگو ری و بمکه یته کایه کلیی دامرکان دنه وه ی ئاره زووی نا و که لله ی پوکت! ... نه خیر من نیچی ری ئه م راوبه تاله ی ئیوه نیم و نابم ... نه خیر من له م بواره به دوورم و بو ئه م کاره ناشیم ...

هه لموت سه ری هه لبری و لیی پرس ی :

- بیر له چی ده که یته وه هه نار؟ بوچ ژیا نی خۆت له پینا و خه یالی به تال دا ده گوژی؟ ... هه نار هه ر ده لیی تو لی ره، له م ولاته دا ناژی و هی ستایش که هی ستایه هه ر به ند و یه خسی ری به کولتوری نه ته وه یی خۆتانه وه. ئه مه ش بزانه که کولتوری ولاتانی لای ئیوه لی ره دا زه لیل و کو یله ی کولتوری زالی ولاته که ی ئیمه یه و ئیمرۆ نا سه ی ده تا ویته وه. کولتوری ولاتی من هی ز و فه رمانی راه و ستان له و یاسایه وه رده گریت که ده سه لاتی له پشت سه ره، به لام کولتوری ئیوه لی ره کز و که ساسه و مه حکوم به لا چوون و تی دا چوونه. هه نار تو له ژیر ئاسمانی کولتوری ئه م ولاته دا هه ناسه ده کی شیت و یاسای ولاته که ی من ری ت پی ده دات هه موو مافی تا کی خۆتی تی دا ده سه ته بهر بکه ییت ... تو هه ر له و روۆزه وه که پی ت نا وه ته ئه م ولاته و به په نابه ری کی په نا گرتوو وه رگی راوی، ئه م مافه شت پی درا وه که به ئاره زووی خۆت ژیا ن به ری ته سه ر و به ویستی خۆت هه لس و که وت بکه ییت ... گو ی بگره با پی تی بلیم هه نار! ... تو ئیستی له ته مه نی ک دا ده ژیت که به هاری ژیا نی پی ده گو تری. ئه م به هاره گه لیک کورت و تی ژ تی په ره. ئه گه ر ئه م به هاره بی وه فایه به فیرو له کیس

بدهیت هەنار، پرسەدارى و دەست لە ئەژنۆدانى دواىى هىچ كەلك و سودىكى نىيه...

هەنار بە توندى قسەكەى لە دەم ئەستاندەوه و گوتى :
- نەخىر هەلموت تۆ هەلەى! تۆ بۆت نىيه هەموو جيهان لە چوارچىوهى پەنجەرۆكە ئەفسانەيهكەى خۆتان دا ببينيت. ئەم مافەى كە كولتورى ولاتەكەى تۆ بە ئىوهى رەوا بينيوه، داوینى گەلىك كورته و بەسەر ئىمه ناكشى. تۆ كە قەتت خەم نەچەشتوو، كوا كەى لە دەرد و برک و ژان و خەم دەگەى؟!... ئىوه شەوانىكى خۆشتان هەيه و بە شوین شەوانى خۆشى پڕ لە سەرخۆشیتاندا رۆژانىكى خۆشترتان بۆ لە هەوران دادەبارئ. خوناوكەى حەسانەوهى چوار وەرزی سالتان بۆ دەستەبەر كراوه... تۆيش ئەمە بزانه هەلموت كە هەموو حەسانەوهكانى ولاتى ئىوه، بەلا و حەزىاي خۆشى و حەسانەوهى كۆمەلگاكانى ئىمەن. گەر ئىمه نەبين، ئىوه وشكن؛ لە هەموو بىر و بۆچوون و قسەكانت دا هەر ئەمەت راستە هەلموت، كە ئىوه خاوهن زىر و زۆرن و، ئىمەيش هەژار و مافنگىيهكانى بەردەستى ئىوهين. بەلام تۆ و ولاتەكەت هەرچى هەن، با ببن، ئىتر دەمت لە ئاستى من ببەستە و دەست لە من هەلگره!...

- ئى باشە هەنار!... باشە، ئەمە شەرى پى ناوى، بەلام هەتا لەم ژوورەدا پىكەوه هاوكار و هاوالین، بۆم هەيه بت دوینم و لە گەپ و گەمەكانتاندا بەشدار بم!... خو ناكړئ لە ژوورىكدا هاوكار بين و دەمم ببەستى و قړ و قىم بكەيت!... پىم وایه تۆيش ئەم مافەم لە چنگ ناستىنى هەنار!...

- نا، نەخىر هەلموت... من هەرگىز رى بە خۆم نادەم مافى سروشتىى هىچ مرۆفك پىشیل بكەم... من و تۆ دەكرئ وەك دوو هاوكار، وەك دوو دۆستى باش، تەنانەت وەك خوشك و برايهك يەكترمان خوش بویت و لە دەرد و برک و ژانى يەكتر خەبەردار بين... هەر نەك ئىستا، بەلكە دواى كۆتايى هاتنى هاوینهكارەكەيشمان هەر دۆست و برادەرى يەكتر بين...

هەفته هات و هەفتهى تری بە دواذات و هاوین و ئىشى دوومانگەى هاوینىش كۆتايى پىهات. هەنار و هەلموت و سەرجهم برادەر و هاوكارى تازه و كۆن مالاوايان كرد و لىك هەلبران.

بە تىپەرىنى هاوین، فیرگەكان يەكەمین زەنگولەى دەست پىكردنەوهى خویندنیان لیدا و دەروازى زانست و راهینان و پەرودەردەردن بە پرووى خویندكاران دا كرايهوه. هەنارىش وەك تاكىكى كۆمەلگای ئالمان بەرهو خویندنگە بزوت و ديسان دەستى بە كتیب و قەلەم گرتەوه و هاتوچۆى نیوان مال و خویندنگەى دەست پىكردەوه، بەلام لە نهینخانەى دەروونیدا بۆشاییهكى مەزنى مالویرانكەر ببوو به خانەنشینی شەشدانگى گیانى و هەناوهكەى داگیر كردبوو. ئەم بۆشاییه لە ناوهوه دەبخوارد و بۆشایى رەش و گەورەترى پىك دەهانی. ئىتر وەك جارى جارن دەم بە بزە و لىو بە

پیکه نین نه بوو. هات و هاوار و خرۆشینه که ی جارانی، نه له مال و نه له خویندنگه پئی نه مابوو. چه شنی ئاگره گرهبیکی ئاو پیداکراو، سارد و خامۆش و دامرکاوه وه، هیچ گهرمی و گهرمایه کی پئی نه مابوو. باری گرانی یادی هه لموت به دايم قورسایي ده خسته سهر دلی و ههزی ده کرد هه میشه ته نیا بیته و هه چکه س سهردانی نه کات. ته نانهت گه لیک جارانی دانیشتنی لای باوکیشی دهروونی دهرووشاند و به بیانوی دهورکردنه وهی ده رس، په نای بو ژوره که ی خوئی ده برد و به سه عاتان له یهک حال و بار و دوخ دا ده مایه وه. خواردن و خواردنه وه که ییشی له که میی دابوو. رهنگی رواله تیشی گورانیکی بچووکی به سهر داهاتبوو. فه خره هه مووی ئه م ئالوگورانهی به چاوی سهر ده دیت و له په ریشانی و ماتی و بیدهنگی هه نار گه لیک دل به په ژاره و خه مگین بوو. به تایبته که ده یزانی ئه م دیارده دزیوه کوتوپر و ناگه هانی بوته میوانی ماله که ی و ئه گهر ده ست و بردیك نه کات و ریچاره یهک نه دوژیته وه، خوئی و هه ناره که ی تییدا ده چن. هه ر به هومییدی ده رچوون له م که له به ره و بو گه راندنه وهی ئاو و رهنگی جارانی نیو مال، پوژیک دوو سويسکه ی له دوو قه فهس دا بو کپی و له بهر بیلا بوئی هه لواسی. پوژیکی تریش پیا نوویه کی بو کپی و له ژووری خه وکه ی بوئی دانا. داوایشی لی کرد که له هه فته دا چه ند ئیواره یهک بچته فی رگه ی مؤسیقا و په نجه کانی له مؤسیقادا به تاقی بکاته وه. به لام خه می هه نار به بینینی دوو بالنده ی سهرکزی ناو قه فهس ته می لا نه چوو. دهنگی موسیقاش توژو غوباریکی له حالی به له نگازی ئه و نه ته کاند.

له لایهک خه می گران و شاراهوی خوئی و، میهره بانی و خو فیداکردنه کانی باوکیشی له به ریکی تره وه، شه رگه یه کی وه ها گه وره و گرانیان له مه زرای دهروونی هه نار دا ئاوه دان کرابوو، که له یه کده م و له یهک قاپیلک و له ش و لار دا، ده بوایه دهووری دوو سه ربازی شمشی ر به ده ست ببینیته و دژ به دوو ویستی خوئی و باوکی به رده وام له شه ر دابیته. هه ربویه له م مه یدانه شه ره دا نه پیا نو و نه دوو سويسکه ی یه خسیری ناو قه فهس، هه چیان نه یانته وانی له شه ری دهروونی ئه و دا ئه هوه ن که ره وه بن. دوا ی چه ندیک هه نار داوای له باوکی کرد و پئی گوت که دلی هه لئاگرئ هه چ ژینه وه ریکی زیندوو له به ند و زیندان دا ببینیته؛ باوکیشی سه لماندی و ئیواره ی پوژیکی هه یینی سويسکه کانیان برده لی ره واریکی دوو ره ده ست. باوک و کچ، هه ریهک به نیاز و هومییدی که وه، ده رگای قه فه سه کانیان کرده وه و سويسکه کانیان رزگار کردن. پیا نوکه ش ماوه یهک به بی په نجه به سهر داکیشانیک، له ژوور دا توژی خوارد و مایه وه، ئاخرسه ر به خواستی خودی هه نار، ئه ویش به قوتابخانه یه کی مندالانی وه پاشکه وتوو به خشرا.

فه خره به رده وام بیری لی ده کرده وه و به هه موو تواناوه تییده کوشا که سه رچاوه و هوکاری په ریشانییه کانی هه نار بدوژیته وه و ریچاره یهک بو تونده وهی ئه م کی شه یه ببینیته وه. له یه که م هه نگاو دا هاته سهر ئه م بی ره که ته نیایی و بی که سی

هه ناری ئەنگاوتوو و ئەگەر دەست و بردیك نهكا و هاودهنگ و خه مخوړیكى بو
نه دۆزیته وه، له وانه یه كه ساسی و كزی لیی بییته خانه نشینی یه كجاری و پړی
ژیانیان لی تهنگه بهرتر بكاته وه. هه ربویه له یه كه م هه ل و دهرهت دا هه ولای دا
دهستیك له بهرنامه ی ئیش و كاره كه ی وهر بدری و ته واو كار بكریته شیفتی
به یانانه.

فهخره چه ندياران سهری له بهرپوه بهرایه تیی كارگاکه هه لئنايه وه و بو پي
سه لماندنی كیشه ی مالی خو، هه زار شیر و پړوی بو تیک خستنه وه، به لام
بهرپوه بهرایه تیی كارگه داواكار ییه كه ی فهخره ی وهرنه گرت و وه لامی ره تی پی
دایه وه.

پاش نیوه پړوی پړوی چوارشه مه بوو. یه كه م به فری پاییزی كلو كلو، زور به هیوری
ده باری. دنیا مهنگ و ئارام بوو. كلوی به فر له بهرازییه وه چه رخ و خولیان دها و
به سه ماكردن له باخه ل یه كتردا دهرژانه خواره وه. بهر به ره چل و پړوی بی گه لای
درهخته كان به بارینی به فر سپی ده بوون و له ژیر باری قورسی به فری ئاودار
داده هاتن.

ئهو پړوه، ئەگەرچی هه نار هیچ ئەندامیكى له شی ژان و ئازاریكى تیدا نه بوو،
به لام تاقه تی مانه وه له خویندنگه ی لی برا و به بیانوی ناسازی زووتر له پړوانی
تر هاته وه مال. باوكی له سه ر ئیش بوو. تاویك دانیش و چاوی ده هیلی بی
پسانه وه ی بارشتی به فر بری. چاوه كانی له باوه شی سه مای كلوی به فر دا شه كه ت
بوون و گیانی هاته ورووژان. له پر هه روه ك بنیاده میكى ئەله كتریكى دهستی بو
ته له فوون برد و په نجه ی به سه ر ژماره كان دا گه راند. ئیستیك راوه ستا. له وه بری
ته له وه كه سیك به دهنگیكى نیوه خه والوو گوتی :

- به لی ... من هه لموتم !

به بیستنی دهنگ، دل له دهروونی هه نار دا شه ری هه لاتن و فرینی دهستی پیکرد.
دهنگی گهرم و كیشداری هه لموت، كۆرپه ی خه وتووی چه زو خوژیای هه ناوی به ئاگا
هیئنايه وه و له ناوه وه بزواندی. بووكی ئاره زووی دلی هه نار مه یلی سه ره له گرتن و
هه لاتن و خو به دهسته وه دانی پیدگه را. تاویك له پی دهستی له رزوکی به سه ر
مایكرو فونی ته له فوونه كه وه نا و بیدهنگ راوه ستا.
هه لموت توژكالیك توپه و نه ختالیك توندتر گوتی :

- كییت ؟ ... بوچ دهنگت نایه ؟ ... فهرموو !

هه نار دهمی كرده وه و هاته دوان، به لام ئەو خوئی نه بوو دهمی كرده وه، به لكه
خوینی بوو، هه ست و هه ناسه و شه شدانگی گیان و په یكه ری بوو كه دهمی كرده وه و
گوتی :

- هه لموت ! شییت و شهیدا تم ... خهسته و كوشته و كهوته ی سه ر پړیگه و پړیباتم

گیانه ... من هه نارم !

هه‌وای توپه‌ی ئامال به گازه‌نده‌یی له ده‌نگی هه‌لموت داکه‌وت و له‌رزانه‌وه‌یه‌کی ئاره‌زووبزووبانه‌ی تیگه‌پرا، گوتی:

- هه‌نار! بگه‌ گویت با پیته‌ی بلیم... هه‌ر دوو شهو خه‌ونم پیوه‌ دیتی... له‌ خه‌ونه‌ خۆشه‌که‌مدا توو هی من بووی و من هی توو... خه‌ونه‌که‌ی دوو شهوم خۆش بوو، به‌لام هه‌نوکه‌م خۆشته‌ره... من گیرووده‌ی خه‌ون و خه‌یالات نیم. من لایه‌نگری ماک و مادده‌م و هه‌رشتیک له‌م مایه‌ هه‌وین و هه‌رنه‌گرن، به‌ لای منه‌وه‌ به‌تال و بوئن... به‌لام با چه‌لی له‌م قسانه‌ واز بینین و تووژیک به‌ خۆمان رابگه‌ین. راستی هه‌نار له‌میژه‌ یه‌کترمان نه‌بینیوه‌، ئه‌مه‌ش بزانه‌ که‌ ته‌واو تاسه‌تم کردبوو. ده‌لیم... بلیی بوو بکری چه‌ند سه‌عاتیک بیی و له‌شوینیکدا چاویکمان پیک بکه‌ویت و دلک بگه‌شینینه‌وه‌؟ هه‌فته‌ی داها‌توو، که‌ی و که‌نگی ده‌ست ده‌دا بیم، یان بیی و... - هه‌ر ئیستی هه‌لموت... هه‌ر ئیستی هه‌سته‌ وه‌ره... وه‌ره‌ لام، که‌ گیانه‌که‌م لیاولپ پره‌ له‌ ویست و ئاره‌زوو. دل‌م ده‌ریایه‌که‌ و تووفانی خولیا‌ی دینی توو تیدا به‌ شه‌پۆله‌؛ شه‌پۆله‌کان هه‌ره‌موو په‌نگ و نیگاری توویان تیدا دیاره‌ هه‌لموت... هه‌سته‌ وه‌ره‌ گیانه‌... پری هه‌موو ئه‌م دنیا‌یه‌ت ئاره‌زوو ده‌که‌م. ده‌ هه‌سته‌ وه‌ره‌ ئازیز!...

- ئیستی پیم ناکری هه‌نار، هه‌رنه‌ک ئیستی، به‌لکه‌ سه‌رتانسهری ئه‌م هه‌فته‌یه‌ش پیم ناکری. به‌لام روژی هه‌ینی هه‌فته‌ی داها‌توو، کاترمیر سی ئیواره‌ له‌ گوپه‌پانی چوارپییانی به‌ر سوپه‌رمارکه‌ته‌که‌ دا چاوه‌روانت ده‌بم... پیت چۆنه‌ هه‌نار؟ - زه‌مانیکی به‌س دوور و دریزه‌ هه‌لموت. گیانی توونیم توانای راوه‌ستانیکی وه‌ها دوور و دریزی نییه‌. تاقه‌تی هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌م نییه‌. پیم خۆشه‌ هه‌ر ئیستی هه‌ستی و بیی...

- هه‌نار! زور شت به‌ پیخۆش بوونی من و توو نایه‌ته‌ گه‌ر. ژین و ژیا‌نه‌که‌ی ئیمه‌ به‌ به‌رنامه‌ ده‌گه‌ری. هه‌فته‌ی تر، هه‌ر له‌و شوینیه‌ی که‌ پیم گوتی، چاوه‌روانت... ئیتر ئه‌م کاته‌ت خۆش!

- نا!.. نا!.. نا هه‌لموت ناتوانم زور راوه‌ستم. پیم خۆشه‌ هه‌ر ئیستی بیمه‌ لات... توو ناتوانی بیته‌ لام، من ده‌توانم بیم... باشه‌ هه‌لموت!

- من گوتم ئه‌م هه‌فته‌یه‌ ناتوانم هه‌نار. ئه‌م هه‌فته‌یه‌ سه‌رتانسهر گیراومه‌ته‌وه‌ و به‌رنامه‌م پره‌... ناتوانم... لای توو خۆش!

ئیتتر ده‌نگ برا. هه‌نار که‌وته‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ و بیده‌نگ و مات دانیشت. خۆی له‌ تایی ته‌رازوی خه‌یالدا هه‌لسه‌نگاند. هه‌ستی کرد زور بچووک بوته‌وه‌، هه‌ر هینده‌ بچووک، که‌ له‌ به‌ر چاوی خه‌یالدا راده‌ و ریزه‌یه‌کی بچووکتر له‌ خۆی، که‌س نه‌بوو. باوکی و یادی مامه‌ ئازاد و هه‌موو ئاواتی ئه‌وانیشی هه‌لسه‌نگاند. ئه‌وان به‌ ئاوات و هیوا و هومیده‌کانیا‌نه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌رز و به‌وه‌ج بوون، سه‌ریان له‌ گه‌ل قوبه‌ی شینی ئاسمان جووت و هاوبه‌ر بوو. له‌ شانی ئه‌واندا، بچووکتر له‌ خۆی که‌س نه‌بوو.

نووزه‌یه‌کی له‌رزۆکی به‌ده‌مدا هات و تاویک راما. له‌په‌یه‌ک به‌ژووره‌که هاواری کرد:.... نه‌خێر من مه‌ردی مه‌یدانی ئهم شه‌رگه‌یه‌ نیم و ناتوانم بيم. من له‌ نیوان ویستی دلی ئاره‌زوومه‌ندم و ئاواته‌ وه‌دی نه‌هاتووه‌کانی باوکه‌ گیانه‌که‌م و مامه‌ ئازادم دا وردیلانه‌یه‌کی له‌ راده‌ به‌ده‌ر کزۆل و بنییس و بچووکم. من هه‌لگری ئاواته‌کانی ئیوه‌ ناتوانم بيم... ئهم توانایه‌ ده‌شانی گیانی مندا نییه‌. منی کۆیله‌ی پێ له‌به‌ندی به‌ر ده‌رگای دلم و میشم پێ هه‌لنافریت... ئیتر من بو‌ ئهمه‌ ناشیم و هیچ حیسیبیکم له‌سه‌ر مه‌که‌ن... که‌س بو‌ی نییه‌ باری هیوا و هومیڤم له‌سه‌ر پشت بار بکات... من هه‌لگری باری خه‌مانی خۆم... ئه‌ی هاوار... وه‌ی له‌من!...

جوینی به‌خۆی دا. تووک و نه‌فرینی له‌خۆی کرد. به‌مه‌ش نه‌هه‌ندرا، چه‌ند جارانی به‌خۆی دادا و سه‌ر و سه‌کوتی له‌ دار و دیوار کوتا. چاوه‌کانی نوقاند و به‌سه‌ر ته‌رمی دلخوازه‌کانیدا شینی گێرا. ماوه‌یه‌ک به‌م چه‌شنه‌ی لی رابوری. چاوی هه‌لینا ، به‌لام نیگای چاوه‌کانی له‌ ناو چوار چپوه‌ی ده‌گای ژوور دا به‌ مۆله‌ق وه‌ستا.

باوه‌کی له‌ به‌ر ده‌رگا دا بینی که‌ وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی له‌ به‌رد داتاشارا، مه‌نگ و مات راپوه‌ستاوو. هه‌نار چاوی تیپری و بو‌ی هه‌ستا و بو‌ی چوو. له‌ به‌ر ده‌رگا، له‌ به‌رامبه‌ری دا راپوه‌ستا. چاوه‌کانی نوقاند و دوای تاویک دیسان سه‌یری به‌ر ده‌رگا‌که‌یی کرد. به‌لام به‌ر ده‌رگا‌که‌یان چۆل و مه‌نگ و بیده‌نگ بوو. هه‌ستیکی راکرت و گوئییه‌کی شل کرد. گوئی له‌ زایه‌له‌ی ده‌نگی باوکی بوو: ... هه‌ناره‌که‌م ، به‌هاره‌که‌م ، هه‌موو دنیا‌که‌م!... چپیه‌؟ چپته‌؟ بوچ وا په‌ریشانی؟... بوچ مه‌گه‌ر باوکه‌که‌ت مردوو ه‌ ئازیز گیان که‌ هۆی کزی و په‌ریشانییه‌کانتم پێ نالیی؟...

هه‌نار پیکه‌نی. له‌ژێر لیوانه‌وه‌ گوتی: ده‌ستم لی هه‌لگره‌ باوکه‌! به‌س بمکه‌ دره‌ختی چاکی پیرمردان و به‌س پریسکه‌ی نه‌زر و نیازه‌کانتانم پێوه‌ هه‌لواسن! من یه‌خسیر و که‌وتووێ شه‌شده‌ریکی ته‌نگ و تاریکم... من کۆیله‌یه‌کی به‌سته‌زوبان و وه‌یلانی بیابانی پر نه‌هامه‌تیم... کوا که‌ی من توانای هه‌لگرتنی ئهم باره‌ گرانه‌م هه‌یه‌؟ من خۆم پێ ناچێ به‌ریدا، من که‌وتوووم و چاو له‌ ده‌سی که‌سیکم که‌ ده‌ستم بگریت... کوا که‌ی من مه‌ردی مه‌یدانی ئهم گۆره‌پانه‌م... نه‌خێر نیم... به‌سکه‌ باوکه‌... ده‌ستم لی هه‌لگره‌!...

ده‌ستی برد و ته‌له‌فوننه‌که‌ی پر پیداکرته‌وه‌ و هه‌ر هه‌مان ژماره‌ی پێشووی گرته‌وه‌. پاش ئستیک، ده‌نگی هه‌لموت به‌ گوئییدا گه‌بیه‌شت:

- به‌لی!... هه‌لموتم !

- من هه‌نارم... هه‌لموت ده‌بی بمبووری دیسان کاتم گرتی... به‌لام هه‌لموت رۆژی هه‌ینی ناتوانم بيم... نایه‌م!... هه‌ر نایه‌م و ئیتر قه‌تم نابینی... قه‌ت!

- بوچی؟ چپیه‌؟... چ قه‌وماوه‌ هه‌نار؟... هه‌لو! هه‌لو!...

هه‌نار ته‌له‌فوننه‌که‌ی داناوه‌ و گورج هه‌ستا و له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وت. له‌ مال هاته‌ده‌ر و به‌بی ئامانج و بی سه‌ر و شوین، له‌م شه‌قام بو‌ ئه‌و شه‌قام چوو. له‌م کۆلان بو‌

ئەوى تر داكشا. ماوهى دوو كاتژمير به هموو تواناي پي و پهلانى پيكتوتەى كرد و بهريدا رويي؛ هينده خولايهوه كه ئيتير له پي كهوت و كاتيگ چاوى كردهوه و سهيريكي دهوور و پشتي كرد، خوئ له شوينيكداديت كه قهتي پي تي نه نابوو. له نزيكترين ويستگهئ پاس، به سهري پري خهيالوهوه خوئ هاويشته ناو پاس و بهرهو ناوهندي مهلبهندهكهئ خوئيان داگهرايهوه. كه گهيشتهوه مال، به پرتاو دهركاي مالى كردهوه و بو ژوور چوو. له ژووري خهوكهئ دا روو به ديوار راوهستا و چاوى به هموو تابلوكاني كهژ و بهندهئى شانشين و قهرهچ دامانى كوئستانى چلچمه و پيدەشتهكاني ژيروي داخشان و ورد سهيري كردن. دوول و دهره و گرد و ههوراز و ليژهكانيشي دانه بهرچاو. نيگاي چاوهكاني ماوهيهك له ناو تارما رونكهكانياندا هات و چوو. ئەوسا رووي لي وهرگيپانهوه و روو به پهنجهره، چاويكي له گوپهپاني بهرمالي خوئيان كرد. گوپهپان و شهقامهكان له حهشيمهت زاوهيان دههات. بهلاي خوئيهوه گوتى: ... باوكم چولگه پهسته! ئەم تهق تهق و ههلايرانهئ كه بوئ ههلواسيوم، تو خوداكهتان چييان تيديه كه ژووري خهوتنمياي پي برازيتهوه؟ ژووري خهوي من و ژووري خهوي (كهتهرينا) دهستهخوشكم بروانن كه چيهايان جياوازي تيديه! پيم شوورهييه ربي كهتهرينا به ژوورهئ خوئما بكهمهوه؛ ژووري خهوي ئەو، به ههمه چهشنه پوسترهئ خوئ رهنگي گوئاني بيژه نازهنينهكان رازاوهتهوه. تابلوي سهماگه و دانس و دهست لهملانى سهرخوشي تيديه، رهس و ويئنهئ ئەكتهره خوئ بهژن و بالاكان و سالاراني سينمايي ئيمروكهئ تيديه ههلواسراوه. بهلام ژووري خهوي من چي؟ ... كهتهرينا به تهمهئ سي مانگ له من ژيپراتره، بهلام ئەو هيچ ههفتهيهك بهبي چووني سهماگه و سينهما و مهكوي تاييهتي گهنج و لاوان نوئ ناكاتهوه. چهند شهويكيش بهلاي ئەم و ئەويكهوه سهردهكاتهوه. منيش لهنيواني مال و مهدرهسهدا، ههروهك جوئا خهريكي بهن رايهل كردن و هاتن و چوونم. ئەو روژه ههلموت پي گوتم كه باوكي تو كوئنهپهسته ، بهلام من به توندى به دهئى دا هاتمهوه و ليئى دهههلبووم. هئستايئ ههركهس ئەم وتهيه به دهئما بيئيئ، به توندى دهمكوتى دهكهم و به كيواني دا دهبهم. باوكم لهم نازاره دزيوه بهدووره. بهلام ئەويش ههروهك ههزاراني تري وهكي خوئ، پهروهرده كراوي دنياي بچووكه و، دنياي بچووكيش مروئ دل و دهروون بچووك گوش دهكا. بهلام من چيم؟! ... من بيدينيكي له هموو دين و ئايينان بهدهرم، من پرديكي ههلبهستراوي نيوان روژههلات و روژئاوام. شان و پيلم له بهري روژههلاتهوه باريكي قورس و گراني لهسهره، لهلاي روژئاواشهوه ههتا بلي سووكم و سووكبار. لهولا باوكم و ئاواته بهجيماوهكاني مامه نازادم بانگم دهكهن. لهم لايهشهوه ... نهخير! ... من ئەولام پي باشتر و بهخيرتره ... من هوميدي دلشكاويكي تاك و تهنيام ، باوكم ههرچي ههيه و ههروچونيكي كه ههيه، ئەگه پهروهرده كراوي دنيايهكي بچووكه و ئەگه رباري قورسي نياز و ئاواتهكانيم لي بار دهكات، من دهئ كيشم و

خۆمى بە قوربان دەكەم. ھەرچى بى، ئەو پراستە، فىلەباز و درۆزن و باخەل پەرست نىيە. خۆفروۆش و دارەدەسى دەستى ئەم و ئەويكيش نەبوە و نابى... يەكپەنگ و يەك پروپىيەكى تەواو عەيارە و لە دەنگى تەرزە زولال و پروونتەر. بەبەت بېژ و قسەخۆش و ئىشكەرن و خۆشخوان و ماستاوساردكەرەوھى ھىچ دىوھخان و بارەگايەكيش نىيە... نەخىر! من ھەزاران مەيل و تاسەى لاوینی و سەدان ئارەزووى دلم لە رپى تۆ دا دەگوژم باوھ گيانەكەم!... ئىتر ناھىلم كرمى ئارەزوو بمبزوینی و گەراى ھەلخلىسكانم لە مېشك دا بكاتەوھ. لەمەو دوا ھىچ بەچكە شەيتانىك بوى نىيە دەستى دلم بگريت و بەرەو ھەلدیر و ھەلداشتنم بەریت... بەلام ئاخ و سەد خۆزگە و ھەزار بریا ئەم ئارەزووھ، ئەم مەیلە گلآوھ لە دەروونی ئادەمیزاد دا نەبوايە! دەترسم تۆبەم بشكىنی و دەستم لى ھەلنەگريت... ئەگەر ھەر ئەمسال دەستم لى ھەلگريت و ماوھ و مەوداى ئەمەم پى بدات كە سالى خويندەم بە ئاخىر بگەيەنم، بەسمە. ئەمسال ئاخىر سالى خويندەى ناوھندىمە و ھاوینی دواتر خۆم بۆ چۆونی زانكو ئامادە دەكەم. ئەگەر بە باوكم بى، لە ھەمان كات دا كە دەبى بىم بە دوكتۆرىكى لىھاتوو شارهزای دەرد و ئازارى ژنان، دەبى مامۆستايەكى كارامەش بىم بۆ فيرگەكەن، ئورتوپېد و شكستەبەندىكى باشىش بىم بۆ شەل و پاشكستەكانى مەيدانى شەرى شوړشى كوردستان، پىتۆلىكى زاناش بىم بۆ پەرورەدە كردنى مندالانى وەپاشكەوتوو زگماگ؛ بە كورتى ھەموو شتىك بىم بۆ وەدبھاتنى ئاواتە بەرز و بەرپزەكانى ئەو. بەلام لە پۆلەكەى ئىمەدا جگە لە (سوزان) ھەرچە و (ماريا) دزىو و يەك دوو كورى لەخۆبايى، كەسى دى خۆ لە قەرەى زانكو نادەن. زۆركەس زانكويان پى ھەوايە و پاش كۆتايى خويندەن روو دەكەنە بازارى كار و خۆيان بە كاريكەوھ ھەلداوھسن و دەگەلى دەروون. بەلام من خۆم باش دەزانم كە ئىمە ھى ئەم ولاتە نىن و ئەگەر سەت سالى تر لىرە بژىن، ھەر لاوھكىن و ھەر پەنابەين. بازار و بازاروانىش دگەل وىستى من يەك ناگريتەوھ و بۆ من نابىت. لە بواری خويندەنىشدا ئەگەرچى دلم گەرمە، بەلام ماوھىكە ئەم ئازارە دزىوھ تووشم ھاتووھ و دلەكەمى لە دەرووندا سارد كردۆتەوھ... ئاى ھەلموتى لەعنەتى!... وەللاھى رۆژى ھەينى بوى دەچم و ھەرچى بە دەم دا بىت، پى دەلیم و يەكيشى لىناشارمەوھ!...

رۆژى ھەينى داھات. ھىشتا سى چارەگە سەعاتى مابوو كە سى پاش نىوھرۆ دابى، ھەنار ھەر لەو شوپنەى كە ھەلموت بوى دەسنیشان كردبوو، لە گۆرەپانەكەى بەر سوپەرماركەتەكەدا، چاوەروانى ھاتنى يار، بى سەبرانە دەھات و دەچوو. رىك سەرى سى پاش نىوھرۆ، ھەلموتىش ھات. ھەنار بە پىشوازيەوھ چوو. دەستى يەكترىيان گوشى و ھەر وەك گيانى شىرىن دە باوھشى يەكتر خزىن. ھەلموت بە پىكەنىنەوھ گوتى:

– ... دەمزانى دى ھەنار.

- چۆنت زانى و به چى زانيت ديم حياتم ؟

- من ئيوه باش ناسيوه و ده زانم چۆن و ...

- چۆنين هه لموت ؟ ... ئيمه چيمانه !

- ئيوه پوژه لاتى به دايم نائارامن و كه متر له سهر يهك نه زم و ههوا ده ژين . ههر ده لى زه رىايه كى پان و به رينن ئيوه ، كه به ريكتان به كوستانىكى به رزى ساردى پى به فروهه لكابيت و ، جيرانى ئهوبه رتان بيبان و ده شتستانىكى گهرمى ئاگراوى بيت ... ئه و زه رىايه له نيوانى دوو ته وزمى به هيزى سارد و گهرمدا هه ميشه نائارامه . پوژ نيبه به تونده باى ئه و دوو ته وزمه دژبه يه كه نه شله قيت و نه كه ويته بهر شه پو لان ... به لى هه نار ئيوه ئه و زه رىايه ن و شه پوله كانتان توندى و تووره بيه كانتانه . به لام توندى و تووره بيه كانتان كورت و كه م ته مه نن ، ره گدار و ريشه دار و قول نين . پياو نابى لىيان بترسى ، هه ربويه ش زانيم دى هه ناره جوانه كه م !

هه لموت په نجه كانى هه نارى گرته ناوده ست و ديسان بو لاي خوى كيشا . هه نار هاسان و له بار ، وهك په ره پووشيك به ره و سنگى هه لموت خزى و كه وته ناو كه مه ندى باسك و هه مي زى ئه و ، ئه و يش به خويه وه گوشى و ئه مجاره به جوته يه كترىان هه لمزى . هه لموت ده ستى خسته سه ر شانى هه نار و ده گهل خويدا بردى . له مه يخانه كه دا هه رچى تيدا بو ، هه ر هه مووى كيژان و كورانى هاوته مه نى هه نار و هه لموت بوون . هه مووى ده س له مل و لىك هالاوى يه كتر و ، گيژ و ويژى ته زووى مهى بوون . كه س پيناسه و قه باله ي كه سى نه ده خوينده وه و هه ر جووته ي سه قالى به زم و گه مه و راز و نيازىك بوون . يه كه م پياله ي شه رابى (بو ردو) فه ره نسى ، ده مارى ميشكى هه ناريشى گهرم دا هينا ؛ هه موو ده ماره كانى ميروله يان كرد و چيژيكى له بران نه ها توويان پى برا . هه ستى به تونىايه تى كرد و تونىايه تى هيرشى بو هينا . به خواستى خوى پياله يه كى ترى بو تيكرا ، ئه و يشى پيدا كرد . هيشتا سى چاره گه سه عات له ديداره كه يان تى نه په رى بو ، كه شه رابى بو ردو فه ره نسى كارى خوى كرد . ئه و هه ناره ژيره ي ده مى دى نه ما ؛ سه رخوشيكى مه ستى بيقرار بوو كه تاى خوى له مه يخانى دا ده ست نه ده كه وت . يه كده م ئارامى نه بوو . ده ست و باسكى راده تله كاند ، سه رى به راست و چه پ و هه ر چوار كه نارانى دا ده گيپرا . تريقه ي قاقاي سه رخوشانه ي جار ده گهل جارى ، ئه وه نده به رز هه لده كشا كه ده نگى زه نا زه ناى نيو مه يخانه كه ي وه ژير خوى ده دا . ئه وه نده مه ست و بى ئارام بوو ، ته نانته سه رخوشانى له خو بيخه به ريشى ده هينا يه سه ر هه واى پيكه نين . هه لموت ژيربالي گرت و له مه يخانه ي برده ده ر . له ترؤمبىلى هه لموتيش دا يه كده م سه روت و ئارامى نه بوو . خوى باده دا و ده گهل هه ر خو بادان و خو راتله كاندن يكيش دا ، ده ستى به نيو خه رمانى قزى خوى و هه لموت دا ده كيشا و لىكى ده دان و ده ي شيواندن . مى هه لموتى ده گرت و بو لاي خوى راده كيشا

، دهستی دهخسته سهر سوکانی ترومبیله‌که‌ی و فه‌رمانی راوه‌ستانی پئی ده‌دا. به‌لام هه‌لموت به‌وریایی و زۆر خوین سارد و له‌سه‌رخۆ، ماشینی به‌ره‌و مال ده‌ئاژواند و به‌ره‌و مال ده‌چوون.

که‌گه‌یشتنه‌وه مال، تینی شه‌راب ده‌هه‌موو ده‌ماره‌کانی هه‌نار گه‌را‌بوو. مه‌یل و ئاره‌زوو به‌چه‌شنی شیله‌یه‌کی خه‌ستی ماجوومی تی‌که‌لی خوینی ببوو و خوینی ده‌کولی. به‌ند به‌ندی ئەندامی له‌شی هاواری شل کردنه‌وه و دامرکاندن هه‌رای خوینیان ده‌کرد. هه‌ر له‌ته‌وقی سه‌ره‌وه هه‌تا ژیر پئی، هه‌وه‌سی دامالین و رامالینیکی بی به‌زه‌بیانه‌ی پیدا ده‌گه‌را. هه‌ز و خو‌زیای لی‌ک هالانیکی له‌دل‌دا بوو، به‌چه‌شنی لی‌که‌هالانی تولى گولی لا‌ولاو. ئاره‌زووی گه‌وزین و خزینیکی ده‌کرد، وه‌ک ئاشقه‌مار و ماشقه‌ماری چۆل و به‌نده‌نان.

بو‌شکاندن تاسه‌ی ده‌رون، هه‌نار شه‌و له‌مالی هه‌لموت دا‌پۆژی کرده‌وه و بو‌یه‌کم‌جار گویی گرت‌ه‌ ده‌نگی ویستی دل و جوابی ئاره‌زووی خوینی دایه‌وه. ئەو شه‌وه بو‌هه‌نار، سه‌ره‌تا و ده‌سپیکیکی هه‌ر هینده‌ شیرین و به‌تام بوو، که‌گه‌لی شه‌مه شه‌وه‌کانی دواییش، هه‌ر جار به‌بیانووی سه‌ردان و مانه‌وه له‌مالی که‌ته‌رینا، نینا، فه‌رۆنیکا، سو‌فیا، بیانکا، و... له‌ده‌ره‌وه ده‌مایه‌وه و شه‌و له‌مالی هه‌لموت دا‌پرای ده‌بوارد.

له‌ماله‌که‌ی خویندا هیچ شتی‌ک نه‌گۆرا بوو. باوک هه‌ر ئەو باوکه‌نهرم و میه‌ره‌بان‌ه‌ی جاری جارن بوو. هه‌ناریش به‌چاوی باوک، هه‌ر ئەو هیواو هومی‌ده‌که‌ی پئشین بوو. هه‌روه‌ک جارن پئی ده‌نازی و پئی له‌ئاوی شه‌و خاوی‌نتر بوو. هه‌روه‌ک یه‌که‌م پۆژی هاتن و نیشته‌جی بوونیان له‌ده‌ه‌وه‌ی ولات، به‌چاوی هیوا و هومی‌د و ئاواته‌وه سه‌یری دا‌هاتووی پوون و پوناکی ده‌کرا. بگه‌ر به‌خۆ دا‌هاتن و خۆ پازاندنه‌وه‌که‌ی و له‌به‌رامبه‌ر ئاوی‌نه‌ راوه‌ستانه‌که‌ی ئەم دوایانه‌یشی، که‌به‌سه‌عات و دوو سه‌عات کاتی ده‌گرت، هیچ غه‌وریکی نه‌خسته‌ناو دلی باوکه‌وه. ج‌ل‌ک ک‌رین و خارا و دارا پۆشینه‌که‌یشی که‌له‌را‌ده‌به‌ده‌ر تی‌په‌ری‌بوو، به‌حیسابی تۆفانی ته‌مه‌ن و هه‌ره‌ت و جه‌نگه‌ی به‌هاری لاوی دان‌درا و له‌گول کالتر هیچی پئی نه‌گوترا. تروسکه‌ی ورده‌خه‌زیمی زیوین و به‌فرینی ده‌روانده‌وری شلکه‌ی گوی‌چکه‌کانیشی به‌چاوی سهر‌بینرا و چی پئی نه‌گوترا. به‌لام هه‌رکه‌خه‌زیمی تروسکه‌داری لاپه‌ره‌ی ناسکی لوته‌قیته‌ سه‌ربه‌ژووره‌که‌ی که‌وته به‌ر نیگای باوک، ته‌میک به‌ری دلی فه‌خره‌ی گرت و هاواری هه‌رایه‌کی شاراوه‌ی به‌ده‌رووندا گه‌را.

ئیت‌ره‌نار ئەو هه‌ناره‌ی جاری جارن نه‌ما‌بوو. هۆش و گو‌شی خویندن و وازی خویندن‌ه‌وه‌ی به‌با‌د‌بوو. دو‌جارانی‌ش له‌مه‌دره‌سه‌وه‌ رایان ئەسپارد که‌باوک سه‌ریک له‌فیرگه‌هه‌لبینیته‌وه و سه‌باره‌ت به‌کزیوون و نشوستی به‌ره‌مه‌ی خویندن‌ی که‌نیشکه‌که‌ی وه‌لام‌ده‌ری پرسیاره‌کانیان بی‌ت. به‌لام هه‌ر دوو جاره‌کان، هه‌نار له‌زمانی باوکییه‌وه و به‌شیوه‌ی ده‌سه‌خه‌تی ئەو، گیر و گرتی ژیان و

زۆربوونی ئیش و کاری کردبوویە بیانووی نەچوون و، داوای لیبوردنیشی لی کردبوون.

دەمە دەمی ئیوارەییەکی پۆژی ھەینی بوو. فەخرە لە پاسی سرویسی کریکارانی شیفیتی دوو دا بەرەو کارگە دەچۆو. ناو پاسەکە قەرەبالغ و پڕ ھەرا و پڕمە و پیکەنین بوو. ھەر دوو کەسیک پیکەو و لە بابەتکەو دەدوان و ھەرایان بوو. ھەر تەنی فەخرە بوو لەپی دەستی نابوویە ژیر چەناگەیی و لە پەنجەرەیی پاسەکەو سەیری ھاتوچۆی ھەشامەتی ناوشەقامەکانی دەکرد. خۆی لەناو پاسەکە دا، بەلام بیری رابوردووی بە چەشنی قانگەلاشی دەم رەشەبا فراندبووی و لیڕە و لەوێی کوردستان دا ھەلی دەسووراند. بیری سەردەمی لاوی، ناسینی شوپشی نەتەوہییەکی ھەژاری بیہش، دیتن و ناسینی ئازاد، سەفەری شەوانە بو ئەو دیوی سنوور، ھینانی پێشمەرگەیی بریندار و بردنی پارە و چەک و فیشەک و دەرمان بو ئەو دیو، ئەقینداری و دلدارییەکانی خۆی و سۆییە، کارەساتی دلتەزینی لە دەستدانی سۆییە، زینی ئەمڕۆکەیان و نادیاریی سبەیی داھاتوویان، ھەموویان یەکجی دەگەلی دەدوان. ئەویش دەیگوت... چ زینیک و چ ژیانیک؟... بومەتە چەرخ و تایەری ترۆمبیلیکی چەپرەکی ھەلۆشاو. لیڕە و لەوئ ھەلم دەسورپینن، خویشم نازانم چۆن ھەلدەسورپیم و بوچی ھەلدەسورپیم و کئ ھەلم دەسورپینیت. لەشم دەیشی و گیانیشم ناسازە. دار و دیواری ئەم ولاتە بۆم نامۆن. کۆمەلگاکەیشیان دەگەل دل و دەگەل ھەست و دەگەل ھەناسەم یەک ناگرنەوہ... ئەولا چ خوش بوو! ... ھەژارییەکەیی، ماندووبوونەکەیی، شەر و کیشە و مردنەکەیشی ھەر خوش بوو. ھیچیشت نەبوایە و بە ھەژاریش شەوت بە رۆژگەیاندا، بەس نەبوو ھاودەنگ و ھاودلیکی روو راست و بی وردە شووشەت شک دەبرد کە بەکاتی پەژارەو دلتەنگی پەنای بو بەری!.. لیڕە، لە دەرەوہو لە غوربەت دا خۆمالییەکانیشمان تیکچوون و لەبن و بناخەوہ گۆراون... خۆزگە و سەد بریا ھەنار کور بوایە! چەند خوش بوو ھەنار کور بوویایە و بە کەرەمەت و جوانمیرییەکەیی خۆییم بسپاردایە و خۆم لەم سەگ بە ھەسارە رزگار کردایە... بەلام ئافرەت بو دەست لی بەردان و جئ ھیشتن نابئ. دەستی لی بەردەیی و چاوی لی خافل بکەیت، کار تەواوہ. ئافرەت کەسایەتی و ھەبای کۆمەلگایە؛ کۆمەلگاش ھەر بەو ھەیا و کەرەمەتەوہ خوشە. ھەر کۆمەلگایەکی ئەوی تیدا نەبیت، شیرنایی نامینیت و نای ھینئ دلی پی بدەیت... خۆزگە کور بوویایەیی ھەنار... کور بوویایەیی بو خوشت باشتر بوو... بەلام دەستی شکاوم کچۆلەیی و ناتوانم دەستت لی بەردەم. نابئ چاوت لی خافل بکەم و... لەپەر، فەخرە خۆ دواندەکەیی لە دەم داکەوت و ھەرچی زنجیرەیی بیری لە ناو کەللەیی بوو، چەشنی شووشە تیک شکان و تەلەزمە تیزەکەیان ھەلگەرەنەوہ و دە میشکی ھەلچەقین. پاسەکە بەتوندی چوار رپییانی بری و کەوتە سەر شەرپگە و خیراتر بەرەو کارگە تینی پيدا. فەخرە ھەتا ئەو جییە شان و مل و کەمەر رپی پی

دهدا، بهره و دواوه وهرسووراپيهوه و سهيري شهقامي پاش سهري كرد. كهلهه هاته ته مئ. خوئين بهري چاوي گرت. كين و قهلسي و توورپه يي وهك ليشاوي ئاسني تواوه وه له گركاني دهرووني ههلقولين و ده ماري دهرووني له شيان سوتاند. خواي پئ نه ما و ئيماني خزي. ويستي به هه موو تواناي دهنگه وه به سه ر شوڤيري پاسه كه دا بشريخييت و فه رماني راگرتن و راوه ستاني پئ بدات، به لام هه رچي وشه ي زماني ئالمانى بوو، بو كورته ده ميگ له مي شكيدا وشكاويان هات و هيچي پئ نه ما. به ئه پهرى هه ناسه سواري و شله ژاوييه وه له دلدا هاواري كرد: ... نامينم ... دمرم ... به خواي ده مرم و نامينم! ... خوا نه كا ئه مه ي به چاوي سه ر ديتم، راست بي! خوا بكا هه له م ديتبيت ... نه خير ئه و نه بوو. ئه و لي ره و له م شه قامه دووره چ ئيش و كه ريكي هه يه كه تييدا بخوليته وه، ئه و يش ده ست له مل كورپيزگه يه ك دا !! ... نه خير ئه مه قه ت روو نادا. ئاكارى ئه وتو له هه ناره كه ي من به دووره. نه خير ئه و نه بوو، چونكه ئه و ئيمروكه قه راري داناوه و به لي نه له خويندنگه وه يه ك راست بچيته وه مال و شه و ده گه ل دوو ده سته خوشكه كاني له مالى خو مان دا بخه ون. خو م پيم گوت كه ئه وان به زمي خو يان نه شيويين و به خه يالى راحت له مالدا پئ رابكيشن. به لي هه ر ئه وده م كه هه نار له مال به ره و فيرگه ده چوو، پيم گوت هه نار گيان من نايمه وه مال و هه ر له خه وگه ي كارگه دا ده خه وم ... پيم خو ش نه بوو هه ر ئه و ميواني مالى دو ست و براده راني بيت ... ئاخ ر ئه و يش مال و حالكي هه يه و بو ي هه يه ميوانگر و ميواندار بي ... ئيمه يش ده توانين وهك هه موو كه س خانه خوئ بين وميوان له مالمان دا سه ر بكه نه وه ... نه خير ئه و نه بوو ... سه بر بكه ... با بزائم! ... ئه ري ئيمرو هه نار چي كرده بهر؟! ... به لي! كراسي كه وه يي و ته نووره ي ره ش و ... هه ي هاوار به خوداي خو ي بوو ... هه ر خودي خو ي بوو كه ده سته ملاني هه تيوكه كه ده رو يي ... به لي هه نار بوو. نه خير چاوي من هه له نابيين. سو مای چاوه كانم هه روه كي پيشوون. هيستايش له دووره وه ده رزي به تفهنگ هه لده گرمه وه. چاوه كانم هه له نابيين. لي بگه ري با بگه مه وه كارگه، به ته له يفونيگ موو له ماست ده رده كي شم ... هه ي هاوار و هه ي داد! ئه ري ئه گه ر هه ناره كه م به م ده رده دا كه وتبي، من چي بي كرده وه م و چي له گه لدا بكه م؟ چي پئ بلیم و چونی بينمه وه سه رري؟! ...

پاسه كه گه يشته وه گو ره پاني بهر كارگه و كريكاره كاني هه ل رشت. فه خره ش ده گه ل پولي هاو كاره كاني له پاس دابه زي، به لام به نابه دلي دابه زي. دلي له ئيش و كار سارد ببوه و پيي خو ش بوو هه تا موويه ك له و ماسته ده رنه كي شييت، ده ست له ره ش و سپي نه دات. به لام به ناچاري و به تو بزي ره گه ل كريكاره كان كه وت و بو گو رپيني جلک، به ره و هو ده ي تايبه تي جلک گو رپين چوو. هيستا به ته واوي جلکي كاري نه كرده بوويه بهر، كه هاژه و فيكه ي سيگنالي ده سپي كرندي كاري شيفي دوو رايه لي خه يالي ئالوزيان پساند. به پله پروژه جلکه كاني كرده بهر و سو كاني مه كينه ي كاري له ده ست هاو كاره كه ي وه رگرت و ده زگا كه يي خسته كار. هه ر وهك

هه‌میشه کوتکی ئەله‌کتريکی جو له‌یه‌کی تیکه‌وت و باریکه‌ تیزه ئاسن به ژیر کوتکی مه‌کینه دا خزین و کهوتنه سهر ده‌زگا و پان بوونه‌وه و پاچانه‌وه و فۆرمیان وه‌رگرت و رۆیشتن .

ههر له‌یه‌که‌مین رۆژی ده‌ست به‌کاربوون له‌م کارگه‌یه‌دا، فه‌خره و پۆلیک کریکاری تازه وه‌رگیراو، له‌ کورسیکی یه‌ک هه‌فته‌ییدا شیوه‌ی کاریکردن و چۆنیه‌تی چاوه‌دیاری له‌ ئەجزای مه‌کینه‌کانیان پێ گوترا . هه‌روه‌ها له‌ بابته‌ی ئەگه‌ری تیک ئالقای ده‌ست و په‌نجه‌ی کریکاری که‌مه‌ترخه‌م له‌ ژیر کوتک و ده‌زگاش دا گه‌لیک ئامۆزگارییان پێدرا . به‌رپۆه‌به‌ری مه‌کینه‌ قورسه‌کانیش له‌ نۆره وکاتی خۆیاندا به‌ کریکاری ژیر ده‌ستی خۆیان راگه‌یاندا که‌ بو به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی کارگه‌ دوو شت زۆر گرینگن ؛ له‌پله‌ی یه‌که‌مدا ساغ و سلامه‌ت راگرتنی مه‌کینه‌ گرانابه‌کان و له‌ پله‌ی دووهم دا ده‌ست و پهل و ئەندامه‌کانی خودی کریکاره . که‌ واته‌ له‌ کاتی وه‌رگرتنی سوکانی مه‌کینه و ده‌ست به‌کاربوونی هه‌ر کریکاریک، ئەرکی سه‌ره‌کیی کریکار ئەمه‌یه‌ که‌ مێشک و ده‌ست و چاوی کریکار ده‌گه‌ل میکانیزمی مه‌کینه‌کان له‌ یه‌ک خال دا یه‌کتر بگرنه‌وه و هه‌رگیز له‌ کاتی کار دا بیر و خه‌یالیان به‌ره‌و دنیای ده‌ره‌وه‌ی مه‌کینه‌کان تووشی هه‌لاتن و هاشه‌و پاشه‌ نه‌بیته‌ ؛ چونکه‌ چاوتروکانیک که‌مه‌ترخه‌می، ده‌توانی ئەگه‌ری خه‌ساریکی مه‌زن بو فابریک و بو کریکار پیک بیینیته‌ .

فه‌خره هه‌موو ئەو ئینفورماسیون و ئامۆزگاریانه‌ی که‌ ده‌رباره‌ی ده‌زگاگان و هه‌روه‌رها سه‌رجه‌م ئەگه‌ری خه‌ته‌ری له‌تو په‌ت بوونی ده‌ست و په‌نجه‌ی کریکار له‌ ژیر کوتک و ده‌زگا دا گوترا‌بوو، وه‌ک شیعر له‌به‌ری بوو . به‌لام ئەوه‌یکه‌ له‌و ده‌مه‌ دا فه‌خره ده‌ربه‌ستی نه‌بوو، سود و زیان و خه‌سار و سلامه‌تی بوو . له‌و ده‌مه‌ دا هه‌رچی ده‌رد و خه‌م و په‌ژاره‌ی کۆن و نوێ بوون ، یه‌کجی و به‌ لێشاو به‌سه‌ری دا رژا بوون . خه‌میکی قورس به‌ری پوانین و لیکدانه‌وه‌ی گرتبوو . یه‌ک دوو جارن به‌ دلی داها‌ت ده‌ست له‌کار هه‌لبگرئ و بو سه‌رو گوئ ئاودانیکیش بیته‌ ، سه‌ریک له‌مال هه‌لبیینیته‌وه‌ و خۆی له‌م قه‌رقه‌شه‌ رزگار بکات . به‌لام هه‌رکه‌ بیری لی ده‌کرده‌وه‌ و رۆخساری ساده‌ و بیگونا‌هی هه‌ناری ده‌هاته‌وه‌ به‌رچاو، له‌ وسوه‌سه‌ی هه‌لاتن و جی هیشتنی کار سارد ده‌بووه‌وه‌ . جووتی چاوانی ده‌گه‌ل هاتن و هیرش هیپانی باریکه ئاسن هه‌لس و کهوتی ده‌کرد . هه‌تا باریکه ئاسن، به‌ پۆل به‌ره‌و کانالی ته‌نگ و باریکی پشتی کوتک و ده‌زگای ئەله‌کتريکی سه‌ف و سه‌ره‌یان ده‌شیواند، فه‌خره به‌ مه‌قاشی ده‌سک دیژی ده‌ستی، سه‌ره‌ی شیواوی ریک ده‌کرده‌وه‌ و کاناله‌که‌ی له‌ گیران و وه‌ستان ده‌پاراست . به‌لام ده‌گه‌ل ئەمه‌ش، به‌شیک له‌ هۆش و زه‌ین و هه‌ست و هه‌ناسه‌ی ده‌رگیری بیر و خه‌یالاتیک بوو که‌ ته‌نانه‌ت چاوتروکانیکیش ده‌ستی له‌ به‌رۆکی هه‌ل نه‌ده‌گرت . له‌ ده‌روون دا مه‌یدانه‌ شه‌ریکی به‌رین و ئالۆزی بو خۆی کربۆوه . ته‌نانه‌ت به‌خۆی گوت : ... من خۆم داوه‌ته‌ ده‌سی مۆته‌که‌ و کابوسیکی

گه لیک گران و خه ریکم ئه هوه نی هه ناریشی پی ده تارینم... چون ده کری سهر زده و کوتوپر بچمه وه مال و به زمی هه نار و برادر و دهسته خوشکه کانی بشیوینم؟ ئه ی ئه ودم چون له رووم هه لبت چاوی له بهر هه لینم و به چ زمانیک وه لامدهری پرسیاره کانی بم؟!... هه نار پی ده شکیته وه و ئیتر بو هه تا هه تایه میوان له گهل خویدا ناهینیته وه مال... نه خیر لیگه ری با ده گهل دسته خوشکه کانی شه ویک به سه ربهستی بهریته سهر. له گشت به زم و هه را و فه رته نه ی ئه م ولاته دا، که هه مووی هه رزان و به لاش ده ست ده کهن و، هه موو گهنج و لایکی تازه پیگه یشتووی ئه م ولاتانه سه ریان پیوه ناوه، هه نار هه ر ئه وه نده ی هه یه. ده سا لیگه ری با ئه م تو زکاله هه نگه شی له ده مدا تال نه بی!... واز بینه و میشکی خوتی پی کرمول مه که. تو له هیچی نه بوو، بوچ ریویت به خه یال لی بوته کوخا؟!... هه نار ده گهل دهسته خوشکه کانی هه ر ئیستی له مال دانیشتون و دهنگی تریقه ی قاقای پیگه نینیان به ژوور و دیوه کان دا ده گه ری. ئاخه هه ناریش په روه ردی ئه م ولاته سه ربه ست و ئازاده یه و ناکری هه میسه له به ند و قه فه س دابیت!... نه خیر ئه ویش ئه مه نده ی پیویسته و ده بی ری پی به یته ...

به دم کاره وه هه ر خوی دواند و به رده وام له شه ر و ئاشتبوونه وه دابوو. ئاگای له ده ورو بهر و له هاتن و چوون و ته نانته له تیپه رپوونی کات و زه مانیش نه مابوو. ده گهل زرمه ی کوتکی گرانی ئه له کتریکی و کوتانه وه ی باریکه ئاسن و تیپه ر بوونیان، مه لی خه یالی له م لک بو ئه و لک ده فپی و به رز تی هه لده چوو و نزم ده نیشته وه. دوو سه عات پیچوو، له پر سیگنالی پشوودانی گشتی، هوشی هیناوه جی. کریکاره کان بو قاوه خواردنه وه و جگه ره کیشان و پشوو تازه کردنه وه، دوگمه ی ستوپی مه کینه کانیان لی دا دهنگی وژه و هازه خه وته وه.

کریکاره کان خیرا جانتا کانیان کرده وه و خوارده مانی و ته رموسی قاوه یان ده رهینا و ده ستیان پیکرد. به لام فه خره ی گیروده ی جه نجالی جوراوجوری ده روون، وازی له م به زمانه هینا و راسته و راست ری ژوروچکه ی ته له فونی گرت بهر و ژماره ی مالی گرت. چه ند چرکه یه ک گوپی پیوه نا، که س نه بوو ولامی پی بداته وه. دایناوه و سه ر له نوئ ژماره که ی گرت وه و گوپی به زهنگی ته له فوونی بیده نگه وه نا و راوه ستا. ماوه ی چاره که سه عاتیک به م چه شنه ی لی رابوری و هه روا هیوادارانه و له سه ر پی چاوه پروان مایه وه و گوپی لی هه لنه گرت. له راوه ستانی په یشانهالی دا ههستی کرد ژانیکی سهیر به سیبه نده ی پشتی دا دیت و به ره وخوار ده چیت. ژان و ئازار له قولایی ئیسقانه که نی ران و قاچی دا به ره و ژیر ده چوو. به ناچاری و به نوره، قورسای له ش و لاری له م قاچ هه لگرت و خستیه سه ر ئه مه ی تریان، به لام ته زوی ژان وه ک سه ره ده رزی به ناخی لولاکی نیو رانی دا گوزه ری ده کرد و سه ره وتی نه بوو. خوی ده یزانی که ئه م ژانه، ژانی کون نیبه و ده ردیکی ته واو تازه یه؛ ژانیکه له

قورسایى کار و له خه مى دوور ولاتى و له ستریس و نیگه رانیى له راده به دهر پیى
براو.

به ره به ره دیسان تو مى در دؤنگى و شک و گومانى ناحه ز له میشكى دا چه که ره بیان
دهر که وه ته وه و به نه و په پرى تور په ییه وه دیسان پرى به ده سكى ته له یفونه که داگرت و
ژماره ی مالى گرت وه. زور راوه ستا، به لام هیچ دهنگیک له و به ره وه نه بوو که ئاویک
به ئاگرى تور په ییه که ی دا بکات. سه پریكى سه عاته که یی کرد و گوتى : پینج خوله کم
ماوه ده ست به کار بکه مه وه. هیچ قه یدى نیه، نه مهش ده بهر راوه ستان و ته له یفونى
بى که لک ده مرینم... نه گهر دهنگ و جوابیک وهر نه گرمه وه، نه هوا لیم سوور و یه قین
ده بیئت که هه رچى ئیواره به چاوه کانم بینومه، سه ره به سه رى راست و دروست بووه.
دیسان گوى به زهنگه وه راوه ستا. ماوه یه که هه ناسه ی له سنگدا راگرت و په ریشانتر
له هه میشه، به بى ده سکه وت مایه وه. له پر ده ستى هه لگرت و له ژور وچکه که هاته
دهر. تاویک له دهر راوه ستا و چه ند هه نگاویکیش هات و چوو. هه ستى کرد توانای
بیر کردنه وه ی ته واو جه مام بووه و هیچ ریچاره یه که له بهر دمی دا نه ماوه ته وه.
له پر که وه ته وه خو و له جیاتی چوونى ژوورى کار، یه کراست پوی کرده ژوورى
به یوه به رى کارگه و پیى گوت که ناسازه و توانایى له سه ر پی مانه وه ی نییه. له
کارگه هاته دهر و هه ر له نزیک گوړه پانه که ی بهر کارگه دا سواری تاکسى بوو و
به ره و مه لبه نده که ی خو یان که وه رى. ریک کاتر میرى ده ی شه و بوو که گه یشته وه
به ر گوړه پانه که ی بهر مالى خو یان. له تاکسى دابه زى و به ره و مال بووه. چاویكى
به دهر و بهر دا خشانند و له مال نزیک بووه. له مال که یاندا هیچ پوونا کاییه که
بنویئیت ژووره کان ئاوه دانن، له په نجه ره کانه وه نه ده بیندرا. هیدى دهر گای کرده وه
و هه ستيكى راگرت. سربوه له هیچ لایه که وه نه ده هات. به ئارامى وه سه ر که وت و
به ژووره کاند ا گه را. مال که ی چلون جى هیشتبوو، ده ست لى نه دراو، مووى لى لار
نه ببووه. دیار بوو هه نار و میوانه کانى دهر گایان له مال نه قه له شیبووه و
نه هاتبوونه وه مال. خیرا له مال دهر په رى و هه ر به چه شنى شیت و هاران به
شه قامه کاند ا رپی گرت بهر. هه تا شه که ت بوو، به پیان پویى؛ نه وده م که ده هات
له پی بکه ویت، سواری تاکسى بوو و به دوو جار و سى جارن به و شوینانه دا
گوزه رى کرد که قه ره بالغ بوون و جیى گه مه ی کوپ و کچه شه و گه ره کان، به لام چى
ده ست نه که وت و چى نه هاته بهر چاو. له تاکسى دابه زى و دیسان به هه هوو
توانای پی و په لانى به شه قامه بچکوله کاند ا غارى دا. سه رى به گه لیک کازینو و
مه یخانه و مه کوى شه و را بوار دنى گه نج و لاواندا خشانند و به وردى پولی کو و کچه
سه رخوشه کانى پشکنى. به سه رتانسهرى راسته شه قامه که ی نزیک مالى خویشیاندا
گه را. به کورتى هیچ شوینیک نه ما هه والى بزربووى خو ی به چاو لى وهر نه گریت.
به لام گوم بووه که ی دلوپیک ئاوى پژاوى ناو به یاریكى بى ئاو بوو، که نوقمى زهوى
ببوو.

شهو له دوازده لای دابوو. شهکته تی و په ژاره به هه موو قوراساییه وه به سه ری دا پړابوو. ژانی پشت و شان و قاچه کانیشی چه ماندبوویانه وه و جومگه کانی له شی به یه کجی و به تیگرا دهیان چریکاند. سه ریشی ژانی ده کرد. له سه ر سکوی به ربیلای قاوه خانه یه ک دانیشته. به نه وپه ری بی هیوایه وه گوتی... هه نار له کوی؟ بوچ وام لیده که ی گیانه! من توانای هه لگرتنی نه م نه تکه قورسه م نییه و پیم هه لئاگیریت... نه که ی باوان گیان... نه که ی هه نار دهستم به دامانت...!

دیسان له جی هه ستا و به شه قامه چوله کانیشدا خولایه وه. به ره به ره هیواپراوانه ری مالی گرت هه بهر. گه یشته چوار ریپیانیک، له جه مسه ری دوو شه قاماندا چرای کزی مه یخانه یه ک ده ناییسا. روی تیگرد و لیویکی ته ر کرده وه. ده وری سی و نیوی شه و بوو که شیته و شه که ت و شیواوه حال گه یشته وه مال و به هه موو جلک و بهرگی به رییه وه له سه ر قه نه فه راکشا.

نه و شه وه و سبهینه کشی به بی چاو له سه ر یه ک دانان و به بی خورد و خوراک له مالدا مایه وه و له جی نه جمی. گه شته و پیاسه ی روظانی پشودانی وه لانا و چاوه پروان دانیشته. نه و شه وه، شه و به بارسنایی سال خوی له بهر یه ک کشانده وه؛ رپوژه که ش به قه درایه سه ده یه ک قورسای به سه ر گیانی به له نگاهی دا باراند. به ره به ری نیواره، درهنگ وه ختانیک درگی ژووره که یان کرایه وه و هه ناری لی وه ژوور که وت. به لام هه نار، نه و هه ناره ی جاری جاران نه بوو که هاته وه مال. سه رخوشیکی نیوه مهستی خه والوی بیقهرار بوو، نه وه نده شه که ت که ته نانه ت توانای له سه ریپراوستانیکی کورته ده میشی پی نه مابوو. چاوه کانی خوماری خه سته خه وی سه ر مهستی بوو، شان و زهند و مه چه کی شل و داچوپراوی دوی سه مای شه وانه ی بوون.

فه خره به دیتنی نه م حاله، هه موو به ندی له شی به یه کجی له رزین و له تووره یی دا قال بوو. له جی راپه ری و که میک لی کشایه وه و به وردی سهیری به ژن و بالای پهس و داچوپراه که یی کرد. خوی له ناو خویدا شهرم گرتی. په شیوانی و دهد و په ژاره و په ریشانی یه کجی و پیکه وه بوی هاتن و نه وکیان ئاخنی. تامی تفت و تالی شکست و تیداچوون له ده میدا تامی تالیان توایه وه. ههستی کرد نه ژنوکانی توانای له سه ریپراونه وه یان لی براوه. ده ماره کانی بال و باسکیشی موچورکیان داویشته و به ئاشکرا په نجه کانی ده له رزین. له سه ر جیگا دانیشته، هه ستا، بوی چوو، گه راپه وه؛ له خویدا برژا، سووتا و توایه وه. له پرده یه ک به ژوور هاواری کرد: - ... به سه هه نار!... ئیدی چیتر نه م ئاکاره سووکه ت لی نه بینمه وه!... باری

گرانی شهرمه زاری و شان کزی به من هه لئاگیریت هه نار!... من توّم به ده مه وه نه گرت و له هه وت خانی خه ته ر ده رتم نه کیشای که سه ری به رزم نزم بکه ییت و ده ماری پیواه تیم بمرینی... تو ده بی وه ک دایکت بزنی و هه ر وه ک نه و، له مان و نه ماندا ببیته مایه ی شانازی و سه ر به رزی...

هەنار پیکەنی، پیکەنینیکی نیوہ سەرخۆشانە. پیکەنینیک کە لە گریهکی کراوہوہی دەروونی مایە وەر دەگرت. پال کەوتوو بە لاشانی دەروازەوہ، پیللۆکەکانی لە پێ دەرهینان و ھەر لنگە ی بەرەو ئاقاریک دا ھەوای دا. ئەوسا وەک نە بای بە سەر داھاتبیت و نە باران، بە دەم لارە لاری پۆینی نیوہ مەستانەییەوہ بە بەردەمی باوکی دا تێپەری. فەخرە بۆ دەمیک ھەپەسا. میشکی گەرم داھات و دین و ئیمانی پێ نەما. لەپشت سەرەوہ بالی گرت و نیوہ چەرخیکی پێدا. شریخاندی بە سەریدا:

– ھەنار گوێ بگرە با پیتی بلیم... من... من دوینی لای ئیواری ھەرکە تۆم دەست

لە ھەمیزی ئەو کورە گەوادە دا بینوہ، دەستم لە ژیانم بەرداوە. مەیلی مان و ژیانم بە یەکجاری وەلا ناوہ و ھەتا ئیمشەو کە سەرخۆش بۆم گەراویتەوہ، دەستم بۆ ھیچ خورد و خۆراکیک نەبردووہ و خەو بەچاوانم دا نەھاتووہ... ھەنار بیتوو ئەم ئاکارە سووک و ناشیرنە دووپات بکەیتەوہ و بارەکەت ھەر بەم بوارە ناحەزە دا بەری، ئیتر چاوەگە و سەرچاوەی ژیانم کوێر دەبیتەوہ و پردی ژیانی داھاتووم لێ دەچرپیت.. ھەنار تۆ گشت کەسمی!... لە تۆ بەولاوہ من کەسم نییە و ھیچ دەرواوە پوونەییەک شک نابەم. مەھیڵە و پەوا مەبینە کە ئەم تاک پردهشم لێ بروخیت و ھیچ نەمینێ... ھەنار چاوەکانت بکەوہ و بیریک لە ولات و لە خەلکی ولاتەکەمان بکەوہ کچم... ئەری ھەر خۆت بریارت نەدا کە ببیتە ھەتوان پیژی ژان و ژواری ئافرەتانی کوردەواری و لەھەمان کاتیش خۆت نەتگوت دەبی بە فریشتە یان سەری مندالانی کورد و دەستی راھینانیان و لاواندەوہیان بەسەر دا دەکیشت؟ ئەری ھەنار مەیلەکە ی مامە ئازاد و خۆشەویستیەکە ی ئەوت بە کێ داوہ کچم! ئەوہ کێ بوو ئەم پێگە چەوتە ی وەبەر نای و لە پێگای پیروزی ئینسانی بەدەری کردی؟... کێ لە خستە ی بردی و کێ بۆ ئەم لارییە کیشای؟... وەرە وەر گەرێ ھەنار! نەلێی باوکم سەردەمیک کوری چیا بووہ و لیڕە، لەم ولاتەدا لارەملیکی گەردەن کەچە و چی لە دەس نایە!... پیت وانەبی نەزم و قانونی ئەم ولاتە، پەل و پۆی شکاندووم و برشتی پێ نەھیشتووم... ھەنار دلنیا بە کە من ھەر ئەو فەخرە ی جاری جارام و تالەموویەکیش لە دەماری پیاوتیم لار نەبۆتەوہ... ئەگەر پێ نەگۆری و دەست لەم ئاکارە چەوتە ھەلنەگری، ئاسمان و ھەردت پیکەوہ لێ دەسووتینم...

ھەنار پیکەنی. بە قاقا پیکەنی و مەستانە گوتی :

– باوہ! تۆزکالییک وریا و لە سەرەخۆ قسە بکە... گوندی سووتە و بستام دەگەل ئالمانیا گەلیکیان نیوانە... ئیمە لە جیھانی ئاوالە دا دەژین... جیھانی ئازاد و ئاوالە!... تێگەشتی باوہ؟!... جیھانی ئازاد و ئاوالە، دلێ گەورە و مروقی گەورە ی گەرەکە؛ ئینسانی بچووکی دل و دەروون تاریک شیاوی مانەوہ ی ئەم ولاتە نییە و دەبی بگەریتەوہ سەر شوینی باو و باپیرانی؛ ولاتانی تەنگ و تاریکی وەپاشکەوتوو بۆ مروقی مالویرانی زمان بەستە باشە...

هه نار له ده می قسه کردندا، ره عناتر له هه ده میک، چه شنی چه پکه گولیکی ئاونگ له سه ر نیشتوو، ده وری لیو و سه ری گوئی و نووکی لووته خو ش که شمه که ی ورده مرواری ئاره قه یان لی نیشتبوو. له شی گهرم و تیندار بوو. چاوه گو شه داره کانی چیژی شه رابیکی گهرمی پیاوته زینیان لی ده تکایه وه. بهر گهرده ن و نیوان که وانه ی سه رسنگیشی خه رمانه ی نمیکی فیئکی سه رخو شییان لی نیشتبوو. به ژن و بالاکه ی ده گهل هه ر خو رانان و خو بادانیک، هه زاران له ره و شه پو لی مه ستانه ی تی ده که وت و ته زووی هه که دارانه ی پی دا ده گه را. به ده م پی که نینیکی مه ستانه یه وه، گه رده نی بیگه ردی به رز کرده وه و سه ریکی هه لبری و سه ریکی سه ر و سیمای گرژ و تو وره ی باوکی کرد. چه ند جار ان ویستی به هیمنی بالی له چنگ باوکی بستینیتته وه، به لام نه ی توانی. ناچار به نیوه هاواری که وه هه رای کرد و گوتی :

– واز بینه باوه!... دهستم لی گه لگره... ده ر و دراوسی پاکی خه وتوون... منیش شه که تم و نه مه وی بچم بخه وم... لی م گه ری... ده لی م واز بینه!... ده نگی ده له رزی. هه وای پی که نین و کولی گریانیکی خهستی لی ده باری. چاوه گو شه داره کانی هه روهک نه ستیره ی ئاسمانی بیگه ردی هاوینانی ده شتی هو وه توو، گر شه و ترووسکه یان ده هات. بزانه گه ره شه کانی وهک بلیی له سه ر دوو دیده کانی قورسای بکه ن، جار جار زور به مه ندی چاوه گه له که ژال و نمداره که یان جی ده هیشت. ورده خه زیمی زیوینی لاپه ره ی ناسکی لوته قینته سه ربه ژووره که ی، وهک تکه ی ئاونگی ده م به یانانی به هار، به سه ر ده م و لووته خو ش که شمه که یه وه به تروسکه وه ستابوو. هه موو نه ندای له شی سپی و سو ل و نه رم و نو ل بوو. کراسه حه ریره ته نک و خز و لووسه که ی له سه ر شانی، لاره و لار داکشابوو و به شیک له سنگ و پشت و ژیرباله ته و او پرووته که یان جی هیشتبوو. پا و پوز و به له ک و شله کی رانه خو ش داتاشراوه که یشی پروت بوون و هه ر وهک به فری سه ر که ل، له ژیر ره شانگی ته نوره ی ره شه وه چاوی پیاویان توند ده هه نگاوت.

باسکی نه رم و نو لی له ناو ده ست و مستی به توانای فه خره دا خوینی تی ته زیبوو. چه ند جار ان ویستی بال له چنگ باوک بستینیتته وه، نه ی توانی. له وده مه دا، هه نار به نه ندایم و له ش و لاره وه، به روخسار و ده م و لووت و سه رو پرچه وه، هه ر هه نار نه بوو؛ هه ناریک بوو که خه رمانه ی رو حسووکی سو ییه ی نه و بوو کیشی له بهر دوو دیده ی فه خره دا زیندوو کرد بووه. له پر، فه خره هاواری کرد :

– به لام نه و چون بوو و نه تو چلونی! نه و چی کرد و تو چی ده که ییت... هه ر به ره نگ و دیمه ن شیوه ت له و ده چیت، به لام خودا که شتان یه ک نییه... نه و سو ییه تیله کو یی بوو، نه و ته واری توند و تو لی کورده واری بوو... تو چیت؟! تو هه ناری نه رم و شل و ده سته موئی ئالمانیای...

هه نار باسکی له مستی باوکی نه ستانده وه و گوتی :

- به لای من هه ناری ئەلمانیا ییم و سەربەست و ئازادم... من چیدی ناتوانم دەسکرد
بژیم... نەخێر من ناتوانم درۆت پێ بلێم باو! من هاو دەم و هاوسەری خۆم
دۆزیووە تەو... چیتەر ناتوانم لەگەڵ باوک بژیم و باوک جادهی داها تووم بۆ قیرە تاو
بکات و پێی و شوینم بۆ دیاری بکا... من سەربەست و ئازادم وەک هەموو کور و کیزە
رەسیووەکانی ئەم ولاتە. منیش ئەوا تەمەنم بەرەو هەژدە دەچیت و قانون پێم پێ
دەدات کە خۆم جلەوی ئەسپی ئارەزووی خۆم بگرم و پوو لەمیرگی نەخشینی ژیان
بکەم... ئیتەر لەمەو دوا، چارەنووسی خۆم بە دەستی خۆم دەنووسم و پێ بە کەس
نادەم پێم لێ کوێر بکاتەو. من لە سەری مانگی حەوتیشەو لە لای توو بار دەکەم و
دەرپۆم و دەگەڵ بەختی خۆم دەژیم...

- بەسکە هەنار! شوورەییە... عەبیەییە... شەرم بنگرێ، بۆچ وات لێ بەسەر هاتوو؟
چلۆن لە پروت دیت سنگ بە سنگی باوکت رابووستیت و ئەم هاتەران پاترانه
نەپوختانە بە دەمت دابینی؟ مەگەر بیرت چوو هەنار ئیمە کیین؟ ئەری نازانی کە
من هی خۆم نیم... تویش هی خۆت نیت. ئیمە هی ولاتیکی کە لە هەموو لایە کەو
حاشای بوونمان لێدەکەن... دوزمن دەمان تاوینیتەو کە هیچ، زۆلی خۆم الیشمان
بە پەساوی ناجوانمیرانەیانەو مێشکی سارکارانمان لێ دەشونەو و داسی
رمانەمان بۆ ساز دەکەن و...

- باوکه! ئەوانە ی گوتت، گرفتی من نین، کێ پێی تەنگاوه، ئەو ئەشی گرفتی خۆی
چارەسە بکات. من لای خۆم و پێگای خۆم لەم پرۆبلیماتانە بریووەتەو و هەر بپرا
بپرا گویشیان نادەمی...

- هەنار بەسکە!... ئەم قسە پێ و پوچەلانی بۆ دەمی توو نەهاتوون. ئەمانە وتە ی
نارەسەن و کال و نەپوختە ی دەم و زاری مروۆفی مێشک شوواوین... ئەم وتە چەوتانە
هەمووی ژەنگ و ژوار و دەرد و سندانن و پێی رزگایمان لێدەپوکیینەو. ئیمە دەبی
هەر یەک لە لایە کەو بە دەردە کەمان بچاریین و پێیەو ماندوو بین. خویندن و
زانین دەوای دەردە کەمانە رۆلە ی شیرینم... لێگەر پێ با زانکۆکەت بە ئاخر بگات و
بە ئاوات بگهین، سا ئەو دەم سەدان شوپەر لاوی کوردهواری هەن کە قەزای چاوت بە
دل بکرن گیانە!... چەلێ زوو هەنار... زۆر زوو!...

- من بریاری خۆم داوه و لێی پاشگەز نابمەو. سالی خویندنم بە ئاخر بگات،
خویندنی منیش کوتایی پێ دیت و ئیتەر پەر لە کتیب هەلنادەمەو و ناخوینم.
لیرەش دەرپۆم و دەگەڵ خۆشەویستە کەم دەژیم...

- بێدەنگ بە هەنار!... بەسکە، بەس! ئیدی من چیدیت پێ نادەم بە بر بەندی
قسە ی تیز و تالت جەرگم دابەر دابەر بکەیت. من ئەو دەمە دەشکینم کە بەم چەشنە
بیتە گوتن... دەسا تویش گویت هەلخە با پیت بیژم و لیت نەشارمەو هەنار... گوێ
بگره!... تویش دوو پیت لەبەرە، یان ژیان و ئەو پێیە ی کە من بۆم دەستنیشان
کردووی، یان مردن... تەواو!

هه نار به قاقا پيکه نی. پيکه نينیک که تامی سووکایه تی لیده هات و حیکایه تیک بوو له گه پجاری و قه شمه ر پیکردن.

فه خره بهم قاقایه شیت و هارتر بوو. دانیشته، هه ستا، لهم ژوور بو ئه و ژوور چوو، ده رگا و په نجه ره ی کردنه وه، پیکي دادانه وه. به لام هیچ شتیک نهیتوانی تامی ئه م سووکایه تیبه له ده می گیانی دا کال و کهم رهنگ بکاته وه. وه رسوورایه وه و به هه موو هیزی بال و باسکی زلله یه کی له لاپومه تی هه نار دا. هه نار به ده ما کهوت. خه زیمی لاپه ره ی ناسکی لوته قیته خو ش که شمه که ی دا کهوت. خوین له ده م و لووتی هاته خوار و به لاپومه تی چه پی دا رژا. فه خره هار و دپتر، به نیازی لیدان دهستی لی هه لئینایه وه، به لام هه نار هاواری کرد :

- باوکه بهسه لیم مه ده! ... بیکه به خاتری مامه ئازاد، ئیتر بهسه! ... بیکه به خاتری سوویه جوانه مه رگه کهت ... بهسه باوکه گیان! ...

فه خره دهستی سارد بووه. وهک ته رمی بی گیان کهوته ناو کاناپه که یان و ملی به لا داهات. چاوه کانی وهک گو می خوین هه لمسان و، فرمی سکی به بی قولپه ی گریان به هه ر دوو لاپومه تی دا رژان. زور له میژ بوو به چاو نه گریا بوو. هه ر نه ده هاته بیری قهت گریا بی، ته نانهت ئه و ده مه ی که وا به فیشه کیک دل ی کالی سوویه تیله کوی له لیدان خست نه گریا. هه والی مه رگی ئازاد. یش نه پی گریاند. ئه وه یه کمجار بوو که دهستی له پرووی ئافره تیک هه لده هیینایه وه. لیدانی ئافره تی قهت به تاقی نه کرد بووه و نه ی ده زانی چه نده به ژانه و چیها دوور له که رامه ته.

هه نار نه رم ده گریا. سه رخو شی و ئازار و دلشکاو یی تیکه لا و کرد بوو و دهنگی گریانیکي گه رمی به ژوور دا ده گه راند. فه خره به دهنگی گریانی هه نار له نیوانی مردن و ژیان دا دهست و پیی لیده دا. له ناوه وه ده برژا و ده سووتا. له جی هه ستا . هات به ره و هه نار بچیت و دهستی بکاته ملی و داوای لیبوردنی لی بکات، به لام سه رسه ختی و ده مار گرژی پیوانه ری پی نه دا ده م بکاته وه و ههستی ده روون ده رببری ت. ده رگای کرده وه و له مال و ده ده ر کهوت. به چه ند شه قاماندا هات و به بی مه نزلگه و بی سه ر و شوین پوی. له هیچ شوین و جیگایه ک ئاهی ک و ئیستی ک رانه وه ستا و ئارامی نه گرت. له ته وقی سه ره وه هه تا ژیر قاچه کانی ورته ی ژان یان پی داده گه را. شه کهت و برسیش بوو. دل ی ده بووره وه ده چوو. به ده م ریگاو ه خوی سه رکونه ده کرد و له دلدا ده یگوت: ... چه نده پهل و کهم چیکلدانه م و چیها بی سه بر و بی رامانم! چلون به دهست هه لئینانه وه یه ک شووشه ی دل که بییم شکاند و خوم پی بچووک کرده وه؟! ئیتر کوا، که ی من باوکم و چلون به باوک ده شیم؟ ئیتر له مه پاش چلون چاو له چاوی برم و چون وه کی جاران قسه و پیکه نینه کانمان به به ستینیکي دلگوشا دا تیپه ر بکه یین؟ به م لیدانه سه رچاوی کانیا وه پروونه ی پروا و باوه ر به یه کتر بوونم تیک ته پاند و بو هه تا هه تایه لیل و شلویم کرد ... ئیتر من هه ر ئه و میره درو دیکتاتورهم که له کومه لگا وه پاشکه وتوو هه کی خوماندا خودای سه ر هه ست

و هه ناسه یهک یهکی بنه ماله یه و، کهس یارای را و بریار دهر برینی نییه... ئه ری چی لی به سهرهات به رامه ی ئه و دیمو کراسیه ته ی که له م کومه لگا پيشکه وتوو ه دا به ميشکم گه يشتبوو... بوچ له بیرم چوو!... بوچ له جیاتی ده کارهینانی ده مار گرژی، به نه رمایی ميشک، گرفت و کيشه که م ره ها نه کرد؟... ده مار ره قیم کرد و خوم پی بچووک کرده و و دلّه ناسکه که ی ئه وم شکاند!... به لام ئاخر هه ناریش که م شهرتی ده گه لدا کردم... دلی شکاندم. هه موو هیوا و ئاواته پیرۆزه کانی خسته ژیر پی و به هو میده کانم پیکه نی... سو کایه تی پیکردم... له جیاتی خویندن و پیگه یستن، به نیازه ده رگای شان کزی و سه رشو پیم به مالدا بکاته وه. خه ریکه حه یای کورده واریمان نه هیلیت و بمانکاته گه پچاری کو لان و شه قامان... خو ئه گهر به پیگوتن بی، به قه درایه حه وت باوکان پیم پی نیشان داوه و له سه د دایک و باوکان زیاتر خوم به قوربانی کردوو ه. نه خیر ئه ویش بو ی نییه سه رچاوه ی خاوینی پروا و باوه ری من لیخن بکات. ری پی ناده م له سنووری خاوینی و داوین پاکی پی راگو یزیت و بیته ئافره تیکی هه رزه گه ردی کو لان گه ر. من ئه و له شه ده خمه ژیر گل که ده ماری پیاوه تیم بگو یزیت و سه ری به رزم نه وی کات... هه نار نه بی، هه ر دوو چاوه کانیشم بیته، به ده ستی خوم سو ماییه که ی رو ده ر ژینم. من گیانی خاوینی سو یبه تیه کو ییم بو یه به ده ستی خوم ئه ستاند و بو یه خوم به م ده رده برد، که نه مده ویست شه ره ف و حه یام بو ده میکیش بکه ویته ده ستی ئه م و ئه ویک و شانمی پی کز بیته... نه خیر! من باری گرانی شان کزیم پی ناچی به ری دا. شانم هه لی ناگریته... هه نار گو ی بگره کچم!... ده ست هه لگره!... ده ست هه لنه گری ده تگو ژم... نه که ی بمکه یته قانگه لاش و به بای ئاره زووی دلی ناخاوین هه لم سوور پیی!... ده ست هه لنه گریته، له سه ر ئه م دنیا یه ت نا هیلم. من سووکه په له پوشیک نیم... من قورس و گرانم هه روه ک چیای چلچه مه و بو گه پچاری نابم هه نار!... چاوه کانت بکه وه چاوه کانم! گو یچکه کانت بکه ره وه گیانی شیرین! یان بز ی و به و ریگه یه دا برۆ که من بو م داناوی، یان بمره!...

ناته واو

دریژه ی هه یه